

การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับ
สมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

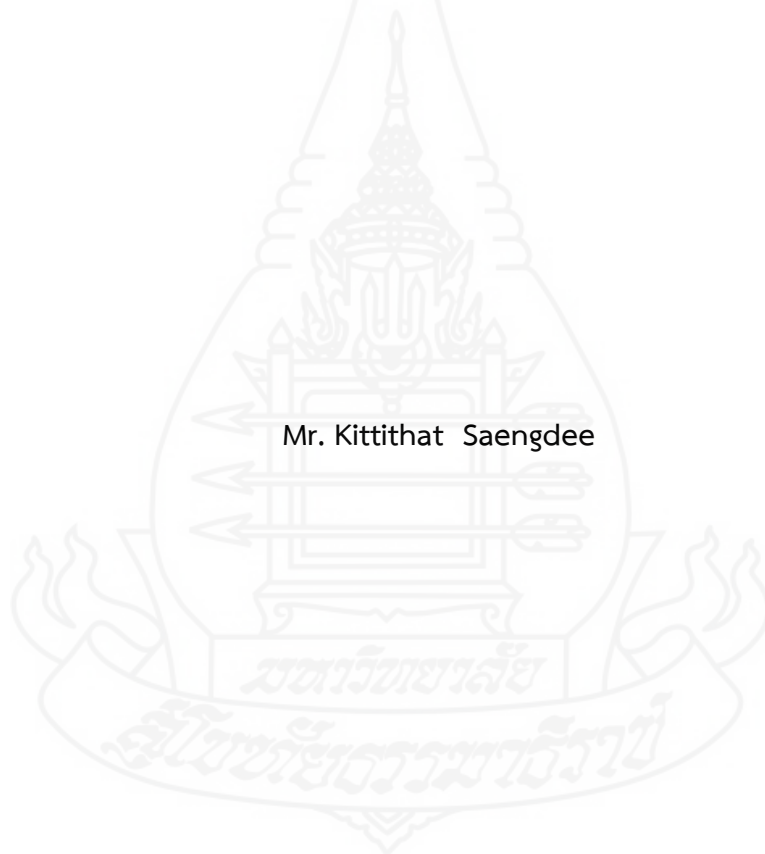

นายกิตติธัช แสงดี

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2557

The Development of an Individualized Instruction Package on
the Chinese Language Course Topic of Conversation about
the Members in the Family for Mathayom Suksa V
Students of TakhliPrachasan School in
Nakhon Sawan Province

Mr. Kittithat Saengdee

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Technology and Communications

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

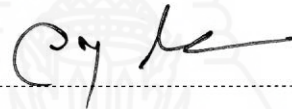
2014

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนา
เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตากลิประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

ชื่อและนามสกุล นายกิตติชัย แสงดี
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2558

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา ทวีกุลทรัพย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สาธิต วิมลคุณารักษ์)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรถนพ จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

ผู้ศึกษา นายกิตติธัช แสงดี **รหัสนักศึกษา** 2562700860

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษารองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์ **ปีการศึกษา** 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.42/80.32 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (2) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคลมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ ชุดการสอนรายบุคคล ภาษาจีน มัธยมศึกษา

Independent Study title: The Development of an Individualized Instruction Package on the Chinese Language Course Topic of Conversation about the Members in the Family for Mathayom Suksa V Students of TakhliPrachasan School in Nakhon Sawan Province

Author: Mr. Kittithat Saengdee; **ID:** 2562700860;

Degree: Master of Education (Educational Technology and Communications);

Independent Study advisor: Dr. Wasana Taweekulasap, Associate Professor;

Academic year: 2014

Abstract

The objectives of this research were (1) to develop an individualized instruction package on the Chinese Language Course topic of Conversation about the Members in the Family for Mathayom Suksa V students of Takhli Prachasan School in Nakhon Sawan province based on the predetermined efficiency criterion; (2) to study the learning progress of students who learned from the individualized instruction package on the topic of Conversation about the Members in the Family; and (3) to study the satisfaction of students with the individualized instruction package on the topic of Conversation about the Members in the Family.

The research sample consisted of 40 Mathayom Suksa V students in an intact classroom of Takhli Prachasan School in Nakhon Sawan province during the second semester of the 2014 academic year, obtained by cluster sampling. The employed research instruments comprised (1) an individualized instruction package on the Chinese Language Course topic of Conversation about the Members in the Family; (2) two parallel forms of a learning achievement test for pre-testing and post-testing; and (3) a questionnaire on satisfaction of the students with the individualized instruction package. Statistics employed for data analysis were the E_1/E_2 efficiency index, mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that (1) the developed individualized instruction package on the Chinese Language Course topic of Conversation about the Members in the Family was efficient at 82.42/80.32, thus meeting the 80/80 efficiency criterion; (2) the students who learned from the individualized instruction package achieved learning progress significantly at the .05 level; and (3) the students were satisfied with the individualized instruction package at the high level.

Keywords: Individualized instruction package, Chinese Language, Mathayom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่ง จากท่านรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์ ประธานที่ปรึกษางานวิจัยการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและ ติดตามการวิจัยการศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้ และการใช้การช่วยเหลือ ด้านต่างๆ ด้วยดีตลอดมา จนกระทั่งสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกขอบพระคุณในความกรุณาของ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและ ประเมิน อาจารย์ดร.วชิระ พรหมวงศ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา และอาจารย์สุธินี

วงศ์วัฒนานุกูล ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ที่ให้ความกรุณาตรวจประเมินเครื่องมือวิจัย รวมทั้งให้การแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข ทำให้งานวิจัยค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหารทุกฝ่าย คณะครู และนักเรียนโรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ด้วยความเอาใจใส่ ความเป็นห่วงเป็นใย การให้กำลังใจ ของผู้มีพระคุณทั้งสอง ท่าน คือ บิดา มารดา และคนในครอบครัวทุกคนที่ทำให้ผมได้เกิดพลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และ เกิดความพยายามในการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ จนทำให้งานวิจัยค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์

กิตติธัช แสงดี

สิงหาคม 2558

สารบัญ

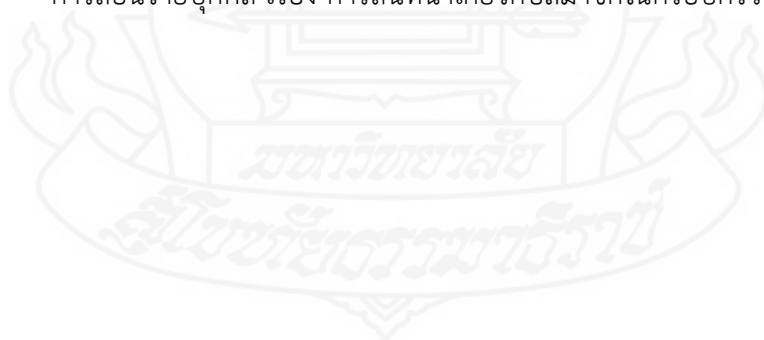
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่ได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
ชุดการสอน	8
ชุดการสอนรายบุคคล	12
การเรียนการสอนรายบุคคล.....	17
สื่อที่ใช้ในชุดการสอนรายบุคคล	19
การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล	28
การเรียนการสอนวิชาภาษาจีน	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ตอนที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล.....	50
ตอนที่ 2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล.....	52
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 รายละเอียดของต้นแบบชิ้นงานชุดการสอนรายบุคคล.....	55
ภาคที่ 1 คู่มือการใช้ชุดการสอนรายบุคคล.....	59
ภาคที่ 2 รายละเอียดชุดการสอนรายบุคคล	66
ภาคที่ 3 แบบฝึกปฏิบัติ	97
บทที่ 6 สรุปรการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	141
สรุปรการวิจัย	141
อภิปรายผล	143
ข้อเสนอแนะ	146
บรรณานุกรม	148
ภาคผนวก	151
ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	152
ข แบบประเมินคุณภาพชุดการสอนรายบุคคล.....	154
ค ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม.....	162
ง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	165
จ ผลคะแนนของการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม แบบภาคสนาม.....	172
ฉ คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการสอนรายบุคคล.....	178
ช คะแนนความถี่ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการสอนรายบุคคล.....	182
ซ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล.....	184
ประวัติผู้ศึกษา	190

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	การจัดระดับคะแนนผลการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาจีน..... 36
ตารางที่ 3.2	การจำแนกนักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว 36
ตารางที่ 3.3	การจำแนกนักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม 36
ตารางที่ 3.4	การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย..... 41
ตารางที่ 3.5	ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ในแบบทดสอบ..... 43
ตารางที่ 3.6	กำหนดวัน เวลาในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม..... 46
ตารางที่ 3.7	ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล และการรวบรวมข้อมูล..... 46
ตารางที่ 4.1	การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ของชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนา เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=3)..... 50
ตารางที่ 4.2	การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มของชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนา เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=6)..... 51
ตารางที่ 4.3	ตารางที่ 4.3 การทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามของชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=31)..... 52
ตารางที่ 4.4	ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=31)..... 52
ตารางที่ 4.5	ความพึงพอใจของนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามที่เรียนด้วยชุด การสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=31)..... 53

ญ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	หน้า 1
------------------------------------	--------

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) อีกทั้ง นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 221)

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครอบคลุม (1) วิธีการสอนที่พึงประสงค์ และ (2) สื่อการสอนที่พึงประสงค์

1.1.1 วิธีการสอนที่พึงประสงค์ ด้านวิธีการสอน วิชาภาษาจีน มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะในการฟัง การพูด ตีความ และการนำเสนอข้อมูล รวมไปถึงการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้แบบบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ ได้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียน วิธีการสอนมีหลายรูปแบบ ได้แก่ (1) วิธีการสอนแบบบรรยาย เน้นกระบวนการที่ครูใช้ในการช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการพูด บอกเล่า และอธิบาย สิ่งที่ต้องการสอนแก่นักเรียน แล้วประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง (ทิศนา แคมมณี, 2544, น. 13) (2) วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการลงมือ ร่วมกันปฏิบัติเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนและสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็มีอิทธิพลและปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2547, น. 124-132) และ (3) วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติ

เป็นการฝึกทักษะนักเรียนที่ยังทำงานไม่เป็น และนักเรียนที่ทำงานเป็นให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้น เป็นการให้ประสบการณ์ตรงกับนักเรียนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานกันระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, น. 1)

1.1.2 สื่อการสอนที่พึงประสงค์ ในวิชาภาษาจีน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การใช้สื่อการสอนจะช่วยในการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนมีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพื่อประสิทธิผลให้เกิดกับนักเรียนได้สูงสุดและสามารถแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำของนักเรียนได้อย่างแท้จริง สื่อการเรียนการสอนที่นิยมใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อประสมหรือชุดการสอน เป็นการนำเอาสื่อการสอนหลายๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น อาจจะเรียนด้วยตนเองหรือเรียนเป็นกลุ่ม สื่อหลัก คือ สื่อที่มุ่งเน้นถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ที่นิยมใช้ในชุดการสอนเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ และมีสื่อเสริม คือ สื่อที่เสนอส่วนของเนื้อหาที่ไม่สามารถเสนอได้อย่างชัดเจนในสื่อหลัก เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบของซีดีรอมหรือดีวีดี เป็นสื่อที่สะดวกต่อการนำไปใช้ และประหยัด (วาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2555, น. 6-13)

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

การเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนโรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จำนวน 10 คน เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2557 ผลการสัมภาษณ์ พบว่า มีสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ครอบคลุม (1) วิธีการสอนสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และ (2) สื่อการสอนสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2.1 วิธีการสอนสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในวิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการจัดการสอนแบบบรรยาย โดยครูเป็นผู้อธิบายเนื้อหาสาระให้นักเรียนฟัง และปฏิบัติตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย โดยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน จากการสังเกต พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดการวิเคราะห์แก้ปัญหาในบทเรียน นักเรียนมีโอกาสถามข้อสงสัยในบทเรียนได้น้อย ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน

1.2.2 สื่อการสอนสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ส่วนใหญ่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทแบบเรียนเป็นสื่อหลัก และใช้สไลด์คอมพิวเตอร์เพื่อประกอบการบรรยายเนื้อหา ยังไม่พบสื่อการเรียนการสอนที่เป็นสื่อประสม เช่น ชุดการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะด้านคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง

1.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

จากสภาพที่พึงประสงค์ และสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น ครอบคลุม (1) ปัญหาด้านวิธีการสอน และ(2) ปัญหาด้านสื่อการสอน

1.3.1 ปัญหาด้านวิธีการสอน ครูใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ครูกำหนดจากแบบเรียนทำให้นักเรียนขาดทักษะการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.3.2 ปัญหาด้านสื่อการสอน สื่อที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นสื่อที่มาจากต่างประเทศ สื่อที่ใช้เพื่อการฟังเพียงอย่างเดียว ไม่มีคู่มือหรือแบบเรียนประกอบ นักเรียนจึงขาดทักษะการอ่านและเขียน และยังไม่มียุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นมีความพยายามแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โรงเรียนตากสินประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อแก้ปัญหาในด้านต่างๆ คือ (1) ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาจีนโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้านมาให้ความรู้ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสไปอบรมและพัฒนาการสอน ภายในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้ทักษะการสอนใหม่ๆ และ(2) ครูได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากโรงเรียนตากสินประชาสรรค์ ในการจัดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนและหนังสือเรียนภาษาจีนเพิ่มเติม เพื่อให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในช่วงปี พ.ศ. 2548-2555 มีจำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

พิมล ทองวิจารณ์ (2548) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า สร้างชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.29/90.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

เมิ่งชิว (MENG QIU, 2555) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.28/88.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

โดยสรุป จากงานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง พบว่า การพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาจีนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

1.5 แนวทางที่ผู้วิจัยจะดำเนินการแก้ปัญหา

จากความพยายามในการแก้ปัญหาคือการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลขึ้นเพื่อแก้ปัญหาคือการเรียนการสอน ได้แก่ (1) วิธีการสอน โดยอาศัยการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถฝึกฝนและพัฒนาทักษะด้านภาษาได้ด้วยตนเอง และ(2) สื่อการสอน โดยใช้ชุดการสอนรายบุคคลประกอบด้วย ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง เพื่อแก้ปัญหาคือการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพราะครูผู้สอนมักจะใช้เพียงสื่อสิ่งพิมพ์ในการทำการสอนเพียงอย่างเดียว

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

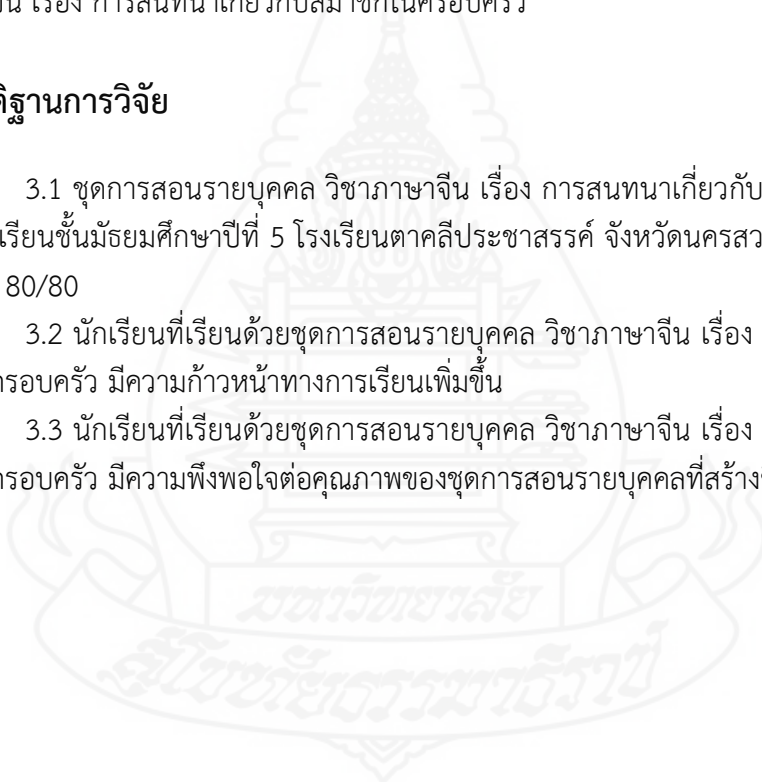
2.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

3. สมมติฐานการวิจัย

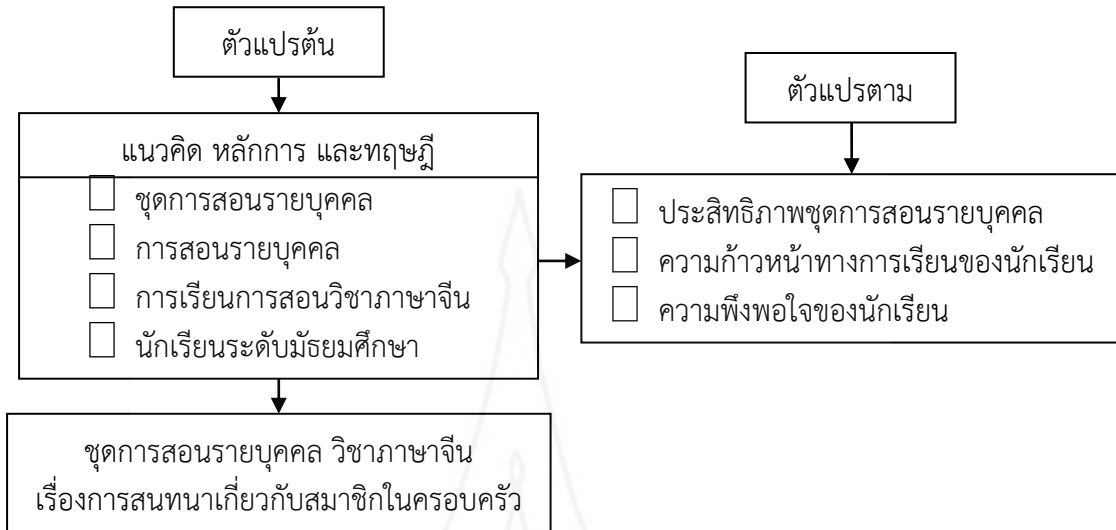
3.1 ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

3.3 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว มีความพึงพอใจต่อคุณภาพของชุดการสอนรายบุคคลที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยและพัฒนา

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 400 คน จำนวน 10 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

5.3 ขอบข่ายเนื้อหาสาระในการวิจัย เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ครอบครัว หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว และ หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว

5.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรต้น คือ หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวกับชุดการสอนรายบุคคล การสอนรายบุคคล การเรียนการสอนวิชาภาษาจีน นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตัวแปรตาม คือ ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

5.5 เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย (1) ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และ (3) แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

5.6 ระยะเวลาการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ชุดการสอนรายบุคคล หมายถึง สื่อประสมในรูปแบบชุดสำเร็จที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน ศึกษาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบตามวัตถุประสงค์ แนวคิดและเนื้อหาสาระ โดยมีสื่อประสม ที่ประกอบด้วย ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ เป็นสื่อหลัก และซีดีเสียง เป็นสื่อเสริม เสนอเนื้อหา สาระในเรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

6.2 การสอนรายบุคคล หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนด้วย ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยชุดการสอนรายบุคคล ประกอบด้วย ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และซีดี เสียง ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองด้วยการทำกิจกรรม และประเมินผลด้วยตนเองตาม ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ และความสะดวกของผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยมีขั้นตอน การเรียน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ขั้นที่ 2 ศึกษาประมวลสาระ และซีดีเสียง และบันทึกสาระสำคัญ ขั้นที่ 3 ทำกิจกรรมและตรวจสอบแนวตอบ และขั้นที่ 4 ทำแบบทดสอบ หลังเรียน

6.3 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุด การสอนรายบุคคล วิชา ภาษาจีน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว และ หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว

6.4 เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง คุณภาพของชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการ สนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวซึ่งพิจารณาเกณฑ์ 80/80 โดย 80 ตัวแรก คือ ค่าเฉลี่ยของ คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิก ในครอบครัว อย่างน้อยร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบ หลังเรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว อย่างน้อยร้อยละ 80 โดยมีเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพ คือ เท่ากับเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดแต่ไม่เกิน +2.5% และต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแต่ไม่เกิน -2.5%

6.5 ความก้าวหน้าทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนที่ถูกประเมินด้วยแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ เพื่อวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย และแบบทดสอบภาคปฏิบัติ เพื่อวัด พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ในวิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อการ ตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน

6.6 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนด้วย ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยแสดงออกทางแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครอบคลุม ความรู้สึกด้านคุณภาพของชุดการสอนรายบุคคล และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

6.7 นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนตาศิลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ไม่เคยเรียนภาษาจีนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

6.8 โรงเรียนตาศิลีประชาสรรค์ หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ได้ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

7.2 ได้ต้นแบบการผลิตชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุม คือ (1) ชุดการสอน (2) ชุดการสอนรายบุคคล (3) การเรียนการสอนรายบุคคล (4) สื่อที่ใช้ในชุดการสอนรายบุคคล (5) การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล (6) การเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และ (7) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดการสอน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน ครอบคลุม (1) ความหมายของชุดการสอน (2) ประเภทของชุดการสอน (3) องค์ประกอบของชุดการสอน (4) คุณค่าของชุดการสอน และ (5) ขั้นตอนการผลิตชุดการสอน

1.1 ความหมายของชุดการสอน

ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายของชุดการสอน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดการสอน ไว้ดังนี้

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2522, น. 26) ได้กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยในการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, น. 118) ได้กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่สอน โดยการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับ วิชา หน่วย หัวเรื่องและวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, น. 25) ได้กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นสื่อการเรียนที่อาศัยระบบการผลิต และการนำสื่อการเรียนหลายๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการเรียนการสอนเหล่านี้เรียกว่า สื่อประสม ซึ่งสามารถนำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดยสรุป ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่ต้องการสอนโดยการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับ วิชา หน่วย หัวเรื่องและวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ มาช่วยในการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

1.2 ประเภทของชุดการสอน

ผู้วิจัยได้รวบรวมประเภทของชุดการสอนโดยมีนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของชุดการสอนไว้แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533, น. 118-119) ได้กล่าวว่า ประเภทของชุดการสอนและแนวคิดในการผลิตชุดการสอนแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่มุ่งขยายเนื้อหาสาระการสอนให้ชัดเจนขึ้น โดยกำหนดกิจกรรม และสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย บางครั้งจึงเรียกว่า “ชุดการเรียนการสอนสำหรับครู”
2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม เป็นชุดการสอนที่มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ครูจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยายเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือผู้เรียน
3. ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดไว้ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองตามคำแนะนำที่ระบุไว้ แต่อาจมีการปรึกษากันระหว่างเรียนได้ และเมื่อสงสัยไม่เข้าใจบทเรียนตอนไหนสามารถได้ถามครูได้
4. ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลามุ่งให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน

โดยสรุป ประเภทของชุดการสอนแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ครอบคลุม (1) ชุดการสอนประกอบการบรรยาย (2) ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม (3) ชุดการสอนรายบุคคล และ (4) ชุดการสอนทางไกล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ประเภทของชุดการสอนรายบุคคล

1.3 องค์ประกอบของชุดการสอน

ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบของชุดการสอน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2535, น. 44) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนอาจมีรูปแบบแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของบทเรียนและวัตถุประสงค์ของการใช้ แต่จะต้องประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1. คู่มือการใช้ชุดการสอน เป็นคู่มือสำหรับครูหรือผู้เรียนตามลักษณะของชุดการสอน ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดการสอนเอาไว้โดยละเอียด ครูและผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงนั้นอย่างเคร่งครัด จึงจะสามารถใช้ชุดการสอนนั้นได้ผล คู่มืออาจทำเป็นเล่มหรือเป็นแผ่น
2. บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของการเรียน
3. เนื้อหาสาระหรือประสบการณ์ จะถูกบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วยหนังสือ บทเรียน สไลด์ เทปบันทึกเสียง แผ่นภาพโปสเตอร์ และรูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำสั่งที่กำหนดไว้
4. แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่าหลังจากเรียนชุดการสอนจบแล้ว ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ อาจอยู่ในลักษณะของแบบฝึกหัด หรือให้ผลจากการทดลอง หรือทำกิจกรรม

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2554, น. 14-11-14-12) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดการสอนไม่ว่าจะเป็นชุดการสอนประเภทใด ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. คู่มือการใช้ชุดการสอน เป็นรายละเอียดที่ครูหรือผู้ใช้ชุดการสอนได้ถูกต้องและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน

2. แผนการสอนหรือสิ่งจัดแนวคิด เพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวก่อนที่จะเรียนเนื้อหาสาระนั้น

3. เนื้อหาสาระ เป็นองค์ประกอบสำคัญของชุดการสอนที่ได้กำหนดไว้ว่าจะเรียนด้วยชุดการสอน การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระจะต้องจำแนกเป็นหัวเรื่อง หัวข้อย่อยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

4. สื่อที่อยู่ในชุดการสอน เป็นสื่อประสมมีทั้งสื่อประเภทวัสดุ เช่น ภาพ แผนภูมิ บัตรต่างๆ หนังสือเรียน ซีดีเสียง สไลด์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ สื่อประเภทอุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่อง LCD เครื่อง DVD ฯลฯ และสื่อประเภทวิธีการ เช่น เกม สถานการณ์จำลองรายการณ การทดลอง การฝึกปฏิบัติ ฯลฯ

5. การประเมินการเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญไม่ว่าจะเป็นชุดการสอนประเภทใดก็ตาม มีการประเมิน 2 ประเภท คือ การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลลัพธ์

6. แบบฝึกปฏิบัติ เป็นเอกสารสำหรับนักเรียนใช้ประกอบการเรียนในชุดการสอน ชุดการสอนทุกชุดต้องมีแบบฝึกปฏิบัติ แต่อาจจะมีส่วนประกอบบางอย่างแตกต่างกันไป

โดยสรุป องค์ประกอบพื้นฐานของชุดการสอนมีองค์ประกอบ ครอบคลุม คู่มือการใช้ชุดการสอน แผนการสอนหรือสิ่งจัดแนวคิด เนื้อหาสาระ สื่อที่อยู่ในชุดการสอน การประเมินการเรียน และ แบบฝึกปฏิบัติ

1.4 คุณค่าของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สีนสกุล (2520, น. 54-55) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอน ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องกล อวัยวะในร่างกาย การเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ

2. ช่วยสร้างความเข้าใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีการรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาเตรียมการสอนล่วงหน้า

5. ทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าอาจารย์ผู้สอนจะมีสภาพหรือความขัดข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้ผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู แม้ครูจะพูดหรือสอนไม่เก่ง ผู้เรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป คุณค่าของชุดการสอนช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน ช่วยสร้างความเข้าใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีการรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ผู้สอน ให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน และช่วยให้ผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน

1.5 ขั้นตอนการผลิตชุดการสอน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตชุดการสอนไว้หลายท่าน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ โดยแบ่งออกเป็น 10 ขั้นตอน ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2537, น. 77-79)

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือ บูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม
2. การกำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาการออกเป็น หน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่องผู้สอนจะต้องถามตนเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดออกเป็น 4-6 หัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์ และหลักการที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิด สารและหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้ว เปลี่ยนเป็นเชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็แนวทางในการเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองวิทยาศาสตร์
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้นเมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดการสอน”
9. การหาประสิทธิภาพชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจึงต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล
10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้รับการปรับปรุง และมีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอน และตามระดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ ดังนี้
  - 10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยพิจารณาความรู้เดิมของ ผู้เรียน (ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที)
  - 10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นสอน) ผู้สอนบรรยาย หรือให้มีการแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

10.4 ชั้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปมโนทัศน์และหลักการที่สำคัญ

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้ว

โดยสรุป การผลิตชุดการสอนสามารถแบ่งออกเป็น 10 ชั้น ครอบคลุม (1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา (2) การกำหนดหน่วยการสอน (3) กำหนดหัวเรื่อง (4) กำหนดมโนทัศน์และหลักการ (5) กำหนดวัตถุประสงค์ (6) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (7) กำหนดแบบประเมินผล (8) เลือกและผลิตสื่อการสอน (9) การหาประสิทธิภาพชุดการสอน และ (10) การใช้ชุดการสอน

2. ชุดการสอนรายบุคคล

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนรายบุคคล ครอบคลุม (1) ความหมายของชุดการสอนรายบุคคล (2) ประเภทและรูปแบบชุดการสอนรายบุคคล (3) องค์ประกอบของชุดการสอนรายบุคคล (4) ประโยชน์ของชุดการสอนรายบุคคล และ (5) กระบวนการผลิตชุดการสอนรายบุคคล

2.1 ความหมายของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 113) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดสื่อประสมที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ในรูปของสื่อต่างๆ ในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่จัดไว้ให้นักเรียนได้เรียนรู้และใคร่ครวญตามทีละน้อยตามลำดับขั้น ได้ร่วมกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง ได้รับคำติชมทันที และได้รับประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จและเกิดความภาคภูมิใจ

โดยสรุป ชุดการสอนรายบุคคลเป็นสื่อประสมที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ในรูปของสื่อต่างๆ ในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่จัดไว้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ตามทีละน้อยตามลำดับ

2.2 ประเภทและรูปแบบชุดการสอนรายบุคคล

2.2.1 ประเภทชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 120) ได้กล่าวว่า การแบ่งประเภทชุดการสอนรายบุคคล สามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. ชุดการสอนรายบุคคลประเภทชุดการสอนที่ยึดสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก เป็นชุดการสอนที่มีเนื้อหาสาระบรรจุในสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบที่เรียนสำเร็จรูปหรือบทเรียนแบบโปรแกรมโมเดล และตำราเรียนด้วยตนเองในชื่อต่างๆ

2. ชุดการสอนรายบุคคลที่ยึดสื่อโสตทัศน์เป็นสื่อหลัก เป็นชุดการสอนรายบุคคลที่บรรจุเนื้อหาสาระไว้ในสื่อโสตทัศน์ที่ไม่ใช่สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ในรูปเทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพหรือผสมผสานกัน

3. ชุดการสอนรายบุคคลที่ยึดคอมพิวเตอร์เป็นสื่อหลัก เป็นชุดการสอนรายบุคคลที่บรรจุเนื้อหาสาระไว้ในรูปบทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่สามารถจะเสนอได้ทั้งอักษร ภาพ และเสียง

2.2.2 รูปแบบชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 113) ได้กล่าวว่า รูปแบบชุดการสอนรายบุคคลแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. ชุดการสอนแบบหน่วยย่อยหรือโมดูล เป็นชุดการสอนรายบุคคลในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ที่เสนอเนื้อหาสาระ ซึ่งมีการวิเคราะห์และจำแนกไว้เป็นหน่วยย่อยที่บรรจุเนื้อหาไว้อย่างสมบูรณ์สำหรับแต่ละเรื่อง

2. บทเรียนแบบโปรแกรม เป็นชุดการสอนรายบุคคลที่ใช้สื่อพิมพ์และใช้เทคนิคการเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมที่มีการนำเนื้อหาวิเคราะห์ และเสนอทีละน้อยในรูปกรอบหรือเฟรม

3. ชุดการสอนสื่อประสมในรูปชุดการสอนแบบโปรแกรม เป็นชุดการสอนรายบุคคลที่เสนอเนื้อหาในสื่อมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปโดยทำงานผสมผสานสัมพันธ์กัน

โดยสรุป ประเภทของชุดการสอนรายบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ครอบคลุม (1) ชุดการสอนรายบุคคลประเภทชุดการสอนที่ยึดสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก (2) ชุดการสอนรายบุคคลที่ยึดสื่อโสตทัศนเป็นสื่อหลัก และ(3) ชุดการสอนรายบุคคลที่ยึดคอมพิวเตอร์เป็นสื่อหลัก ส่วนรูปแบบชุดการสอนรายบุคคล แบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ ครอบคลุม (1) ชุดการสอนแบบหน่วยย่อยหรือโมดูล (2) บทเรียนแบบโปรแกรม และ(3) ชุดการสอนสื่อประสมในรูปชุดการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกชุดการสอนรายบุคคลประเภทยึดสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก และใช้รูปแบบชุดการสอนรายบุคคลที่เป็นสื่อประสมในรูปชุดการสอนแบบโปรแกรม

2.3 องค์ประกอบของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 116) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดการสอนรายบุคคล แบ่งได้ออกเป็น 2 องค์ประกอบ ครอบคลุม องค์ประกอบที่เป็นรูปธรรม และองค์ประกอบที่เป็นนามธรรม ดังนี้

2.3.1 องค์ประกอบที่เป็นเชิงรูปธรรมของชุดการสอนรายบุคคล หมายถึง ส่วนที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ ดังนี้

1) แผนการสอน เป็นการประยุกต์หลักการใช้สิ่งที่จัดแนวคิดว่าล่วงหน้า (Advance Organizer) เพื่อให้นักเรียนทราบความจำเป็นที่จะต้องเรียน หัวเรื่อง แนวคิดหรือความคิดรวบยอด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการประเมิน

2) เนื้อหาสาระในชุดการสอนรายบุคคล เป็นความรู้และประสบการณ์ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว มาปรับปรุงให้เหมาะสมแก่การศึกษาด้วยตนเอง ด้วยการใช้สิ่งที่จัดแนวคิดว่าระหว่างเรียน (Concurrent Organizer) เนื้อหาในชุดการสอนรายบุคคลจำแนกเป็นหัวข้อย่อยและหัวข้อตามลำดับความยากง่าย และความเหมาะสมในด้านอื่น ๆ

3) สื่อใช้ถ่ายทอดเนื้อหาสาระในชุดการสอนรายบุคคล เป็นเครื่องมือบรรจุเนื้อหาสาระที่เหมาะสมจะถ่ายทอดไปให้นักเรียนเอง ได้แก่ (1) สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปตำราเรียนเอง เช่น เอกสารการสอนหรือประมวลสาระ และ (2) วัสดุบันทึก เช่น เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ แผ่นบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือ ซีดีเสียง

4) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับชุดการสอนรายบุคคล หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการใช้ชุดการสอน ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ หิ้งหนังสือ เครื่องเล่นเทป บันทึกเสียง เครื่องเล่นบันทึกภาพ หรือเครื่องเล่นวีดีทัศน์อื่น ๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ และลำโพง เป็นต้น

5) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สถานที่เรียน อุณหภูมิ แสงสว่าง เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ

6) เครื่องมือประเมินในชุดการสอนรายบุคคล หมายถึง แบบทดสอบ และแบบสอบถามเพื่อให้นักเรียนทราบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคลของตนเอง

(1) แบบทดสอบ ประกอบด้วย แบบประเมินตนเองก่อนเรียน แบบประเมินกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยตนเอง และแบบประเมินตนเองหลังเรียน

(2) แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นที่ถาม หลังจากการเรียนจากชุดการสอนรายบุคคลเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปแล้ว เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนของตนในเรื่องนั้นๆ

7) คู่มือการใช้ชุดการสอนรายบุคคล เป็นเอกสารที่แนะนำวิธีการเรียนจากชุดการสอนรายบุคคลเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) แบบฝึกปฏิบัติในชุดการสอนรายบุคคล เป็นเอกสารที่ใช้บันทึกผลของการประกอบกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในชุดการสอนรายบุคคล

2.3.2 องค์ประกอบเชิงนามธรรมของชุดการสอนรายบุคคล หมายถึง ส่วนที่ไม่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ ดังนี้

1) ความต้องการในการเรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากภายในของนักเรียนที่พัฒนาขึ้นในตนเอง หรืออาจกระตุ้นให้เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก เมื่อต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้ออกแบบชุดการสอนรายบุคคลจำเป็นต้องวางแผน กระตุ้นความต้องการที่จะให้นักเรียนอยากเรียนให้เกิดขึ้นเสียก่อน

2) จุดมุ่งหมายของชุดการสอนรายบุคคล เป็นความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในชุดการสอนรายบุคคลที่กำหนดไว้อย่างกว้างๆ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่จะปรากฏในแผนการสอน

3) แรงจูงใจระหว่างเรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เป็นการสร้างความสนใจใฝ่รู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน องค์ประกอบส่วนนี้มีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นสายโยงใยให้นักเรียนอยากเรียนอยากศึกษาต่อไปจนจบบทเรียน

4) กิจกรรมการเรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เป็นการกระทำที่คาดหวังให้นักเรียนต้องทำในระหว่างเรียนประเด็นต่างๆของบทเรียน เช่น ตอบคำถาม เขียนข้อความแสดงความคิดเห็น ทำการทดลอง ฯลฯ เมื่อทำกิจกรรมแล้วก็ตรวจสอบคำตอบจากเฉลยหรือแนวตอบ องค์ประกอบส่วนนี้จะฝังอยู่ในตัวบทเรียน

5) สิ่งจัดแนวคิดในชุดการสอนรายบุคคล เป็นองค์ประกอบที่ทำหน้าที่เชื่อมโยง ประสานแต่งให้เกิดการเรียนรู้เป็นไปตามสูตร หรือขั้นตอนที่ควรจะเป็น หากขาดสิ่งจัดแนวคิด

หรือ “Organizer” นี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาเชื่อมโยง เรียบเรียงเป็นความรู้ที่ชัดเจน สิ่งจัดแนวคิดมี 3 ระดับ คือ สิ่งจัดแนวคิดล่วงหน้า (Advance Organizer) สิ่งจัดแนวคิดระหว่างเรียน (Concurrent Organizer) และจัดสิ่งแนวคิดหลังเรียน (Post Organizer)

6) การจัดการด้านการเรียนรู้จากชุดการสอนรายบุคคล เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการวางแผน ดำเนินการ กำกับ ควบคุมสนับสนุน ประสานงานและการประเมิน เพื่อให้การเรียนจากชุดการสอนรายบุคคลเป็นไปตามวัตถุประสงค์

7) สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ และทางสังคม สำหรับการเรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เป็นการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนด้วยตนเอง สร้างความมั่นใจ และเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนและผู้ที่อยู่รอบข้าง แน่นนอนหากมีแต่ทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างนักเรียนกับผู้ที่อยู่รอบข้าง การเรียนจากชุดการสอนจะไม่เกิดขึ้น

8) การเสริมแรงในการเรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เป็นการให้รางวัลแก่นักเรียนเมื่อได้ประกอบกิจกรรมการเรียนไปแล้ว และจะยังผลให้นักเรียนอยากจะทำต่อไปจนจบบทเรียนที่กำหนดไว้ในชุดการสอนรายบุคคล

โดยสรุป องค์ประกอบชุดการสอนรายบุคคลสามารถแบ่งเป็นองค์ประกอบได้ 2 องค์ประกอบ ดังนี้ (1) องค์ประกอบที่เป็นรูปธรรม คือ ส่วนที่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ ได้แก่ แผนการสอน เนื้อหาสาระ สื่อที่ใช้ในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เครื่องมือประเมินในชุดการสอนรายบุคคล คู่มือการใช้ชุดการสอนรายบุคคล และแบบฝึกปฏิบัติในชุดการสอนรายบุคคล และ(2) องค์ประกอบเชิงนามธรรม คือ ส่วนที่ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ ได้แก่ ความต้องการ จุดมุ่งหมาย แรงจูงใจ กิจกรรมการเรียน สิ่งจัดแนวคิด การจัดการด้านการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางด้านจิตภาพ และทางสังคม และการเสริมแรง

2.3 ประโยชน์ของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 115-116) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนรายบุคคล มีดังนี้

1. การให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้และก้าวหน้าได้เองเป็นการสนองธรรมชาติของคนที่ไม่ยกรอใคร ในขณะที่มีนักเรียนบางคน อ่านหนังสือหรือแบบเรียนล่วงหน้าไปแล้ว เมื่อเข้ามาต้องถูกบังคับให้ฟังครูในเรื่องที่ตนได้อ่านมาก่อนทำให้เกิดความเบื่อหน่ายแต่ในระบบการสอนรายบุคคลนักเรียนชั้นเดียวกันบางคนอาจจะเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งล่วงหน้าไปแล้ว

2. การให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ตามความสามารถเป็นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนที่มีความสามารถสูงจะเรียนได้เร็ว ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถต่ำก็จะเรียนไปอย่างช้าชุดการสอนรายบุคคลจะตอบสนองความแตกต่างในด้านนี้ อย่างไรก็ตามในขณะที่ความสามารถบ่งบอกขีดความสำเร็จแต่หากขาดแรงจูงใจการเรียนอาจก้าวหน้าไปได้ไม่เท่าที่ควร

3. การให้นักเรียนสามารถหาความรู้ตามความสนใจ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยสำคัญเกิดจากขาดความสนใจ เพราะเด็กไม่มีแรงจูงใจ ชุดการสอนรายบุคคลที่ผลิตอย่างดีย่อมคำนึงถึงองค์ประกอบด้านแรงจูงใจที่จะเป็นตัวขับให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนเมื่อมีความสนใจนักเรียนก็ยังมีโอกาสก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว

4. การให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ตามความสะดวกของแต่ละคนบางครั้ง นักเรียนหรือนักเรียนไม่สะดวกที่จะมาเข้าเรียนพร้อมกับคนอื่นหรือในเวลาที่คุณกำหนดชุดการสอน รายบุคคลจึงตอบสนองความสะดวกของนักเรียน นั่นคือ นักเรียนสามารถเลือกเวลาเรียนที่เหมาะสมกับตนเองได้

โดยสรุป ประโยชน์ของชุดการสอนรายบุคคล ครอบคลุม (1) การให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้และก้าวหน้าได้เอง (2) การให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ตามความสามารถ (3) การให้นักเรียนสามารถหาความรู้ตามความสนใจ และ(4) การให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ตามความสะดวกของแต่ละคน

2.4 กระบวนการผลิตชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 113) ได้กล่าวถึง กระบวนการผลิตชุดการสอนรายบุคคล มี 7 ประการ ดังนี้

1. มีระบบการผลิตชุดการสอนรายบุคคลที่ได้ผ่านการพิสูจน์ด้วยการวิจัยมาแล้ว การผลิตชุดการสอนทุกประเภทต้องอิงระบบที่ผ่านการพิสูจน์ด้วยการวิจัยมาแล้วเพื่อนำมาใช้ในการผลิตให้ได้คุณภาพตามขั้นตอนต่างๆ ในประเทศไทย ระบบการผลิตชุดการสอนที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตชุดการสอนรายบุคคล คือ ระบบผลิตชุดการสอนแผนจุฬา และระบบการสอน แผน มสธ.

2. มีเนื้อหาที่ได้รับการปรุงแต่ง จำแนกไว้อย่างเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหา วย และระดับการศึกษาและทำท่าย มิใช่เพียงแค่จากง่ายไปหายาก ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ทำแผนผังแนวคิด และจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาออกเป็นหน่วยตอน หัวเรื่อง เพื่อให้ นักเรียนสามารถบริโภคความรู้ได้ช้าหรือเร็วตามความสามารถและความสนใจของแต่ละบุคคล

3. มีช่องทางและสื่อที่เหมาะสมสำหรับการเรียนด้วยตนเอง การมีช่องทาง (Channel) ได้แก่ การมีโครงสร้างในการส่งสื่อ อาทิ ระบบการพิมพ์ ระบบบันทึก วัสดุภาพ เทป บันทึกภาพ CD-ROM สถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ เครือข่ายโทรศัพท์ การมีสื่อที่เหมาะสม ได้แก่ สื่อที่ผู้เขียนได้เข้าถึง (Accessible) มีไว้ใช้เอง หรือใช้ร่วมกับผู้อื่นได้

4. มีระบบการเรียนที่จัดให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพการณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ได้แก่ (1) นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง กล่าวคือ เมื่อได้ศึกษาหาความรู้แล้ว ก็ได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ เพื่อทำความเข้าใจกับความรู้ที่ได้เรียนให้แตกฉานและจำจำได้นาน (2) การได้รับคำติชมทันที (Immediate Feedback) (3) ได้เรียนรู้ด้วยการใคร่ครวญตามไปที่ละน้อย ตามลำดับขั้น (Gradual Approximation)

5. มีแหล่งวิทยบริการ (Academic Resources) ที่จะสนับสนุนการศึกษาด้วยตนเอง (Direct Access) หรือผ่านระบบตามสาย (On-Line) โดยการจัดในรูปของห้องสมุด เครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น Internet Electronic Mail Voice-Mail เป็นต้น

6. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สำหรับการศึกษาดูด้วยตนเองที่บ้านหรือที่ทำงาน ด้วยการจัดสถานที่เรียนหรือมุมการเรียนที่บ้านที่มีอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นจะต้องใช้และไม่อยู่ในที่ใจจะวอกแวกได้ง่าย

7. มีระบบการประเมินตนเองก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ที่นักเรียนสามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถตรวจความก้าวหน้าในการเรียนและความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนไม่ต้องพึ่งครูหรือบุคคลอื่น

โดยสรุป กระบวนการผลิตชุดการสอนรายบุคคล มี 7 ประการ ครอบคลุม (1) มีระบบการผลิตชุดการสอนรายบุคคลที่ได้ผ่านการพิสูจน์ด้วยการวิจัยมาแล้ว (2) มีเนื้อหาที่ได้รับการปรับปรุงแต่ง (3) มีช่องทางและสื่อที่เหมาะสมสำหรับการเรียนด้วยตนเอง (4) มีระบบการเรียนที่จัดให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพการณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (5) มีแหล่งวิทยบริการ (6) มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และ(7) มีระบบการประเมินตนเอง ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

3. การเรียนการสอนรายบุคคล

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนรายบุคคล ครอบคลุม (1) ความหมายของการเรียนการสอนรายบุคคล (2) จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนรายบุคคล และ(3) องค์ประกอบของการสอนรายบุคคล

3.1 ความหมายของการเรียนการสอนรายบุคคล

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนรายบุคคลไว้ดังต่อไปนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, น. 356) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนรายบุคคลยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยการจัดสภาพการเรียนที่จะให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง มากน้อยตามความสามารถ ความสนใจ และความสะดวกของนักเรียนเอง การเรียนการสอนรายบุคคลแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การเรียนรายบุคคล เป็นการเรียนรู้ที่แต่ละคนอยากเรียนเองตามธรรมชาติโดยไม่ต้องให้ใครมาบังคับ การเรียนเช่นนี้มักเกิดขึ้นด้วยการลองผิดลองถูกอย่างดี ก็อาจถามคนใกล้ชิดเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น

2. การสอนรายบุคคล เป็นการเรียนที่ครูกำหนดวัตถุประสงค์ จัดเตรียมสภาพการณ์สื่อการเรียน และวิธีการ เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการที่โปรแกรมไว้แล้วด้วยตนเอง ก็จะมีการเรียนรู้ขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, น. 15) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนรายบุคคล เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยจะจัดให้สอดคล้องกับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ และความสะดวกของผู้เรียนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า สืบค้นด้วยตนเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและความสะดวกของผู้เรียนเองเป็นสำคัญ

โดยสรุป การเรียนการสอนรายบุคคลเป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยจัดสภาพการเรียนให้สอดคล้องกับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ และความสะดวกของผู้เรียนแต่ละบุคคล เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามกระบวนการที่โปรแกรมไว้แล้วด้วยตนเองก็จะเกิดการเรียนรู้ขึ้น

3.2 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนรายบุคคล

กาเย่ และบริกส์ (Gagne and Briggs 1979, p. 262) ได้กล่าวว่า การสอนรายบุคคล มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 5 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินทักษะเบื้องต้นของผู้เรียน
2. เพื่อช่วยในการค้นหาจุดเริ่มต้นของผู้เรียนแต่ละคนในการจัดลำดับการเรียนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
3. เพื่อช่วยในการจัดวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับการเรียนรูปแบบต่างๆ
4. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รู้อัตราความสามารถของตนเองโดยไม่ต้องรอซึ่งกันและกัน
5. เพื่อสะดวกต่อการประเมินผลได้บ่อยครั้ง เป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

โดยสรุป จุดมุ่งหมายของการสอนรายบุคคลมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางในการประเมินทักษะเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการค้นหาจุดเริ่มต้นของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อช่วยในการจัดวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับการเรียนรูปแบบต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รู้อัตราความสามารถของตนเอง และเพื่อสะดวกต่อการประเมินผลได้บ่อยครั้ง

3.3 องค์ประกอบของการเรียนการสอนรายบุคคล

วชิราพร อัจฉริยโกศล (2555, น. 5-24-5-32) ได้กล่าวว่า โดยลักษณะของการเรียนการสอนรายบุคคลประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. บทบาทของผู้เรียน อิริคสันและเคอร์ล ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนในโปรแกรมการสอนรายบุคคลดังต่อไปนี้

- 1.1 บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนต้อง
    - 1.1.1 มีวัตถุประสงค์ในการเรียนที่แน่นอนโดยเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
    - 1.1.2 ศึกษาหรือทำงานตามระดับความสามารถของตนเองในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้
    - 1.1.3 เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์หรือวิธีการต่างๆ
    - 1.1.4 มีความอิสระในการศึกษา และทำงานไม่หยุดอยู่กับที่
    - 1.1.5 อภิปราย พูดคุย หรือถกเถียงกับงานที่ศึกษากับผู้อื่นอย่างอิสระ
    - 1.1.6 มุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง
  - 1.2 บทบาทของผู้สอน
    - 1.2.1 กระตุ้นผู้เรียนให้มีวัตถุประสงค์ในการเรียน
    - 1.2.2 อนุญาตให้ผู้เรียนทำการศึกษาอย่างอิสระในทางที่นำมาสู่วัตถุประสงค์ที่วางไว้
    - 1.2.3 ใช้เวลาเพื่อการช่วยเหลือและตอบคำถามเป็นรายบุคคลมากกว่าที่จะบรรยายให้ทั้งชั้น
    - 1.2.4 กระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมพิจารณาผลงานและวิธีการปฏิบัติของเขา
2. บทเรียนหรือโปรแกรมการสอนรายบุคคล โปรแกรมการเรียนการสอนรายบุคคลนั้นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 2.1 การยืดหยุ่นในเรื่องเวลา
- 2.2 การวินิจฉัย
- 2.3 การมีอิสระในการเลือกเนื้อหา
- 2.4 การมีอิสระในการประเมินผลการเรียน
- 2.5 การมีอิสระในการเลือกสถานที่เรียน
- 2.6 การมีอิสระในการเลือกรูปแบบการเรียน

3. กระบวนการสอนรายบุคคล จะเป็นกระบวนการสอนที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 การเสนอเนื้อหา เสนอเนื้อหาครั้งละ 1 ความคิด อาจเป็นตัวอักษร ภาพ และเสียง ตามความเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหานั้น ควรหลีกเลี่ยงการเสนอเนื้อหาหลายๆ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนโดยการตอบสนองหรือตอบคำถาม

3.2 การกำหนดให้ผู้เรียนมีการตอบสนอง เป็นการตอบสนองต่อเนื้อหาที่เรียนในชั้นเดียวกันนี้โดยเฉพาะ เช่น ให้ตอบคำถามให้ปฏิบัติ

3.3 การบอกผลการตอบสนอง เป็นการประเมินผลการตอบสนองของผู้เรียน และบอกให้ผู้เรียนรู้เทคนิควิธีการบอกผลการตอบสนองมีหลายวิธี ได้แก่ การบอกผลการตอบสนอง โดยการให้คำเฉลยหรือคำตอบที่ถูกต้อง และการบอกผลการตอบสนองที่มีรายละเอียด

3.4 การให้การเสริมแรง เนื่องจากโปรแกรมการสอนรายบุคคลนั้นผู้เรียนเรียนกับบทเรียนคนเดียวตั้งแต่ต้นจนจบบทเรียน การให้การเสริมแรงในแต่ละชั้นการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ การให้การเสริมแรงมีสองลักษณะ คือ การเสริมแรงบวก และการเสริมแรงลบ

3.5 การชี้ (ทิศหรือแนว) ทางการเรียน การชี้หรือการกำหนดทิศทางหรือแนวทางการเรียนสำหรับผู้เรียนแต่ละคนในกระบวนการสอนรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินไปได้ตั้งแต่ต้นจนจบบทเรียน

โดยสรุป องค์ประกอบของการเรียนการสอนรายบุคคลสามารถแบ่งตามลักษณะการเรียนการสอนรายบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ครอบคลุม บทบาทของผู้เรียน บทเรียนหรือโปรแกรมการสอนรายบุคคล และกระบวนการสอนรายบุคคล

4. สื่อที่ใช้ในชุดการสอนรายบุคคล

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อในชุดการสอนรายบุคคลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดตามแนวทางการผลิตชุดการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ครอบคลุม (1) สื่อหลัก และ(2) สื่อเสริม ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2540, น. 149-206)

4.1 สื่อหลัก

สื่อหลัก เป็นสื่อที่เสนอเนื้อหาครบ และเข้าถึงผู้เรียนได้หรือผู้เรียนสามารถหาได้ทุกคน ในงานวิจัยครั้งนี้จะขอกว่าถึงเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก ครอบคลุม (1) ประมวลสาระ และ (2) แบบฝึกปฏิบัติ

4.1.1 ประมวลสาระ เป็นตำราแบบโปรแกรมประเภทหนึ่ง ที่ออกแบบให้ผู้เรียน เรียนได้ตามลำพัง ด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดให้ในส่วนหนึ่งส่วนใดหรือท้ายสุดของ เรื่อง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยตามลำดับขั้น มีส่วนประกอบคล้ายตำราทางไกล ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1) *ปกหน่วย* มีชื่อวิชา ชื่อหน่วยอยู่บนมุมบนด้านขวา ภาพปกหน่วยที่ สอดคล้องกับเนื้อหาของหน่วย และชื่อผู้เขียนอยู่มุมล่างด้านขวา

2) *แผนการสอนประจำหน่วย* ประกอบด้วยองค์ประกอบที่เป็นหัวข้อย่อยที่ ต้องกำหนดไว้ให้ชัดเจน ได้แก่ ชื่อวิชา ชื่อหน่วย ชื่อตอน หัวเรื่อง แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการ เรียน สื่อการสอน และการประเมิน สำหรับแนวทางการเขียนแผนการสอนระดับหน่วย มีแนวดังนี้

(1) ต้องมีการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นตอน หัวเรื่องและหัวเรื่องย่อยเสียก่อน จึงลงมือเขียนแผนการสอนประจำหน่วย

(2) ต้องเขียนแผนการสอนประจำหน่วยก่อนที่จะลงมือเขียนเนื้อหาสาระ

(3) เมื่อได้เขียนแผนการสอนประจำหน่วยแล้ว ต้องกลับมาทบทวน ปรับปรุงให้เหมาะสมกับเนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์ และกิจกรรม

(4) ผู้เขียนต้องถือว่าแผนการสอนประจำหน่วย เป็นพิมพ์เขียวที่จะ ควบคุมทิศทางการเขียนเนื้อหาสาระได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยไม่หลงทาง

ทั้งนี้การแบ่งหน่วย ตอน และหัวเรื่องต้องคำนึงถึงปริมาณของเนื้อหาสาระ ที่จะครอบคลุม โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์เนื้อหา คำนึงถึงระยะเวลาที่กำหนดให้ศึกษา และเวลา ที่ผู้เรียนใช้ในการศึกษาจริง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาสาระของวิชา และ สามารถอธิบายได้ สำหรับการกำหนดตอนมีข้อพิจารณา ดังนี้

(1) แนวทางในการกำหนดตอน ในการกำหนดตอนขึ้นอยู่กับความรู้ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่เรียน อาจพอที่จะกำหนดแนวทางได้ 5 แนวทาง คือ

แนวทางที่ 1 กำหนดตอนให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เป็นความรู้พื้นฐาน ไป จนถึงความรู้ระดับสูงขึ้น เช่น อาจเริ่มจากแนวคิดพื้นฐาน ปัญหา ความหมาย ความสำคัญ ประเภท ฯลฯ ของหน่วยที่จะเขียน

แนวทางที่ 2 กำหนดตอนโดยยึดเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาใน หน่วย

แนวทางที่ 3 กำหนดตอนโดยนำเรื่องที่เป็นกลุ่มหรือประเภทเดียวกัน กับชื่อหน่วย

แนวทางที่ 4 กำหนดตอนโดยใช้เรื่องที่มีความต่อเนื่องกันตามเวลา

แนวทางที่ 5 กำหนดตอนโดยยึดองค์ประกอบหรือโครงสร้างเป็นหลัก

(2) ข้อควรคำนึงในการกำหนดตอน การกำหนดตอนมีข้อควรระวังหลาย ประการ คือ

ก. ไม่กำหนดตอนที่มีขนาดความยาวแตกต่างกันมาก เช่น ตอนที่ 1 มีความยาว 8 หน้า ตอนที่ 2 มีความยาว 30 หน้า

ข. ไม่ใช้วิธีการผสมปนเป กล่าวคือ เห็นอะไรที่คล้ายกันก็นำมาเขียนเรื่องเป็นตอนๆ ไป โดยที่แต่ละตอนไม่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันและกันเลย

ค. ไม่จัดเรียงลำดับตอนวกวน เช่น กล่าวถึง “ประโยชน์ของกบ” ก่อน “รูปร่างของกบ” เป็นต้น

การให้ชื่อตอน การให้ชื่อตอนอาจทำได้ 2 วิธี คือ

ก. การให้ชื่ออย่างเป็นทางการ หมายถึง การกำหนดชื่อตอนดังที่นักวิชาการส่วนมากใช้ เช่น พัฒนาการของมนุษย์ ปัญหาการเลี้ยงดูเด็กไทย เป็นต้น

ข. การให้ชื่อที่เป็นสำนวน หมายถึง การใช้ข้อความที่เทียบเคียงความเดียวกับชื่อที่เป็นทางการ เพื่อโน้มน้าวใจให้ชอบอ่าน เช่น จากเด็กสู่ผู้ใหญ่ เด็กไทยใครขี้ดอกไม้ในดวงใจ เป็นต้น

การใช้ชื่อตอน ส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีที่ 1 เพราะการตั้งชื่อวิธีที่ 2 ค่อนข้างยาก นักวิชาการหลายคนไม่ชอบวิธีหลังนี้ เพราะทำให้งานเขียนมีความเป็นวิชาการน้อยลงไป

3) *แผนการสอนระดับตอน* เป็นส่วนนำของแต่ละตอน โดยบรรจุหัวข้อเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ของตอน เพื่อให้ผู้เรียนทราบขอบเขตของเรื่องที่จะเรียนได้ล่วงหน้า องค์ประกอบของแผนการสอนระดับตอน มีลักษณะเช่นเดียวกับแผนการสอนประจำหน่วย เพียงแต่ไม่มีกิจกรรมการเรียน สื่อการสอน และการประเมิน เพราะได้บูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาอยู่แล้ว แผนการสอนระดับตอนจะมีเพียง 1-2 หน้า มีส่วนประกอบ ได้แก่ ชื่อชุดวิชา ตอนที่ ชื่อตอน ข้อความว่า “โปรดอ่านหัวข้อเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ก่อน แล้วจึงศึกษาเรื่องที่...” และภายในกรอบประกอบด้วยหัวข้อเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ การเขียนแผนการสอนระดับตอน สิ่งที่ต้องคำนึง ดังนี้

(1) การกำหนดหัวข้อเรื่อง “หัวข้อเรื่อง” เป็นส่วนย่อยของตอน และเป็นส่วนย่อยที่เล็กที่สุดของวิชา ดังนั้น หัวเรื่องจึงมีเนื้อหาสาระประกอบกันโดยมีความยาว 1-3 หน้า หัวเรื่องให้เริ่มต้นด้วย “เรื่องที่” แล้วตามด้วยเลขประจำหน่วย ตามด้วยเลขประจำตอน และเลขประจำหัวข้อเรื่อง เช่น เรื่องที่ 1.3.4 หมายความว่า เป็นเรื่องที่ 4 ในตอนที่ 3 ของหน่วยที่ 1 เมื่อเขียนหัวข้อเรื่องเสร็จในแต่ละข้อย่อยอาจมี “กิจกรรม” ให้ผู้เรียนทำ หรือจะให้รอไปจนจบหัวข้อเรื่องนั้นแล้ว จึงกำหนดกิจกรรมให้ปฏิบัติก็ได้ ในการกำหนดหัวข้อเรื่องมีสิ่งที่จะต้องพิจารณา ดังต่อไปนี้

ก. แนวทางการกำหนดหัวข้อเรื่อง การกำหนดหัวข้อเรื่อง อาจทำได้เช่นเดียวกับแนวทางการกำหนดตอน โดยแต่ละตอนควรกำหนดให้มีตั้งแต่ 2 หัวเรื่องขึ้นไป หัวเรื่องอาจกำหนดได้ตามแบบใดแบบหนึ่ง คือ แบบง่าย แบบตายตัว แบบยี่ตระดับสติปัญญา และแบบบูรณาการ ก็ได้ และควรลำดับหัวข้อเรื่องโดยมีหลักการแน่นอน เช่น จากภายนอกเข้าไปหาภายใน จากเนื้อหาพื้นฐานไปสู่เนื้อหาที่สลับซับซ้อนมากขึ้น หรือจัดลำดับโดยยึดเวลาต่อเนื่องกัน เป็นต้น

ข. ข้อควรคำนึงในการแบ่งหัวข้อเรื่อง การแบ่งหัวข้อเรื่องมีข้อควรระมัดระวังเช่นเดียวกับการแบ่งตอน นอกจากนี้ยังต้องระวังให้มีจำนวนหัวข้อเรื่องมากเกินไป หากเป็นไปได้การรวบหัวข้อเรื่องที่จะเข้ากันได้ไว้ด้วยกัน เช่น ความหมาย ประเภท ความเป็นมา อารวมกัน หรืออาจจะเขียนชื่อหัวข้อเรื่องใหม่ที่พอจะครอบคลุม 3 อย่าง เช่น “แนวคิดเกี่ยวกับ” หรือ “สามัญทัศน์เกี่ยวกับ” โดยปกติมักนิยมให้มีไม่เกิน 6 เรื่อง และในกรณีที่เนื้อหาของตอนเป็น

เรื่องที่ไม่มีความต่อเนื่องกัน หัวเรื่องอาจเป็นเรื่องย่อยที่แยกกันเด็ดขาดไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตอนก็ได้

(2) การกำหนดแนวคิด แนวคิด เป็นคำที่ใช้เพื่อให้มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “Concept” มีชื่อเรียกหลายคำ เช่น ความคิดรวบยอด มโนภาพ มโนทัศน์ มโนมัต ส่วนในงานวิจัยในครั้งนี้อาจใช้คำว่า “แนวคิด” แนวคิดจะช่วยให้ผู้เขียนหน่วยมีเป้าหมายเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเด่นชัด และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น การกำหนดแนวคิดเป็นการกำหนดข้อความที่แสดงแก่น หรือเป้าหมายเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อสรุปรวมและข้อแตกต่างเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มี 2 ระดับ คือ แนวคิดระดับกว้าง เป็นแนวคิดที่กำหนดไว้กว้างๆ โดยไม่มีลักษณะเฉพาะกำหนดไว้ เหมาะที่จะใช้เป็นแนวคิดระดับหน่วย และแนวคิดระดับนำไปใช้ เป็นแนวคิดที่จำแนกแนวคิดระดับกว้างให้มีลักษณะจำเพาะลงไป มีคำหลัก (Keyword) ครบถ้วน จนเราสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เหมาะสำหรับใช้เป็นแนวคิดระดับตอนหรือหัวเรื่อง ส่วนวิธีการกำหนดแนวคิดมีข้อควรพิจารณา ดังนี้

ก. มีแนวคิดในทุกตอนโดยแยกเป็นข้อๆ ให้มีจำนวนแนวคิดอย่างน้อยเท่ากับจำนวนตอน หนึ่งตอนอาจมีหลายแนวคิดก็ได้

ข. มีแนวคิดในทุกหัวเรื่องโดยแยกเป็นข้อๆ การเขียนแนวคิดของหัวเรื่องต่างๆ ในแผนตอน ให้ยึดหลักการเดียวกับข้อ ก. คือให้มีแนวคิดสำหรับทุกหัวเรื่อง อย่างน้อยหัวเรื่องละ 1 แนวคิด โดยพยายามเขียนให้เป็นแนวคิดระดับนำไปใช้

ค. จำแนกลักษณะของแนวคิดให้ชัดเจน การเขียนแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องใด ควรเขียนลักษณะเด่นที่มองเห็นได้หรือนึกได้ ออกมาเป็นข้อๆ เสร็จแล้วจำแนกลักษณะเหล่านั้นเป็น 2 ประเภท คือ “ลักษณะจำเพาะ” หมายถึง ลักษณะที่ขาดไม่ได้ และ “ลักษณะประกอบ” หมายถึง ลักษณะที่อาจมีหรือไม่มีก็ได้ เสร็จแล้วให้เขียนแนวคิดโดยเรียงลักษณะจำเพาะเรียงขึ้นมาก่อนแล้วตามด้วยลักษณะประกอบ โดยแสดงออกในรูปของคำหลัก

ง. ใช้ภาษาที่มีการขัดเกลาร้อยอย่างดี การเขียนข้อความที่เป็นแนวคิด ควรใช้ภาษาที่มีการขัดเกลาร้อยอย่างดี เลี่ยงใช้คำที่มีความหมายกำกวมหรือใช้คำพุ่มเพื่อย ไม่ควรใช้คำว่า “เช่น” หรือการยกตัวอย่าง และต้องไม่มีลักษณะของการอธิบายที่เยิ่นเย้อ หากเป็นคำว่า “คือ” และ “หมายถึง” เป็นคำว่า “เป็น” ได้โดยที่ความหมายไม่เปลี่ยนก็ควรทำ

จ. ครอบคลุมประเด็นสำคัญครบถ้วน แนวคิดต้องครอบคลุมประเด็นสำคัญครบถ้วน ขาดส่วนใดไปแล้วจะทำให้ผู้เรียนรับแนวคิดที่ผิดๆ ไปทันที หากแนวคิดนั้นอยู่ระหว่างการทดสอบหรือยังมีข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันทั่วไป ควรใช้คำว่า “อาจ” หรือถ้อยคำที่มีลักษณะยกเว้นอื่นๆ เช่น “บางส่วน” “ส่วนมาก” “บางครั้ง” เป็นต้น

(3) การเขียนวัตถุประสงค์ ในระดับตอนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ที่มุ่งวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการดูพฤติกรรมที่ได้เปลี่ยนแปลงไปในตัวผู้เรียน พฤติกรรมที่กำหนดในวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำที่ผู้เรียนแสดงออกที่สามารถสังเกตหรือวัดได้ โดยในวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหนึ่งข้อ ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ พฤติกรรม เงื่อนไข และพฤติกรรมที่ไว้วัดมี

3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย พฤติกรรมด้านจิตพิสัย และพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ส่วนปัญหาในการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมพอสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 กำหนดเงื่อนไขเวลาไว้กว้างเกินไป เช่น “เมื่อศึกษาหน่วยที่ 4 แล้ว” เป็นต้น

ประเด็นที่ 2 กำหนดเงื่อนไขเป็นเชิงคำถาม เช่น “ผู้เรียนบอกได้ว่ากบมีกี่ประเภท”

ประเด็นที่ 3 ในเงื่อนไขเวลามีคำว่า “ผู้เรียน” อยู่ด้วย แต่กลับไปละคำว่า “ผู้เรียน” ไว้ในข้อความที่มีพฤติกรรม เช่น “เมื่อผู้เรียนอ่านเรื่องที่ 1 แล้ว สามารถเขียนสรุปเรื่องได้ถูกต้อง” ซึ่งควรจะเขียนว่า “เมื่ออ่านเรื่องที่ 1 แล้ว ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปเรื่องได้ถูกต้อง”

ประเด็นที่ 4 ใช้คำว่า “ถึง” ตามหลังคำแสดงพฤติกรรมโดยไม่จำเป็น เช่น บอกถึง อธิบายถึง ฯลฯ

ประเด็นที่ 5 ในวัตถุประสงค์เดียวกันมีพฤติกรรมมากกว่า 1 พฤติกรรม เช่น “ผู้เรียนสามารถอธิบายรูปร่างของกบและเขียนภาพกบได้ 1 ภาพ”

ประเด็นที่ 6 ในวัตถุประสงค์เดียวกันมุ่งให้ครอบคลุมเนื้อหาหลายเรื่องเกินไป เช่น “หลังจากศึกษาเรื่องที่ 1.1.1-1.1.3 แล้ว...”

ประเด็นที่ 7 ใช้คำที่สังเกตหรือวัดไม่ได้ เช่น “เข้าใจ” “ตระหนัก” “ทราบ” ฯลฯ

ประเด็นที่ 8 ใช้คำแสดงพฤติกรรมที่ไกลตัวเกินไป ตามไปวัดหรือสังเกตไม่ได้ เช่น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4) **เนื้อหาสาระ** เป็นความรู้และประสบการณ์ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์แล้ว มาปรุงแต่งให้เหมาะแก่การศึกษาด้วยตนเอง ด้วยการใช้สิ่งจัดแนวคิระหว่างเรียน จำแนกเป็นหัวข้อย่อยและหัวข้อตามลำดับความยากง่าย และความเหมาะสมในด้านอื่นๆ เนื้อหาสาระช่วยให้ผู้เรียนเรียนเองตามลำพังโดยพึ่งพาคนอื่นน้อยที่สุด การเสนอเนื้อหาจึงคำนึงถึงผู้อ่านว่าจะเข้าใจเรื่องี่อ่านมากน้อยเพียงใด แล้วช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจด้วยการให้อยู่ในสภาพที่เอื้ออำนวย 4 อย่าง คือ ได้ลงมือประกอบกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง ได้ทราบผลการกระทำหรือคำตอบทันที ได้แรงเสริมให้เกิดความภูมิใจในความสำเร็จ และได้เรียนรู้ใคร่ครวญตามไปที่ละน้อยตามลำดับขั้น การเสนอเนื้อหาสาระให้น่าอ่านน่าสนใจ และเข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้น การนำเสนอเนื้อหาของแต่ละตอน แต่ละหัวเรื่อง นิยมจัดสัดส่วนโครงสร้างเนื้อหาไว้ 3 ส่วน คือ เกริ่นนำ เสนอ และสรุปเนื้อหา มีสิ่งที่ต้องคำนึงถึง ในการเขียนเนื้อหาสาระ ดังนี้

(1) การใช้ภาษา ภาษาที่ใช้ถ่ายทอดเนื้อหาสาระควรเป็นภาษาเรียบๆ ไม่แห้งแล้ง แข็งทื่อ หรุหราบ หรือฟุ่มเฟือย

(2) การให้ตัวอย่าง เป็นการสอดแทรกตัวอย่างประกอบเรื่องที่กล่าวถึง เพื่อให้เกิดความกระจ่าง และความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น หากสามารถหาตัวอย่างที่แสดงความแตกต่างเป็นการเปรียบเทียบกันได้ด้วยก็ยิ่งดี เมื่อมีการอธิบายคำใหม่หรือเรื่องใหม่ การให้ตัวอย่างถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะ การที่จะให้คำนิยามคำที่เพิ่งใช้เป็นครั้งแรกเพียงประการเดียวเท่านั้นยังไม่เพียงพอ แต่ทั้งนี้ตัวอย่างที่ให้ควรเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม จึงจะช่วยให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

(3) การใช้อุปมาอุปมัย นับว่าเป็นวิธีการเสนอเนื้อหาสาระที่ใช้ได้ผลมากวิธีหนึ่ง เพราะช่วยให้สามารถเข้าใจสถานการณ์ใหม่ๆ โดยอาศัยการเปรียบเทียบเรื่องที่พุดถึงกับสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยอยู่แล้ว ควรหลีกเลี่ยงการใช้อุปมาอุปมัยกับสิ่งที่เป็นามธรรม เช่น ความรู้สึก หรือขัดกับหลักเหตุผล และความเป็นไปได้

(4) การใช้ข้อความกะทัดรัด การที่จะเขียนให้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น ควรใช้ประโยคสั้นๆ และใช้ศัพท์เฉพาะให้น้อยที่สุด

(5) การใช้ภาพประกอบ ภาพประกอบ หมายถึง ภาพถ่าย ภาพเขียน หรืองานลายเส้นในรูปแบบต่างๆ ที่ใส่เข้าไปในประมวลสาระ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยผู้เรียนได้เข้าใจแนวคิดและเนื้อหาสาระชัดเจนยิ่งขึ้น ภาพประกอบที่นิยมใช้มีหลายชนิด แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ภาพประกอบที่เป็นลายเส้นเป็นส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์ของการใช้ภาพประกอบ เพื่อให้เห็นลักษณะรูปร่างของสิ่งที่เรากล่าวถึงเพื่อช่วยให้การบรรยายลักษณะเด่นชัดขึ้น โดยเฉพาะรูปร่างลักษณะที่ผู้เรียนอาจไม่เคยเห็นมาก่อน เพื่อเร้าใจให้เกิดอารมณ์ ความสนใจ หรือรสชาติที่สุดบรรยายได้ด้วยคำพูด เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นขั้นตอน กระบวนการ หรือโครงสร้างภายใน เพื่อแสดงจำนวน ส่วนแนวทางในการกำหนดภาพประกอบทำได้ 2 แนวทาง คือ

แนวทางที่ 1 กำหนดภาพพร้อมไปกับการเขียนเรื่องนั้น หมายความว่า ในขณะที่ผู้เขียนเขียนหน่วยก็นึกถึงภาพประกอบพร้อมไปด้วย แล้วเว้นที่ไว้ตามขนาดที่ต้องการ พร้อมกับเขียนคำอธิบายภาพโดยให้มีคำว่า “ภาพที่” ตามด้วยหมายเลขลำดับภาพ และคำอธิบายภาพ

แนวทางที่ 2 เขียนหน่วยให้เสร็จเรียบร้อยก่อนแล้วจึงกำหนดภาพ

5) *กิจกรรมและแนวตอบ* เป็นการกำหนดงานหรือภารกิจทุกอย่างที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ หลังจากที่ได้ศึกษาเนื้อหาสาระต่างๆ ในแต่ละเรื่อง แต่ละตอน แต่ละหน่วยจบสิ้นแล้ว มักจะกำหนดไว้ท้ายเนื้อหาสาระ

6) *บรรณานุกรม* ตอนท้ายสุดของหน่วยอาจมีบรรณานุกรมหรือเอกสารอ้างอิงประกอบ โดยเรียงบรรณานุกรมภาษาไทยก่อน แล้วจึงเป็นบรรณานุกรมภาษาต่างประเทศ

4.1.2 *แบบฝึกปฏิบัติ* แบบฝึกปฏิบัติที่จะกล่าวในงานวิจัยครั้งนี้ ครอบคลุม

(1) ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกปฏิบัติ (2) องค์ประกอบของแบบฝึกปฏิบัติ (3) การกำหนดกิจกรรมและแนวตอบ และ (4) การกำหนดเนื้อที่ให้กับที่กสาระสำคัญและเนื้อที่ให้ตอบกิจกรรม

1) ความหมายของแบบฝึกปฏิบัติ แบบฝึกปฏิบัติ หมายถึง เอกสารที่จัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาควบคู่กับประมวลสาระในการเรียนแต่ละหน่วย เพื่อประเมินตนเองก่อนเรียน บันทึกสาระสำคัญของแต่ละเรื่อง ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ ทำกิจกรรมภาคปฏิบัติ และทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน โดยหลักทางจิตวิทยาผู้เรียนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ความสำคัญของแบบฝึกปฏิบัติ แบบฝึกปฏิบัติมีความจำเป็นในการจัดบริบทให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ก่อน ระหว่าง และหลังศึกษาประมวลสาระ

2) องค์ประกอบของแบบฝึกปฏิบัติ แบบฝึกปฏิบัติมีองค์ประกอบที่สำคัญ

ดังนี้

- (1) แบบประเมินตนเองก่อนเรียน
- (2) กระดาษคำตอบ และเฉลยแบบประเมินตนเองก่อนเรียน
- (3) แผนประจำตอน
- (4) สารสังเขป
- (5) การบันทึกสาระสำคัญและกิจกรรมต่างๆ โดยเว้นที่ไว้ให้ผู้เรียนบันทึก
- (6) แบบประเมินตนเองหลังเรียน
- (7) กระดาษคำตอบ และเฉลยแบบประเมินตนเองหลังเรียน

3) การกำหนดกิจกรรมและแนวตอบ การกำหนดกิจกรรมและแนวตอบในวิจัยครั้งนี้จะกล่าวถึง ความหมาย วัตถุประสงค์ ประเภท วิธีการและข้อพิจารณาในการกำหนดกิจกรรมการเรียน ส่วนการกำหนดแนวตอบจะกล่าวถึง ความหมาย วิธีการให้แนวตอบ และข้อพิจารณาในการกำหนดแนวตอบ

(1) การกำหนดกิจกรรม เป็นการกำหนดงานหรือภารกิจทุกอย่างที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ หลังจากที่ได้ศึกษาเนื้อหาสาระต่างๆ ในประมวลสาระในแต่ละเรื่องแต่ละตอน จบสิ้นแล้ว วัตถุประสงค์ของการกำหนดกิจกรรมมี 4 ประการ คือ

ก. เป็นการประยุกต์หลักจิตวิทยาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสลงมือปฏิบัติ และมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ข. เพื่อให้ผู้สอนมั่นใจได้ว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ หรือความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ค. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและทดสอบความรู้ความเข้าใจของตน ภายหลังจากที่ได้ศึกษาเนื้อหาสาระด้วยตนเองแล้ว

ง. เป็นการช่วยให้ผู้เรียนต้องศึกษาประมวลสาระอยู่อย่างสม่ำเสมอ และไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งจะเป็นหลักประกันได้ว่าเข้าใจเนื้อหาได้อย่างแท้จริง

ส่วนประเภทของกิจกรรมที่ควรกำหนด มี 2 ประเภท คือ กิจกรรมระหว่างเรียน ได้แก่ กิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนต้องทำในระหว่างที่ศึกษาประมวลสาระ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่กำลังศึกษาได้ดียิ่งขึ้น และกิจกรรมภาคปฏิบัติเสริมประสบการณ์ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องไปฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมหลังจากเรียนจบเนื้อหาสาระทั้งหมดแล้ว แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ประเภทกิจกรรมระหว่างเรียนเพียงประเภทเดียว ดังนั้นวิธีการกำหนดกิจกรรมจึงเป็นการกำหนดให้ในแต่ละหัวเรื่องจะต้องมีกิจกรรมอย่างน้อย 1 กิจกรรม การกำหนดหมายเลขกิจกรรมอาจกำหนดให้เป็นหมายเลขเรียงตามลำดับ หรืออาจใช้เลขประจำหัวเรื่องแทนก็ได้ ในกรณีที่แต่ละหัวเรื่องมีกิจกรรมมากกว่า 1 กิจกรรม ก็ให้ใส่ (ก), (ข) ฯลฯ หรืออาจใส่ (1), (2) ฯลฯ ไว้ท้ายหมายเลขก็ได้ ในการกำหนดกิจกรรม มีวิธีการดังนี้ คือ ศึกษาเนื้อหาสาระที่ยากมา กำหนดเป็นกิจกรรม คิดทบทวนว่านักเรียนต้องมีความรู้เรื่องใด และพิจารณาดูวิธีการเสนอเนื้อหาว่ามีส่วนไหนจะหยิบมาใช้เป็นแบบฝึกหัดสำหรับกิจกรรมได้บ้าง จากวิธีการดังกล่าวมีข้อควรพิจารณาในการกำหนดกิจกรรม เพื่อที่จะให้กิจกรรมที่กำหนดขึ้นนั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนจะกำหนดกิจกรรมควรพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้ กิจกรรมที่กำหนดขึ้นนั้นต้อง

สอดคล้องสัมพันธ์กับการวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สามารถปฏิบัติได้จริง ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างน้อยแค่ไหน ได้รับประโยชน์ มีการกำหนดระยะเวลา บ่งบอกการเขียนคำตอบ มีความหลากหลายของกิจกรรม การป้องกันไม่ให้ผู้เรียนดูแนวตอบทันที และให้คำตอบที่ถูกได้หลายคำตอบ

(2) การกำหนดแนวตอบ เป็นการกำหนดข้อความที่ช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบคำตอบของตนตามที่เขียนไว้ในแบบฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ทราบว่าตนตอบถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดีอย่างไร แล้วจะได้แก้ไขถูกต้องดีขึ้น วิธีการให้แนวตอบต้องทำทันทีหลังจากกำหนดกิจกรรมแล้ว โดยใส่ไว้ในกรอบกิจกรรมมีเส้นตรงยาวขนาบบนและล่าง อาจลงพื้นสีเทาอ่อนๆ การให้แนวตอบมี 6 วิธี คือ การแนะวิธีตอบ การตอบให้ดูเป็นตัวอย่าง การสรุปประเด็นที่จำเป็น การให้เฉลย การชี้แจงแหล่งตรวจสอบ และการให้ผู้เรียนตรวจสอบด้วยตนเองกับเพื่อน ส่วนข้อควรพิจารณาในการให้แนวตอบเพื่อที่จะให้แนวตอบเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ในการให้แนวตอบแก่กิจกรรมใดก็ตามจะต้องพิจารณาและคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ ให้แนวตอบกิจกรรมที่ชัดเจน ให้แนวตอบเช่นเดียวกับที่ต้องการให้ผู้เรียนตอบ ไม่ควรให้แนวตอบยาวเกินไป มีสาระเพียงพอที่ผู้เรียนจะตรวจสอบ อธิบายพื้นฐานความเข้าใจของผู้เรียนก่อนให้แนวตอบ และป้องกันมิให้ผู้เรียนดูแนวตอบ

4) การกำหนดเนื้อที่ให้บันทึกสาระสำคัญและเนื้อที่การให้ตอบกิจกรรม การกำหนดที่ให้ผู้เรียนได้บันทึกสาระสำคัญ เป็นการจัดสภาพการณ์ที่จะให้ผู้เรียนได้สรุปประเด็นสำคัญจากที่ได้ศึกษาจากประมวลสาระในแต่ละหัวเรื่อง ส่วนการตอบกิจกรรม เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใคร่ครวญพิจารณาให้เข้าใจในเรื่องที่เรียนดีขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) แนวทางในการกำหนดเนื้อที่ให้บันทึกสาระสำคัญ มีแนวปฏิบัติ คือ ให้เขียนเรื่องที่และชื่อเรื่องกำกับไว้ทุกครั้ง ให้มีข้อความ “บันทึกสาระสำคัญ” หลังจากชื่อหัวเรื่อง เนื่องจากแต่ละหัวเรื่องอาจมีหัวข้อย่อยลงไปอีกจึงควรกะที่บันทึกสาระสำคัญให้พอเหมาะ แล้วเขียนหัวข้อย่อยกำกับไว้ด้วย ไม่ควรเว้นเนื้อที่ไว้มากเกินไป ควรเว้นไว้เพียง 1-2 คอลัมน์ หรือไม่เกินครึ่งหน้า หากเป็นการให้บันทึกเรียงต่อกันมา เพราะเมื่อเว้นที่ไว้ไม่มากจะทำให้ผู้เรียนพยายามสรุปประเด็นสำคัญให้พอ

(2) แนวทางในการกำหนดที่ให้ผู้เรียนตอบกิจกรรม โดยปกติ เรามักเว้นที่ให้ผู้เรียนตอบกิจกรรมในคอลัมน์ทางขวามือ โดยกำหนดคำว่า “กิจกรรม” และตามด้วยหมายเลขกิจกรรมนั้น เสร็จแล้วควรมีข้อความชี้แนะลักษณะกิจกรรมที่ทำ โดยลอกคำสั่งของกิจกรรมที่เขียนไว้ในประมวลสาระ แล้วเว้นที่ที่เส้นให้ผู้เรียนตอบ ในกรณีที่หัวเรื่องเดียวมีมากกว่า 1 กิจกรรม ก็อาจแบ่งส่วนให้เท่ากัน หรือเพิ่มคอลัมน์ในหน้าถัดไป และเขียนชื่อกำกับไว้ด้วย

โดยสรุป สื่อหลัก เป็นสื่อที่เสนอเนื้อหาครบและเข้าถึงผู้เรียนได้หรือผู้เรียนสามารถหาได้ทุกคน โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สื่อหลักคือสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ (1) ประมวลสาระประกอบด้วย ปกหน่วย แผนการสอนประจำหน่วย แผนการสอนระดับตอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมและแนวตอบ และบรรณานุกรม และ(2) แบบฝึกปฏิบัติ เป็นเอกสารประกอบการเรียนของนักเรียนที่ใช้ศึกษาควบคู่กับประมวลสาระ ประกอบด้วย แบบประเมินตนเองก่อนเรียน กระดาษคำตอบและเฉลยแบบประเมินตนเองก่อนเรียน แผนประจำตอน สาระสังเขป ที่ว่างสำหรับบันทึกสาระสำคัญและกิจกรรม แบบประเมินตนเองหลังเรียน และกระดาษคำตอบและเฉลยแบบประเมินตนเองหลังเรียน

4.2 สื่อเสริม

สื่อเสริมที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตขึ้นเพื่อศึกษา ได้แก่ ซีดีเสียง เพื่อใช้ศึกษาพร้อมกับสื่อหลัก คือ ประมวลสาระ แนวทางการผลิตซีดีเสียง มี 3 ขั้นตอน ครอบคลุม (1) การวางแผนการผลิตซีดีเสียง (2) การบันทึกรายการผลิตซีดีเสียง และ(3) การประเมินการผลิตซีดีเสียง มีรายละเอียดดังนี้ (พงค์ประเสริฐ หกสุวรรณ, 2540, น. 41-51)

1. การวางแผนการผลิตซีดีเสียง เป็นขั้นตอนการวางแผนการผลิตซีดีเสียงเพื่อการศึกษาจะเริ่มด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ การวิเคราะห์ผู้เรียน การกำหนดเนื้อหา การออกแบบกิจกรรมและแหล่งทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง และการเขียนบทซีดีเสียง

2. การบันทึกรายการผลิตซีดีเสียง ประกอบด้วย (1) การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกเสียง ได้แก่ การเตรียมแผ่นซีดี เครื่องบันทึกเสียง และเครื่องผสมสัญญาณเสียง การเตรียมสถานที่ควรป้องกันเสียงรบกวนและเสียงสะท้อน (2) การกำหนดเสียงที่ใช้ในการบันทึกซีดีเสียง ได้แก่ เสียงพูด เสียงธรรมชาติ เสียงดนตรี และเสียงพิเศษ และ (3) การบันทึกเสียงควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายให้มีความสำคัญกับเสียงที่จะบันทึก สภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์ ความเร็วและระดับสัญญาณการบันทึก หลังจากบันทึกเสียงแล้วต้องนำไปลำดับเสียงก่อนนำไปใช้จริง

3. การประเมินการผลิตซีดีเสียง ครอบคลุม (1) การประเมินการผลิตซีดีเสียงเพื่อการศึกษาด้านเนื้อหา เป็นการประเมินความเหมาะสมของรายการในด้านความถูกต้องและเหมาะสมของความน่าสนใจ ด้านความเข้าใจ และด้านกระบวนการเรียน และ(2) การประเมินการผลิตซีดีเสียงเพื่อการศึกษาด้านเทคนิค เป็นการประเมินคุณภาพของรายการในด้านเทคนิคการนำเสนอ และเทคนิคการผลิต

นอกจากนี้ในการผลิตซีดีเสียงควรให้ความสำคัญกับการเขียนบทซีดีเสียง และข้อคำนึงในการเขียนบทซีดี มีดังนี้ (พงค์ประเสริฐ หกสุวรรณ, 2540, น. 54)

1. ไม่ควรเขียนบทยาวเกินไป ในแต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกิน 30 นาที หัวเรื่องย่อควรอยู่ระหว่าง 5-8 นาที

2. ใช้ถ้อยคำที่กระชับ หลีกเลี่ยงประโยคยาวๆและคำที่ไม่จำเป็น

3. ใช้ดนตรีคั่นบ้างระหว่างเสนอรายการเพื่อให้ผู้ฟังได้พัก โดยอาจจะคั่นระหว่างหัวเรื่องย่อ

4. ให้เสียงสนทนาที่เป็นมิตร น่าฟัง ถ้าต้องการให้รายการน่าสนใจ ควรมีรูปแบบหลากหลาย มีเสียงดนตรี และเสียงประกอบ เพื่อบอกว่าเปลี่ยนตอน เปลี่ยนสถานที่ และเปลี่ยนบรรยากาศ

5. ดนตรีที่ใช้ระวังอย่าให้มีคำร้อง เพราะจะไปรบกวนการฟัง เว้นแต่ต้องการคำร้องในเพลงเป็นเนื้อหาด้วย

6. ไม่ควรใช้ดนตรีที่คั่นผู้ฟังมาประกอบรายการเพราะจึงความสนใจไปจากเนื้อหารายการ

โดยสรุป ขั้นตอนในการผลิตซีดีเสียง มี 3 ขั้นตอน ครอบคลุม (1) การวางแผนการผลิตซีดีเสียง (2) การบันทึกรายการผลิตซีดีเสียง และ(3) การประเมินการผลิตซีดีเสียง และการเขียนบทซีดีเสียงมีข้อควรคำนึง คือ ไม่ควรเขียนบทยาวเกินไป ในแต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกิน 30 นาที

ใช้ถ้อยคำที่กระชับ หลีกเลี่ยงประโยคยาวๆ และคำที่ไม่จำเป็น และให้เสียงสนทนาที่เป็นมิตร น่าฟัง ถ้าต้องการให้รายการน่าสนใจ ควรมีรูปแบบหลากหลาย มีเสียงดนตรี และเสียงประกอบ

5. การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล

ชุดการสอนรายบุคคลที่พัฒนาได้นำมาทดสอบประสิทธิภาพ การทดสอบประสิทธิภาพ ใช้กระบวนการของศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ครอบคลุม (1) ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล (2) ความจำเป็นต้องการประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล (3) กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล (4) การคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล (5) วิธีการดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล และ (6) การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล

5.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520, น. 134) ได้กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล หมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอนจริง นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

โดยสรุป การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลเป็นการนำชุดการสอนรายบุคคลที่สร้างขึ้นไปทดลองสอนจริง นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

5.2 ความจำเป็นต้องการประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520, น. 134) ได้กล่าวว่า ในการผลิตการดำเนินงานทุกประเภทจำเป็นต้องมีการตรวจสอบระบบ เพื่อเป็นการประกันว่ามีประสิทธิภาพจริงตามที่มุ่งหวังหรือไม่ การทดสอบประสิทธิภาพมีความจำเป็นด้วยเหตุผล ดังนี้

1. สำหรับหน่วยงานที่ผลิต เป็นการประกันคุณภาพชั้นสูง เหมาะในการลงทุนผลิตเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการหาประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว หากผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีต้องทำใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงาน และเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้ ทำหน้าที่สร้างสภาพการเรียนรู้ให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งต้องสอนแทนครู ดังนั้น ก่อนนำชุดการเรียนไปใช้ ครูควรมั่นใจว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การหาประสิทธิภาพตามลำดับ ช่วยให้เราได้ชุดการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิต การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดการสอนที่เหมาะสมต่อการเข้าใจ ช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูง เป็นการประหยัดแรงสมองแรงงาน เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

โดยสรุป ความจำเป็นต้องการประสิทธิภาพ ครอบคลุม สำหรับหน่วยงานที่ผลิต สำหรับผู้ใช้ และสำหรับผู้ผลิต

5.3 กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520, น. 135) ได้กล่าวว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการเรียนพึงพอใจว่า หากชุดการเรียนมีประสิทธิภาพถึงระดับขั้นแล้ว ชุดการสอนก็มีคุณค่านำไปสอน และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของนักเรียน 2 ประเภท ดังนี้

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือ การประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลายๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” ที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคลได้แก่ งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1

2. ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือ ประเมินผลลัพธ์ โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน และการสอบไล่ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2

ประสิทธิภาพของชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า นักเรียนจะเปลี่ยนเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน และการประกอบกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การกำหนดเกณฑ์ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะ 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักจะได้ผลเท่านั้น

โดยสรุป การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล หมายถึง ระดับของคุณภาพของชุดการสอนรายบุคคลที่จะนำไปใช้โดยมีการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนมี 2 ประเภท ครอบคลุม ที่ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (E_1) และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (E_2)

5.4 การคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2554, น. 15-74) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ เป็นผู้พัฒนาขึ้น โดยใช้สูตร (E_1/E_2) มีดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/คะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

$\sum X$ คือ คะแนนรวมของการทำกิจกรรมระหว่างเรียนของนักเรียน

A คือ คะแนนเต็มของการทำกิจกรรมของนักเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

E_2	คือ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์/คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนรวมหลังเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล
$\sum F$	คือ	คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน
B	คือ	คะแนนเต็มของคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียน
N	คือ	จำนวนนักเรียน

5.5 วิธีการดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 132) ได้กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นทดลองใช้เบื้องต้น และขั้นทดลองใช้จริง

1. ขั้นทดลองใช้เบื้องต้น เป็นขั้นนำชุดการสอนรายบุคคลไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มตัวอย่างใน 3 ชั้น คือ แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม

1.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว คือ ทดลองกับนักเรียน 1-3 คน หมายถึงผู้สอน 1 คน กับนักเรียน 1 คน โดยทดลอง 3 ครั้งกับนักเรียนอ่อน ปานกลาง และเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพ นำผลที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้พร้อมที่จะนำไปทดสอบแบบกลุ่ม

1.2 การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม หมายถึง ผู้สอน 1 คนกับนักเรียน 6-12 คน ทดลองเพียงครั้งเดียว โดยคณะนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพ นำผลที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด เสร็จแล้วปรับปรุงเพื่อให้พร้อมที่จะนำไปทดสอบแบบภาคสนาม

1.3 การทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม หมายถึง ผู้สอน 1 คน กับนักเรียน ทั้งชั้น ควรเลือกห้องเรียนที่มีระดับผลการเรียนนักเรียนคละกัน เก่ง ปานกลาง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพ นำผลที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดแล้วปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ก็ให้ยอมรับ หากแตกต่างกันมากผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพโดยยึดสภาพความจริงเป็นเกณฑ์

2. ขั้นทดลองใช้จริง เป็นการนำชุดการสอนที่ผ่านการทดลองใช้เบื้องต้นแล้วปรับปรุงแล้วนำไปสอนจริงในระยะเวลาหนึ่ง กับโรงเรียนเป้าหมาย ทำการเปรียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วปรับปรุงเพื่อให้พร้อมที่จะนำไปจัดพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

โดยสรุป การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลมี 2 ขั้นตอน ครอบคลุม (1) ขั้นทดลองใช้เบื้องต้น และ (2) ขั้นทดลองใช้จริง

5.6 การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520, น.134) ได้กล่าวว่า การยอมรับประสิทธิภาพให้ยึดค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 2.5 นั่นคือ ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลไม่ควรต่ำหรือสูงกว่า $\pm 2.5\%$ ซึ่งกำหนดไว้ 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าเกิน 2.5% ขึ้นไป ต้องปรับกิจกรรมและแบบทดสอบ และทดลองใหม่ หากยังสูงเกิน 2.5% ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น
2. เท่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับ หรือสูงต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน $\pm 2.5\%$
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าต่ำกว่า -2.5% ผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพใหม่โดยยึดสภาพความจริงเป็นเกณฑ์
โดยสรุป การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลให้ยึดค่าความคาดเคลื่อนที่ระดับ 2.5 ซึ่งกำหนดไว้ 3 ระดับ คือ (1) สูงกว่าเกณฑ์ (2) เท่าเกณฑ์ และ (3) ต่ำกว่าเกณฑ์

6. การเรียนการสอนวิชาภาษาจีน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้รวบรวม ครอบคลุม (1) ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (2) คำอธิบายวิชาภาษาจีน และ(3) วัตถุประสงค์วิชาภาษาจีน

6.1 ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ และส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ได้กำหนดสาระไว้ 4 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกสาระที่ 1 ในการจัดทำวิจัยครั้งนี้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220-221)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

โดยสรุป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครอบคลุม 4 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

6.2 คำอธิบายรายวิชาภาษาจีน

รายวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รหัสวิชา จ30202 ใช้เวลาเรียน 20 ชั่วโมง มีคำอธิบายรายวิชา ดังนี้ (งานหลักสูตรและการสอนโรงเรียนตาศิลีประชาสรรค์, 2556) ฟังทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนข้อมูลภาษาจีนเกี่ยวกับคำ กลุ่มคำ สามารถนำเสนอข้อมูล เขียนพูดประโยค ข้อความ บทสนทนา หรือความคิดของตนเองตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยค จาก การฟังหรือการอ่าน ตอบคำถามง่ายๆ จากการฟัง พูดโต้ตอบด้วยประโยคสั้นๆ เพื่อสื่อสารระหว่าง บุคคล และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และสิ่งใกล้ตัว เขียนอักษรจีนตามหลักการเขียน คำศัพท์ง่ายๆบอกความเหมือน หรือความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และ ข้อความของภาษาจีนกับภาษาไทย

กระบวนการทักษะทางภาษา บรรยาย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำเสนอข้อมูล เข้าร่วม กิจกรรม สืบค้นข้อมูล กระบวนการกลุ่ม การอภิปราย ถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบต่างๆ บูรณาการ เนื้อหาสาระกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร ตระหนัก และเห็นคุณค่าของการเรียน ภาษาจีนในด้านการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โรงเรียน และชุมชน

6.3 วัตถุประสงค์รายวิชาภาษาจีน

6.3.1 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตร ประจำวัน ประสบการณ์การทำงาน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

6.3.2 เข้าใจและตีความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษา วัฒนธรรมของ ภาษาจีนและไทย

6.3.3 ระบุสัทอักษรตามระบบพินอินอ่านออกเสียง และประสมเสียงค่าง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง เขียนอักษรจีนตามหลักการเขียนจากคำศัพท์ง่ายๆ

6.3.4 บอกความเหมือน หรือความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาจีนกับภาษาไทย

6.3.5 นำหลักไวยากรณ์ที่เรียนในบทเรียนเขียน แต่งประโยคอย่างง่าย

โดยสรุป การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากสิปปราชสวัสดิ์ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ประกอบด้วย ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คำอธิบายรายวิชาภาษาจีนและวัตถุประสงค์รายวิชาภาษาจีน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากสิปปราชสวัสดิ์ จังหวัดนครสวรรค์ ครอบคลุม (1) งานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอนวิชาภาษาจีน และ (2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนรายบุคคล

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอนวิชาภาษาจีน

จากการศึกษางานวิจัยในช่วงปี พ.ศ.2548-2555 ไม่พบบางงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนวิชาภาษาจีน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่พบบางงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอนวิชาภาษาจีน ในระดับประถมศึกษา จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

พิมล ทองวิจารณ์ (2548) วิจัยเรื่องการสร้างชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า สร้างชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.29/90.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

เมิ่งฉิว (MENG QIU, p. 2555) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.28/88.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

โดยสรุป งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนวิชาภาษาจีนทั้ง 2 เรื่อง พบว่า ชุดการสอนภาษาจีนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนรายบุคคลในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนรายบุคคลในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในช่วงปี พ.ศ.2555-2556 จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

บุญรักษ์ จันทร์พิมาย (2555) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากใบตาล (งานประดิษฐ์) สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากใบตาล (งานประดิษฐ์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.96/85.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากใบตาล (งานประดิษฐ์) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ปทุมมาศ สุริยฉาย (2557) วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เรื่องระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง ระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.88/81.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง ระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนรายบุคคลเรื่อง ระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจระดับมาก

โดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 2 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่า (1) ชุดการสอนรายบุคคลที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนรายบุคคลอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ครอบคลุม (1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) การสร้างเครื่องมือในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ(4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 400 คน จำนวน 10 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ดังนี้

1.2.1 สุ่มห้องเรียน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9 มีนักเรียนจำนวน 40 คน จากทั้งหมด 10 ห้องเรียน คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

1.2.2 จำแนกระดับผลการเรียนของนักเรียน โดยใช้คะแนนผลการเรียนในวิชาภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ผลการเรียนของนักเรียนที่เก่งอยู่ในระดับ 4.00 ผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนปานกลาง อยู่ในระดับ 2.00-3.50 และผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนอยู่ในระดับ 0-1.50 (ตามเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551)

1.2.3 เกณฑ์การจัดกลุ่มระดับคะแนนผลการเรียนของนักเรียน ในวิชาภาษาจีน จัดกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ตามจำนวนที่แสดง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การจัดระดับคะแนนผลการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาจีน

เกณฑ์ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
เก่ง	7
ปานกลาง	26
อ่อน	7

1.2.5 สุ่มนักเรียนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ได้นักเรียนที่มีผลการเรียนในแต่ละกลุ่ม จำนวน 3 คน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักเรียน ดังนี้

ตารางที่ 3.2 การจำแนกนักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว

เกณฑ์ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
เก่ง	1
ปานกลาง	1
อ่อน	1

1.2.6 สุ่มนักเรียนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ได้นักเรียนที่มีผลการเรียนในแต่ละกลุ่ม จำนวน 6 คน (ไม่ใช่ นักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว) จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักเรียน ดังนี้

ตารางที่ 3.3 การจำแนกนักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม

เกณฑ์ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
เก่ง	2
ปานกลาง	2
อ่อน	2

1.2.7 จากการสุ่มนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว และแบบกลุ่มแล้ว เหลือนักเรียนทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9 จำนวน 31 คน ที่มีผลการเรียนเก่งจำนวน 8 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 15 คน และ นักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน จำนวน 8 คน (ไม่ใช่ นักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม)

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครอบคลุม (1) ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (2) แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน และ(3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การผลิตชุดการสอนรายบุคคลยึดขั้นตอนการผลิตของศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การวิเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ห้องเรียน จะใช้ชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ผู้เรียน เป็นการศึกษาผู้เรียนในด้านอายุ ความรู้เดิม ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และลักษณะนิสัย ดังต่อไปนี้

ตาราง 3.4 การวิเคราะห์ผู้เรียน วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

หัวข้อการวิเคราะห์	วิธีวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์
1. อายุ	จากทะเบียนประวัตินักเรียน	มีอายุระหว่าง 16-17 ปี
2. ความรู้เดิม	จากผลการเรียน	มีความรู้ในเรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
3. ความสนใจ	จากการสอบถาม	มีความสนใจในวิชาภาษาจีน
4. ความถนัด	จากการสังเกต	มีนักเรียนบางคนสามารถสนทนาภาษาจีนได้
5. ลักษณะนิสัย	จากการสังเกต	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาจีน

ขั้นที่ 3 กำหนดวัตถุประสงค์ เป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 8 ข้อ

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์เนื้อหา ครอบคลุม (1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ (2) กำหนดหน่วยการสอน และ (3) กำหนดตอนและหัวเรื่อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ เป็นการนำเนื้อหาวิชาภาษาจีน คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ และแบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 หน่วย จำนวน 20 ชั่วโมงต่อภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ดังนี้

	หน่วยที่	ประเภทเนื้อหา	จำนวนคาบ
1. 你好	สวัสดี	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
2. 汉语不太难	ภาษาจีนไม่ค่อยยาก	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
3. 明天见	พบกันวันพรุ่งนี้	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
4. 你去哪儿	คุณไปที่ไหน	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
5. 这是王老师	นี่คืออาจารย์หวัง	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
6. 我的家庭	การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
7. 你吃什么	คุณรับประทานอะไร	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
8. 苹果一斤多少钱	แอปเปิ้ลครึ่งกิโลราคาเท่าไร	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
9. 我换人民币	ฉันต้องการแลกเงินสกุลจีน	พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย	2
10. 我学习汉语	ฉันเรียนภาษาจีน	พุทธิพิสัย/จิตพิสัย	2
		รวม	20

4.2 กำหนดหน่วยการสอน ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหา 1 หน่วยการเรียน คือ หน่วยที่ 6 เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว เลือกมาโดยเลือกสุมแบบเจาะจง เพราะเนื้อหาไม่มีการออกเสียง ไวยากรณ์และค่อนข้างยาก

4.3 กำหนดตอนและหัวเรื่อง ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาหน่วยที่ 6 เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ใช้เป็นเนื้อหาในชุดการสอนรายบุคคล โดยนำหน่วยการเรียนมาจำแนกเป็นตอนจำนวน 2 ตอน แต่ละตอนแบ่งย่อยออกเป็นหัวเรื่อง ดังนี้

หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 6.1 หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว

เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่

ตอนที่ 6.2 หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว

เรื่องที่ 6.2.1 การใช้หลักไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า)

เรื่องที่ 6.2.2 การใช้หลักไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า)

เรื่องที่ 6.2.3 การใช้หลักไวยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น, คือ, ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ)

ขั้นที่ 5 กำหนดสื่อหลักและสื่อเสริม ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ยึดสื่อหลักเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ ประมวลสาระ และแบบฝึกปฏิบัติ สื่อเสริม ได้แก่ ซีดีเสียง

ขั้นที่ 6 วางแผนและเตรียมการการผลิตชุดการสอนรายบุคคล เป็นการกำหนดรายละเอียด สิ่งที่จะต้องทำในการให้ได้มาซึ่งชุดการสอนรายบุคคล โดยกำหนดปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชาเนื้อหาสาระ กระบวนการ และผลลัพธ์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 ปัจจัยนำเข้าในการผลิตชุดการสอนรายบุคคล โดยพิจารณาองค์ประกอบด้าน (1) ปรัชญาการศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ปรัชญาการศึกษากลุ่มสวภานิยมหรืออัตถาวาท ที่เน้นการศึกษาที่ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เลือกเนื้อหาสาระ วิธีการเรียน และประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อมโยงนิยาม และกลุ่มเกสตัลท์ (2) เนื้อหาสาระ ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (3) ผู้เรียน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ และ (4) วัตถุประสงค์ กำหนดเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

6.2 กระบวนการในการผลิตชุดการสอนรายบุคคล โดยพิจารณาองค์ประกอบด้าน (1) วิธีการสอน ใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางครูเป็นผู้ชี้แนะให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง (2) สื่อการสอน ใช้สื่อหลัก ได้แก่ ประมวลสาระ และแบบฝึกปฏิบัติ และใช้สื่อเสริม ได้แก่ ซีดีเสียง (3) การจัดสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับการเรียนด้วยตนเอง ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ และสภาพแวดล้อมทางสังคมภาพ และ (4) การจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองที่ห้องเรียนโดยครูแนะนำวิธีการเรียน

6.3 ผลลัพธ์ในการผลิตชุดการสอนรายบุคคล โดยการพิจารณาองค์ประกอบด้าน การประเมินการเรียน กำหนดให้มีการประเมินตนเองก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน ประเมินตนเองระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกปฏิบัติ และประเมินตนเองหลังเรียนด้วยแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นที่ 7 การเตรียมการผลิตชุดการสอนรายบุคคล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารประกอบการสอนหรือประมวลสาระ เพื่อนำมาผลิตชุดการสอนรายบุคคล ครอบคลุม (1) ประมวลสาระ (2) แบบฝึกปฏิบัติ และ (3) ซีดีเสียง มีขั้นตอนการผลิต ดังนี้

7.1 การผลิตประมวลสาระ ผู้วิจัยได้ผลิตประมวลสาระเป็นสื่อหลัก มีจำนวน 1 เล่ม คือ หน่วยที่ 6 เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยดำเนินการผลิตตามขั้นตอน ดังนี้

1) เขียนแผนผังความคิด ประกอบด้วย ชื่อหน่วย ชื่อตอน หัวเรื่อง และหัวเรื่องย่อย

2) เขียนแผนประจำหน่วย ประกอบด้วย หัวเรื่อง หัวเรื่องย่อย แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการเรียน และการประเมินการเรียน

3) เขียนแผนประจำตอน ประกอบด้วย หัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

4) เขียนเนื้อหาสาระโดยเรียงเรียงขึ้นมาใหม่จากประสบการณ์ของผู้วิจัย และแบบเรียนหรือตำราเรียน เนื้อหาสาระประกอบด้วย เกริ่นนำ รายละเอียดเนื้อหาสาระ และสรุปเนื้อหาสาระ

5) ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย มีการจัดลำดับเนื้อหาเรียงจากง่ายไปยาก เนื้อหา มีความสอดคล้องวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และตัวอักษรมีความถูกต้องชัดเจน

7.2 การผลิตแบบฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ผลิตแบบฝึกปฏิบัติให้นักเรียนใช้ในการทำกิจกรรมหลังจากศึกษาประมวลสาระในแต่ละหัวเรื่องแล้ว ได้ดำเนินการผลิตตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ศึกษาวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาสาระในประมวลสาระ และรูปแบบของแบบฝึกปฏิบัติ

2) จัดทำองค์ประกอบของแบบฝึกปฏิบัติ ได้แก่ แผนประจำตอนแบบประเมินตนเองก่อนเรียน เฉลยแบบประเมินตนเองก่อนเรียน สาระสังเขป บันทึกสาระสำคัญ บันทึกแนวตอบกิจกรรม เฉลยแนวตอบกิจกรรม แบบประเมินตนเองหลังเรียน และเฉลยแบบประเมินตนเองหลังเรียน

3) ดำเนินการเขียนแบบฝึกปฏิบัติตามองค์ประกอบที่กำหนด

4) ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การจัดวางรูปแบบมีความเหมาะสม มีช่องว่างเว้นให้บันทึกสาระสำคัญ และการเฉลยแนวตอบตรงกับคำถาม

7.3 การผลิตซีดีเสียง ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตตามขั้นตอน ดังนี้

1) จัดเรียงเนื้อหาสาระจากประมวลสาระให้ถูกต้องเพื่อนำมาผลิตซีดีเสียง

2) จัดลำดับเนื้อหาในแต่ละเรื่อง และตอนให้ชัดเจนเพื่อนำมาบันทึกเสียงบรรยาย

3) เขียนคำบรรยายเป็นข้อความและเสียงประกอบ

4) บันทึกเสียงบรรยายลงในแผ่นซีดี

5) ตรวจสอบการนำเสนอ/แก้ไขข้อบกพร่อง

6) นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

ผู้วิจัยได้นำสื่อของชุดการสอนรายบุคคลทั้ง 3 ประเภท ที่ได้ผลิตแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบก่อนทดสอบประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมิน จำนวน 1 คน(รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิแสดงในภาคผนวก) ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบในแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนรายบุคคล (รายละเอียดของแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนรายบุคคลแสดงในภาคผนวก)การตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอนรายบุคคล พบว่า ผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว อยู่ในระดับดี ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและผู้วิจัยได้ปรับปรุง ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประมวลสาระ ได้แก่ การเพิ่มตัวอย่างประโยคในประมวลสาระให้มากขึ้น ใช้คำศัพท์ที่ง่ายไม่ซับซ้อนและการเขียนคำอ่านเป็นภาษาไทยอยู่ในวงเล็บ

2. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบฝึกปฏิบัติ ได้แก่ ปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกปฏิบัติโดยเฉพาะการเขียนคำศัพท์ให้เขียนคำง่ายขึ้น และการสร้างรูปแบบประโยคไม่ซับซ้อนในส่วนของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนควรเพิ่มข้อสอบที่ใช้วัดด้านทักษะพิสัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเพิ่มข้อสอบที่ใช้วัดด้านทักษะพิสัย จำนวน 1 ข้อ

3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามีข้อเสนอแนะ ได้แก่ เพิ่มจำนวนครั้งการออกเสียงคำศัพท์จาก 1 ครั้ง เป็น 3 ครั้ง และลดเร็วในการออกเสียงคำศัพท์ให้ช้าลง

ขั้นที่ 8 ทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนรายบุคคลที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปหาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล โดยการทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น มี 3 ขั้นตอน ครอบคลุม (1) การทดลองแบบเดี่ยว (2) การทดลองแบบกลุ่ม และ(3) การทดลองแบบภาคสนาม (ผลการทดสอบประสิทธิภาพแสดงในบทที่4)

ขั้นที่ 9 ปรับปรุงชุดการสอนรายบุคคล โดยนำผลการทดสอบประสิทธิภาพแต่ละครั้งในขั้นที่ 8 มาปรับปรุงชุดการสอนรายบุคคลให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภาคทฤษฎี จำนวน 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก เป็นข้อสอบคู่ขนานมีจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน และตอนที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบภาคปฏิบัติเป็นข้อสอบคู่ขนานมีจำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 5 คะแนน ทั้งนี้แบบทดสอบทั้ง 2 ตอน ใช้เวลาในการทำ 20 นาที คะแนนเต็ม 15 คะแนน ได้ดำเนินการพัฒนาแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย โดยยึดรูปแบบของ เบนจามิน บลูม มี 6 ระดับ ครอบคลุม (1) ความรู้ความจำ (2) ความเข้าใจ (3) การนำไปใช้ (4) การวิเคราะห์ (5) การสังเคราะห์ และ (6) การประเมินค่า แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในระดับพุทธิพิสัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ระดับ คือ ความรู้ความจำ/ความเข้าใจ/การสังเคราะห์

ตารางที่ 3.4 การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย

หน่วยที่	พุทธิพิสัย							รวม
	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	ทักษะพิสัย	
6	4	-	-	-	6	-	1	11

ชั้นที่ 2 ศึกษาตำรา และเอกสาร เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ และเนื้อหาที่ใช้สร้างแบบทดสอบ เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ชั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน และเป็นข้อสอบแบบฝึกภาคปฏิบัติ จำนวน 1 ข้อ เป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน

ชั้นที่ 4 สร้างแบบทดสอบ ครอบคลุม (1) การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัย และ(2) การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกภาคปฏิบัติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเป็นรายข้อเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก วัดพฤติกรรมการพหุพิสัยแบบคู่ขนาน โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ชุด คือ แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

2. การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกภาคปฏิบัติ วัดพฤติกรรมการด้านทักษะพิสัยแบบคู่ขนาน จำนวน 1 หน่วย 2 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ข้อ ที่ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ และคำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ และโจทย์ของข้อสอบ ดังนี้

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับ

เรื่อง “การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว”

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มี 2 ตอน มีเวลาทำแบบทดสอบชุดนี้ 20 นาที

ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยจำนวน 10 ข้อ ให้นักเรียนอ่านคำถามไปนี้ทีละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย × ลงในกระดาษคำตอบข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบภาคปฏิบัติจำนวน 1 ข้อ ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตอนที่ 2 แบบฝึกภาคปฏิบัติ จำนวน 1 ข้อ (5คะแนน)

1. ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ 5 ข้อ ใช้เวลา 5 นาที

- 1) 祖父 .....
- 2) 外祖母 .....
- 3) 比 .....
- 4) 是 .....
- 5) 还是 .....

แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนแบบภาคปฏิบัติ ผู้วิจัยได้กำหนดแบบวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ครอบคลุม (1) กำหนดส่วนประกอบของแบบประเมินภาคปฏิบัติ และ (2) กำหนดแบบประเมินภาคปฏิบัติ ดังนี้

1. กำหนดส่วนประกอบของแบบประเมิน เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับคะแนน 5 อยู่ในระดับดีมาก ระดับคะแนน 4 อยู่ในระดับดี ระดับคะแนน 3 อยู่ในระดับพอใช้ ระดับคะแนน 2 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง และระดับคะแนน 1 อยู่ในระดับต้องแก้ไข

2. กำหนดแบบประเมินภาคปฏิบัติ เป็นแบบประเมินการให้คะแนนการทำกิจกรรมของนักเรียน มีคะแนนเต็ม 5 คะแนน หัวข้อที่ใช้ประเมิน ได้แก่ ความถูกต้องสมบูรณ์ และความชัดเจนของตัวอักษร โดยใช้เกณฑ์การประเมิน คือ คะแนนระหว่าง 0-1 ต้องปรับปรุง คะแนนระหว่าง 2-3 พอใช้ และคะแนนระหว่าง 4-5 ดี

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพโดยใช้แบบประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ (ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดผลและประเมิน จำนวน 1 คน ตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม คุณภาพของแบบทดสอบอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา จำนวน 1 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาสาระและภาษาที่ใช้ คุณภาพของแบบทดสอบอยู่ในระดับดี โจทย์คำถามมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย แต่คำถามในแบบทดสอบภาคปฏิบัติยังใช้คำศัพท์ที่ซับซ้อน

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ นำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับแก้โดยคำศัพท์ที่ง่ายไม่ซับซ้อนเป็นคำถามในแบบทดสอบภาคปฏิบัติใหม่ให้ดีขึ้น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ลงความเห็นว่าคุณภาพของแบบทดสอบมีคุณภาพในระดับดีมากสามารถนำไปใช้ได้

ขั้นที่ 7 วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 30 คน ที่เคยศึกษาในวิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เพื่อแบ่งกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิคของจุงเตฟาน (Chung Teh Fan) คือ ให้ข้อที่ตอบถูกเป็น 1 ข้อที่ตอบผิดเป็น 0 เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก และเลือกข้อที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 จากผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อ ดังนี้

ตารางที่ 3.5 ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ในแบบทดสอบ

หน่วยที่	แบบทดสอบ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
6	ก่อนเรียน	0.57 – 0.67	0.33 – 0.67
	หลังเรียน	0.57 – 0.67	0.33 – 0.73

หากข้อใดมีค่าต่ำกว่าที่กำหนดไม่นำไปใช้

ทั้งนี้ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.57-0.67 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33-0.73 หลังจากวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยพิจารณาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่ใกล้เคียงกัน จากนั้นวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 และ 0.79

ขั้นที่ 8 จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก เพื่อวัดพฤติกรรมพุทธิพิสัย จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบแบบภาคปฏิบัติ เพื่อวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย จำนวน 2 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบคู่ขนาน แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนรายบุคคล

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล มีจำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล มีจำนวน 12 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า และตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ มีจำนวน 1 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบเขียนตอบ มีขั้นตอนการสร้าง 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดสิ่งที่จะสอบถาม สิ่งที่จะสอบถามมี 2 ด้าน ครอบคลุม (1) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อในชุดการสอนรายบุคคล และ(2) ผลที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

1. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อในชุดการสอนรายบุคคล ได้แก่ ความพึงพอใจในสื่อประมวลสาระ ความพึงพอใจในสื่อแบบฝึกปฏิบัติ และความพึงพอใจในสื่อซีดีเสียง

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อผลที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล ได้แก่ เกิดความรู้จากการเรียนชุดการสอนรายบุคคล เกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาด้วยตนเอง และสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองในการเรียนชุดการสอนรายบุคคล มีความรับผิดชอบในการเรียนด้วยตนเองมากขึ้นและต้องการให้มีชุดการสอนรายบุคคลในรายวิชาอื่น

ขั้นที่ 2 ศึกษาเอกสารและตำราในเรื่องการสร้างแบบสอบถาม ครอบคลุม ประเภทวิธีการสร้าง และการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบที่จะใช้เป็นแบบสอบถาม มี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ ลิกเคอร์ต (Likert Rating Scale) และตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า จำนวน 12 ข้อคำถาม ตามแบบของ ลิกเคอร์ต (Likert Rating Scale) ในแต่ละคำถามมีน้ำหนักคะแนนของความพึงพอใจ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	แปลความหมาย
5	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	ระดับความพึงพอใจมาก
3	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพโดยใช้แบบประเมินคุณภาพในการตรวจสอบ คำถาม ครอบคลุม วัตถุประสงค์ สิ่งที่จะประเมิน และภาษาที่ใช้ (รายละเอียดของแบบประเมินคุณภาพแสดงอยู่ในภาคผนวก) ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมิน จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 คน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในภาคผนวก) ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าแบบสอบถามความพึงพอใจอยู่ในระดับดี สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นที่ 6 ทดลองใช้แบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนตากลิประชาสรรค์

ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน โดยให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจของข้อความและภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อความ ซึ่งนักเรียนร้อยละ 100 เห็นว่าข้อความและภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย ชัดเจนดี

ขั้นที่ 7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ โดยพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การนำชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูล ครอบคลุม (1) การเตรียมสถานที่ในการวิจัย (2) วันและเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพ (3) การเตรียมพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง และ(4) ขั้นตอนการใช้ชุดการสอนรายบุคคล

3.1 การเตรียมสถานที่ในการวิจัย

จัดห้องเรียนโต๊ะเรียนแยกเป็นรายบุคคล มีแสงสว่างเพียงพอ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มุมหนังสือ ป้ายนิเทศ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนต่างๆ

3.2 วันและเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนรายบุคคลไปทดสอบ 3 ขั้นตอน ตามวันและเวลา ดังนี้

ตารางที่ 3.6 กำหนดวัน เวลาในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม

การทดสอบประสิทธิภาพ	วัน/เดือน/ปี	เวลา
แบบเดี่ยว	12 ธันวาคม 2557	08.30 – 10.30
แบบกลุ่ม	15 มกราคม 2558	08.30 – 10.30
แบบภาคสนาม	5 กุมภาพันธ์ 2558	08.00 – 10.30

3.3 การเตรียมพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง

แนะนำนักเรียนวิธีเรียนด้วยตนเองด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว อย่างละเอียดเกี่ยวกับการจัดห้องเรียนให้พร้อมสำหรับการเรียนด้วยตนเอง โดยจัดโต๊ะเรียนแบบเดี่ยวแยกเรียนเป็นรายบุคคล การเตรียมตัว เตรียมใจให้พร้อม การปฏิบัติตนในการเรียนด้วยตนเอง การใช้ชุดการสอนรายบุคคล การประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของตนเอง

3.4 ขั้นตอนการใช้ชุดการสอนรายบุคคล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 3.4.1 แจกชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
คนละ 1 ชุด
- 3.4.2 ปฐมนิเทศ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และแนะนำการใช้ชุดการสอนรายบุคคล
- 3.4.3 ดำเนินการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล และการรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 3.7 ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล และการรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล	การรวบรวมข้อมูล
ขั้นที่ 1 ประเมินตนเองก่อนเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำมาทดสอบค่าที่
ขั้นที่ 2 ศึกษาประมวลสาระ และฟังซีดีเสียง	บันทึกสาระสำคัญ
ขั้นที่ 3 บันทึกสาระสำคัญในแบบฝึกปฏิบัติ	บันทึกคำตอบกิจกรรม
ขั้นที่ 4 ทำกิจกรรม และตรวจสอบแนวคำตอบในแบบฝึกปฏิบัติ	เพื่อนำมาหาค่าประสิทธิภาพ E_1
ขั้นที่ 5 ประเมินตนเองหลังเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบหลังเรียนและ นำมาหาค่าประสิทธิภาพ E_2 และการทดสอบค่าที่

3.4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้ชุดการสอนรายบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้ชุดการสอนรายบุคคล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ (1) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน และกิจกรรมระหว่างเรียน (2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม และ(3) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามความพึงพอใจในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน และกิจกรรมระหว่างเรียนจากการใช้ชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม เมื่อนักเรียนได้ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม ของชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว แล้วผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียน จำนวน 3 คน ในการทดสอบแบบเดี่ยว แล้วนำมาปรับปรุง และในการทดสอบแบบกลุ่มนักเรียนจำนวน 6 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดการสอนรายบุคคล และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามความพึงพอใจ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 30 ฉบับ มีความสมบูรณ์และครบถ้วนทั้ง 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล 3 ประเด็น ครอบคลุม (1) วิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล ได้แก่ คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน โดยการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (2) วิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที และ(3) วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร (E_1/E_2) (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2523, น. 491) มีดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

E_1	คือ	ประสิทธิภาพของกระบวนการ/คะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล
$\sum X$	คือ	คะแนนรวมของการทำกิจกรรมระหว่างเรียนของนักเรียน
A	คือ	คะแนนเต็มของการทำกิจกรรมของนักเรียน
N	คือ	จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

E_2	คือ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์/คะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนรวมหลังเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล
$\sum F$	คือ	คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน
B	คือ	คะแนนเต็มของคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียน
N	คือ	จำนวนนักเรียน

การยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ที่สร้างขึ้นในกรณีที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้อาจนุโลมให้มีระดับผิดพลาดได้สูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้ $\pm 2.5 \%$

4.2 วิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

วิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล แล้วนำมาวิเคราะห์การทดสอบค่าทีโดยใช้ t-test แบบ Dependent-Sample (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n - 1$$

t	คือ	ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญ
$\sum D$	คือ	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	คือ	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
D	คือ	ผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละคู่
n	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล โดยเรียงลำดับการให้คะแนน ดังนี้

ความพึงพอใจระดับมากที่สุด	ให้น้ำหนัก	5	คะแนน
ความพึงพอใจระดับมาก	ให้น้ำหนัก	4	คะแนน
ความพึงพอใจระดับปานกลาง	ให้น้ำหนัก	3	คะแนน
ความพึงพอใจระดับน้อย	ให้น้ำหนัก	2	คะแนน
ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด	ให้น้ำหนัก	1	คะแนน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

4.3.1 ค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, น. 73) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อกำหนดให้ $\bar{X}$	คือ	คะแนนเฉลี่ย
$\sum x$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
N	คือ	จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม

การวิเคราะห์แบบสอบถาม กำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยตามแนวของ จอห์น ดับบลิว เบสท์ และเจมส์ วี คาร์น (Best John W. and Kahn James V., 1986, pp. 181-182) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation-S.D.) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, น. 79) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อกำหนดให้ S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x^2$	คือ	ผลรวมยกกำลังสองของคะแนนทุกจำนวน
$(\sum x)^2$	คือ	ผลรวมของคะแนนทุกจำนวนยกกำลังสอง
N	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ แบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล และตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

ตอนที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว เสนอผลการทดสอบแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม ดังตารางที่ 4.1-4.3

ตารางที่ 4.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ของชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=3)

หน่วยที่	คะแนนระหว่างเรียน (E ₁) ร้อยละ	คะแนนทดสอบหลังเรียน (E ₂) ร้อยละ	E ₁ /E ₂
6	76.67	73.33	76.67/73.33

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวในการทดลองแบบเดี่ยวมีประสิทธิภาพ $(E_1/E_2)=76.67/73.33$ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพแล้ว ได้สัมภาษณ์นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 3 คนและปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

จากการสังเกต พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนมีความสนใจในการปฏิบัติทำกิจกรรมที่กำหนดให้ทำ

หัวข้อคำถาม	ปัญหา/ข้อเสนอแนะ
1. ประมวลสาระ	ประมวลสาระใน เรื่องที่ 6.1.1 และ 6.1.2 มีตัวอย่างเกี่ยวกับคำศัพท์ และการสร้างประโยคเรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว น้อยเกินไปควรมีมากกว่านี้
2. แบบฝึกปฏิบัติ	กิจกรรมในแบบฝึกปฏิบัติให้มีคำศัพท์ที่เขียนยากโดยเฉพาะการเขียนรูปแบบประโยค
3. ซีดีเสียง	คำศัพท์บางคำออกเสียงแล้วฟังไม่ชัดเจน

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวมาปรับปรุง ดังนี้

หัวข้อคำถาม	ปัญหา/ข้อเสนอแนะ
1. ปรับปรุงประมวลสาระ	เพิ่มตัวอย่างประโยคในประมวลสาระ เรื่องที่ 6.1.1 และ 6.1.2 ให้มากขึ้น
2. ปรับปรุงแบบฝึกปฏิบัติ	ปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกปฏิบัติโดยเฉพาะการเขียนคำศัพท์ให้เขียนง่ายขึ้น และการสร้างรูปแบบประโยคไม่ซับซ้อน
3. ปรับปรุงซีดีเสียง	เพิ่มจำนวนครั้งการออกเสียงคำศัพท์จาก 2 ครั้ง เป็น 3 ครั้ง และลดเร็วในการออกเสียงคำศัพท์ให้ช้าลง

ตารางที่ 4.2 การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มของชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=6)

หน่วยที่	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน	E_1/E_2
	(E_1) ร้อยละ	(E_2) ร้อยละ	
6	73.33	75.00	73.33/75.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 73.33/75.00$ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพแล้ว ได้สัมภาษณ์นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 6 คน และนำไปปรับปรุงแก้ไข

หัวข้อคำถาม	ปัญหา/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
1.ซีดีเสียง	ฟังคำศัพท์ไม่ทันในบางคำ	เพิ่มจำนวนครั้งในการออกเสียงคำศัพท์จากเดิม 2 ครั้งเป็น 3 ครั้ง

ตารางที่ 4.3 การทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามของชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=31)

หน่วยที่	คะแนนระหว่างเรียน (E ₁) ร้อยละ	คะแนนทดสอบหลังเรียน (E ₂) ร้อยละ	E ₁ /E ₂
6	82.42	80.32	82.42/80.32

จากตาราง 4.3 พบว่า ชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวมีประสิทธิภาพ คือ $E_1/E_2=82.42/80.32$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ได้เสนอผลความก้าวหน้าทางการเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n=31)

หน่วยที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t - test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6	6.10	1.01	8.03	1.22	12.62*

* $p < .05$ $t (.05, df 30)$ $t = 1.645$

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ได้เสนอความพึงพอใจของนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพ แบบภาคสนาม ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจของนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
(n=31)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ความพึงพอใจสื่อประมวลสาระ			
1.1 แผนการสอนช่วยให้นักเรียนรู้แนวทางของเนื้อหาในการเรียน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว	4.39	0.72	มาก
1.2 ประมวลสาระให้มีเนื้อหาสาระที่อ่านแล้วทำให้นักเรียนเข้าใจ ชิ้นงานที่มีตัวอย่างประกอบ	4.48	0.77	มาก
1.3 ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงทำให้ออกเสียงได้	4.55	0.57	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจสื่อแบบฝึกปฏิบัติ			
2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนทำให้นักเรียนได้ทราบความรู้พื้นฐาน	4.45	0.51	มาก
2.2 กิจกรรมแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนได้ทบทวนในเนื้อหาและ กิจกรรมที่นักเรียนได้ทำมาแล้ว	4.35	0.75	มาก
2.3 แนวตอบในแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนทราบผลย้อนกลับใน การทำกิจกรรม	4.29	0.78	มาก
2.4 แบบทดสอบหลังเรียนช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้าน การเรียน	4.65	0.49	มากที่สุด
3. ความพึงพอใจสื่อซีดีเสียง			
3.1 คุณภาพของซีดีเสียงมีความคมชัด	4.77	0.43	มากที่สุด
3.2 ซีดีเสียงช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง	4.52	0.77	มากที่สุด
4. ผลที่ได้รับจากชุดการสอนรายบุคคล			
4.1 นักเรียนได้รับความรู้จากการเรียนชุดการสอนรายบุคคล	4.48	0.72	มาก
4.2 นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาด้วยตนเอง	4.45	0.81	มาก
4.3 นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองในการ เรียนชุดการสอนรายบุคคล	4.65	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.50	0.67	มาก

จากตาราง 4.5 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยรวมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีจำนวน 5 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$) คือ คุณภาพของซีดีเสียงมีความคมชัด ที่เหลืออยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.29$) คือแนวตอบในแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนทราบผลย้อนกลับในการทำกิจกรรม

บทที่ 5

รายละเอียดของต้นแบบชิ้นงานชุดการสอนรายบุคคล

การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ รายละเอียดต้นแบบชิ้นงาน มีดังนี้

ภาคที่ 1 คู่มือการใช้ชุดการสอนรายบุคคล

คำนำ

คำอธิบายรายวิชา

วัตถุประสงค์

รายชื่อหน่วยการเรียนรู้

ส่วนประกอบของชุดการสอนรายบุคคล

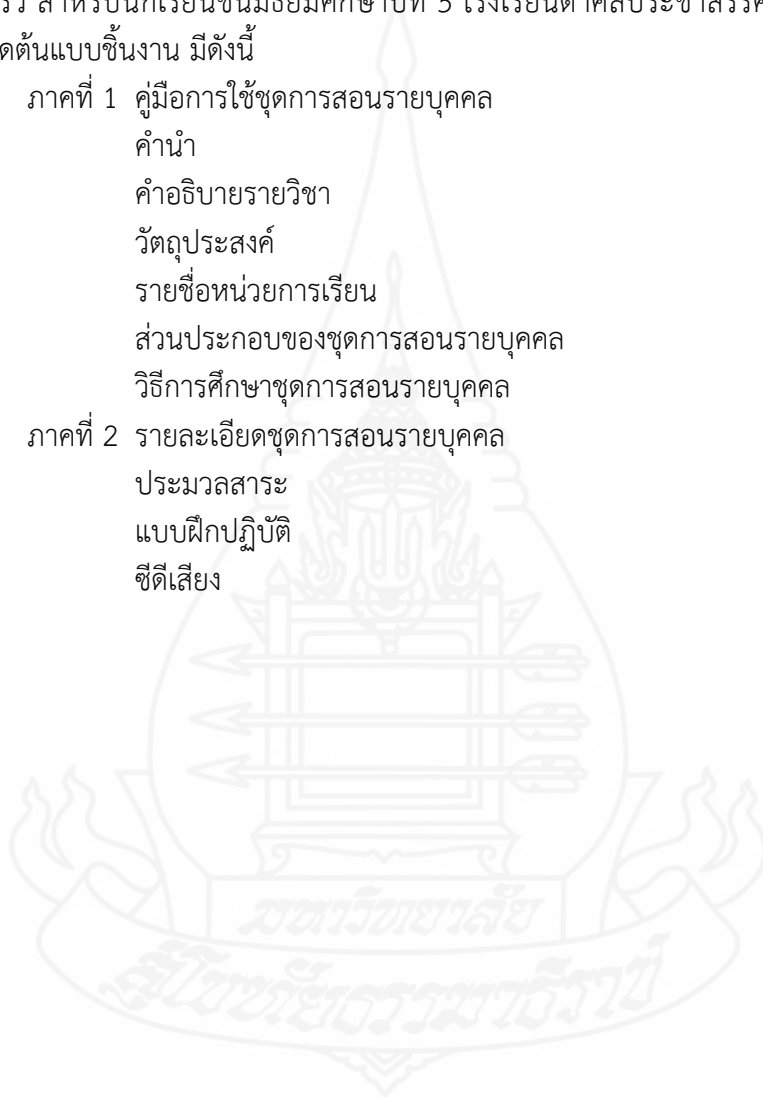
วิธีการศึกษาชุดการสอนรายบุคคล

ภาคที่ 2 รายละเอียดชุดการสอนรายบุคคล

ประมวลสาระ

แบบฝึกปฏิบัติ

ซีดีเสียง

ชุดการสอนรายบุคคล
หน่วยที่ 6 เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
วิชาภาษาจีน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนตากลีประชาสรรค์

จังหวัดนครสวรรค์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

คำนำ

ในสังคมปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 การสื่อสารจึงเป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ จากอดีตที่จะติดต่อสื่อสารกันเฉพาะภายในประเทศเพียงอย่างเดียว ขณะนี้มีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศ และการติดต่อสื่อสารนั้นจำเป็นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง รวมไปถึงการทำธุรกิจ และการประกอบอาชีพต่างๆ ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญในโลกยุคปัจจุบัน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ

ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว จึงเป็นชุดการสอนที่ผลิตขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา เรียนรู้วิธีใช้ ไวยากรณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ให้กับนักเรียน หรือผู้สนใจที่ต้องการศึกษา ในชุดการสอนรายบุคคล จะประกอบด้วย ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง เพื่อให้ให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาสาระ ได้ด้วยตนเองจากแบบเรียน พร้อมกับการฝึกออกเสียงตามซีดีเสียงเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด

หวังว่า นักเรียนและผู้สนใจที่ต้องการศึกษา จะได้รับความรู้และประโยชน์จากชุดการสอนรายบุคคลชุดนี้ต่อไป

นายกิตติธัช แสงดี

สารบัญ

	หน้า
ภาคที่ 1 คู่มือการใช้ชุดการสอนรายบุคคล.....	60
คำนำ.....	61
คำอธิบายรายวิชา.....	62
วัตถุประสงค์.....	62
รายชื่อหน่วยการเรียนรู้.....	62
ส่วนประกอบชุดการสอนรายบุคคล.....	63
วิธีการศึกษาชุดการสอนรายบุคคล.....	64
ภาคที่ 2 รายละเอียดชุดการสอนรายบุคคล.....	66
ประมวลสาระ.....	68
แบบฝึกปฏิบัติ.....	97
บทซีดีเสียง.....	134

ภาคที่ 1
คู่มือการใช้ชุดการสอนรายบุคคล

คู่มือการใช้
ชุดการสอนรายบุคคล

เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
วิชาภาษาจีน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำนำ

ในสังคมปัจจุบัน ความสำคัญของภาษาจีนในการเรียนการสอนมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ โดยจะเห็นจากการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีอยู่อย่างแพร่หลาย ทั้งในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมทั้งมหาวิทยาลัยที่พวกเราสามารถเห็นได้ทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกของผู้เริ่มเรียนภาษาจีนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่าภาษาจีนยาก ทั้งการจดจำอักษรจีนที่มีเส้นขีดซับซ้อนเป็นจำนวนมาก หรือการเรียนรู้สัทอักษร (พินอิน) พร้อมจำเสียงอ่านของอักษรแต่ละตัว เป็นต้น แต่อันที่จริงแล้ว ภาษาจีนกับภาษาไทยนั้นใกล้เคียงกันมาก การเรียงประโยคตามโครงสร้าง คือ (ประธาน กริยา กรรม) เหมือนกัน

ดังนั้น เพื่อให้ให้นักเรียนสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนให้มากขึ้นและสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา สะดวกในการศึกษา จึงผลิตชุดการสอนรายบุคคลเล่มนี้ขึ้น โดยแบ่งรายละเอียดของเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน คือ หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว และหลักการใช่วิยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว

สุดท้ายนี้ ครูหวังว่านักเรียนทุกคนสามารถเข้าใจบทเรียนในชุดการสอนรายบุคคลเล่มนี้ในแต่ละเรื่องได้เข้าใจยิ่งขึ้น

นายกิตติธัช แสงดี

ผู้จัดทำ

รายละเอียดชุดการสอนรายบุคคล

คำอธิบายรายวิชาภาษาจีน (จ30202)

ศึกษาข้อมูลภาษาจีนเบื้องต้นเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ เสียงวรรณยุกต์ คำ กลุ่มคำ ประโยค บทสนทนา สามารถนำเสนอข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้คำ ประโยค เพื่อแต่งบทสนทนาสั้นๆ

ทำให้เกิดกระบวนการทักษะทางภาษา บรรยาย แลกเปลี่ยนความรู้การนำเสนอข้อมูล เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย สืบค้นข้อมูล ถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ บูรณาการเนื้อหาสาระกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร และเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาจีนในด้านการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โรงเรียน และชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้สามารถประสมพยัญชนะ สระ และอ่านออกเสียงเป็นคำเดี่ยวได้
3. เพื่อสามารถประสมคำและออกเสียงวรรณยุกต์ตามหลักเกณฑ์ได้ถูกต้อง
4. เพื่อสามารถประสมคำเป็นวลี และประโยคได้ถูกต้อง
5. เพื่อให้สามารถสะกดคำอ่านในภาษาจีนได้ถูกต้อง
6. เพื่อให้สามารถแต่งประโยคเกี่ยวกับการทักทายได้ถูกต้อง
7. เพื่อให้สามารถแต่งบทสนทนาตามโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาจีนได้ถูกต้อง
8. เพื่อให้สามารถนำไวยากรณ์ภาษาจีนนำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง
9. เพื่อให้สามารถนำไวยากรณ์ภาษาจีนนำมาแต่งประโยคที่ซับซ้อนได้ถูกต้อง
10. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีวินัย รอบคอบ และมีความรับผิดชอบ

รายชื่อหน่วยการเรียนรู้

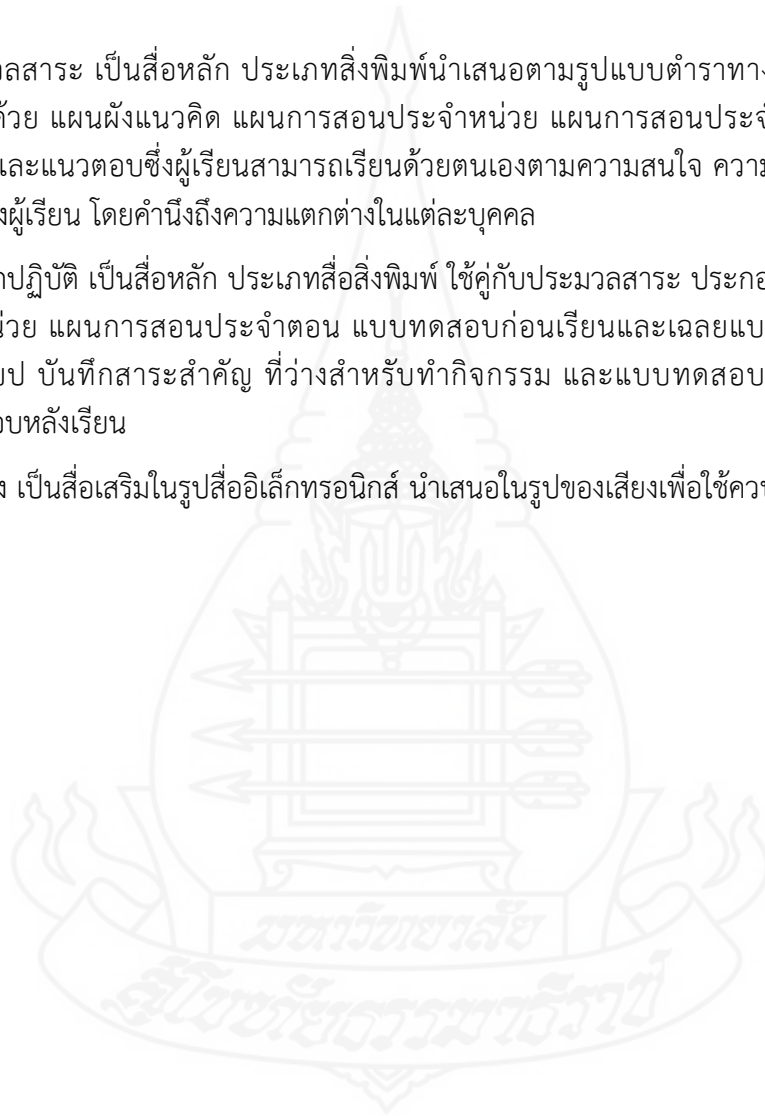
หน่วยที่ 1	你好	สวัสดี
หน่วยที่ 2	汉语不太难	ภาษาจีนไม่ค่อยาก
หน่วยที่ 3	明天见	พบกันวันพรุ่งนี้
หน่วยที่ 4	你去哪儿	คุณไปที่ไหน
หน่วยที่ 5	这是王老师	นี่คืออาจารย์หวัง
หน่วยที่ 6	我的家庭	การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
หน่วยที่ 7	你吃什么	คุณรับประทานอะไร
หน่วยที่ 8	苹果一斤多少钱	แอปเปิ้ลครึ่งกิโลราคาเท่าไร
หน่วยที่ 9	我换人民币	ฉันต้องการแลกเงินสกุลจีน
หน่วยที่ 10	我学习汉语	ฉันเรียนภาษาจีน

ส่วนประกอบของชุดการสอนรายบุคคล

ส่วนประกอบชุดการสอนรายบุคคล

ชุดการสอนรายบุคคลประกอบด้วย ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง

1. ประมวลสาระ เป็นสื่อหลัก ประเภทสิ่งพิมพ์นำเสนอตามรูปแบบตำราทางไกล ประมวลสาระประกอบด้วย แผนผังแนวคิด แผนการสอนประจำหน่วย แผนการสอนประจำตอน เนื้อหาสาระ กิจกรรม และแนวตอบซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามความสนใจ ความต้องการ และความสะดวกของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างในแต่ละบุคคล
2. แบบฝึกปฏิบัติ เป็นสื่อหลัก ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ใช้คู่กับประมวลสาระ ประกอบด้วย แผนการสอนประจำหน่วย แผนการสอนประจำตอน แบบทดสอบก่อนเรียนและเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน สาระสังเขป บันทึกสาระสำคัญ ที่วางสำหรับทำกิจกรรม และแบบทดสอบหลังเรียนและเฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
3. ซีดีเสียง เป็นสื่อเสริมในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นำเสนอในรูปแบบของเสียงเพื่อใช้ควบคู่กับประมวลสาระ

วิธีการศึกษาชุดการสอนรายบุคคล

การศึกษาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อการศึกษาให้ได้ผลดีนักเรียนควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การเตรียมตัวเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง

ในชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน หน่วยที่ 6 เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว จะประกอบด้วยเนื้อหาสาระ ทั้งหมด 2 ตอน คือ (1) การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อและแม่ และ(2) การใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว โดยนักเรียนสามารถนำไปศึกษาด้วยตนเองในสถานที่ต่างๆได้จากสื่อประสมต่างๆ คือ ประมวลสาระแบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้และทักษะในการเรียนภาษาจีนได้มากยิ่งขึ้น โดยยึดแนวปฏิบัติตามคำแนะนำดังต่อไปนี้

1) ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว นักเรียนควรมีเวลาศึกษาประมวลสาระ และทำกิจกรรมในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 จะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ในแต่ละตอน ควรใช้เวลาศึกษาอย่างน้อย 2 ชั่วโมง

2) ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว นักเรียนสามารถใช้ซีดีเสียงฟังเพื่อประกอบการศึกษากับประมวลสาระ ได้หลายครั้งตามต้องการ

2. การประเมินผลตนเองก่อนและหลังเรียน

ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มศึกษาหน่วยที่ 6 นักเรียนควรตรวจสอบความรู้ด้วยการประเมินผลตนเองก่อนเรียนจากแบบทดสอบที่เตรียมไว้ เมื่อทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนแล้วให้ตรวจคำตอบจากเฉลยและรวมคะแนนทั้งหมดได้ตามคะแนนที่กำหนดไว้บนกระดาษ

เมื่อนักเรียนได้ศึกษาหน่วยที่ 6 เสร็จแล้ว ขอให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองผลหลังเรียน โดยทำแบบทดสอบที่ให้ไว้ตอนท้ายของแบบฝึกปฏิบัติเมื่อทำเสร็จแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย และรวมคะแนนทั้งหมดได้ตามคะแนนที่กำหนดไว้บนกระดาษ

3. การศึกษาประมวลสาระและซีดีเสียง

ในชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน หน่วยที่ 6 เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ประกอบด้วยสื่อหลัก คือ ประมวลสาระ และสื่อเสริม คือ ซีดีเสียง

ประมวลสาระเป็นสื่อที่มีเนื้อหาสาระสำคัญไว้ครบถ้วน ทำให้เข้าใจเนื้อหาของแต่ละตอนได้ชัดเจน ดังนั้น นักเรียนที่ตั้งใจศึกษาประมวลสาระได้ละเอียดก็สามารถมีความรู้ในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี การศึกษาประมวลสาระจะมีประสิทธิภาพนั้น ควรใช้ควบคู่กับซีดีเสียงที่มาพร้อมกับประมวลสาระชุดนี้โดยมีสิ่งที่ควรปฏิบัติ ดังนี้

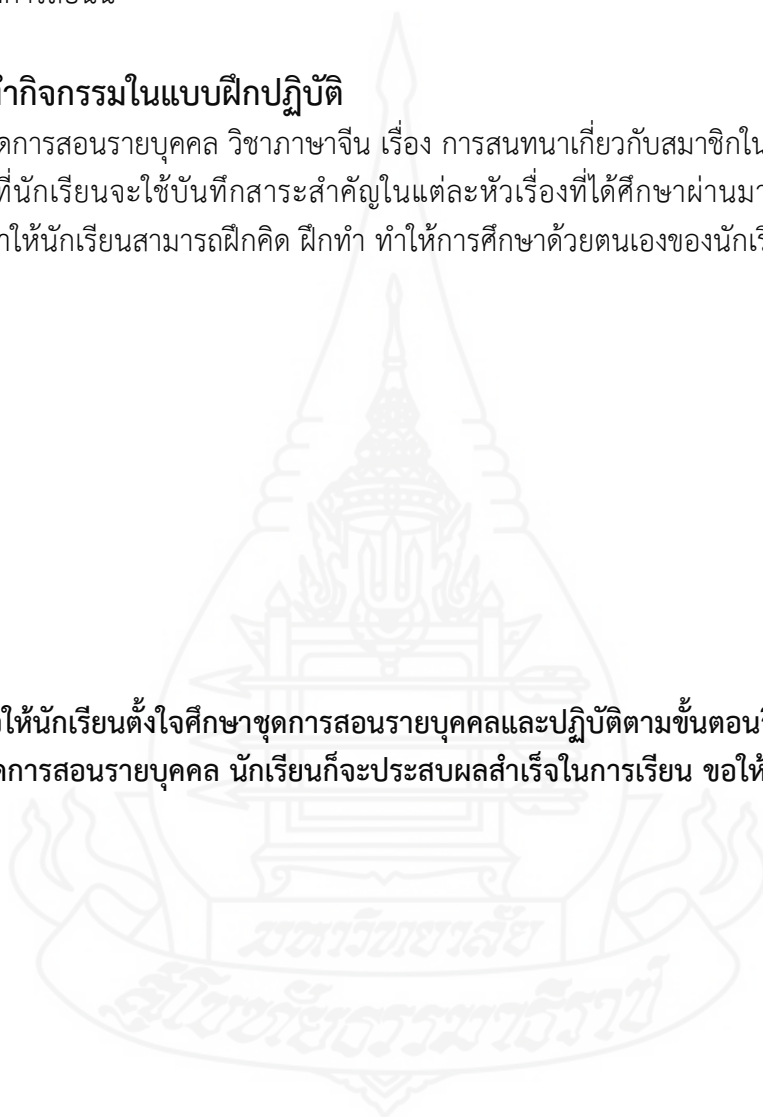
1) นักเรียนควรศึกษาเนื้อหาในแต่ละเรื่อง ควรอ่านก่อนหนึ่งรอบ ในตอนท้ายของแต่ละเรื่อง จะมีกิจกรรมให้นักเรียนได้บันทึกสาระสำคัญและทำกิจกรรมด้วยตนเอง หลังจากนั้นตรวจสอบคำตอบกับแนวตอบที่กำหนดไว้

2) ซีดีเสียงจะใช้ในการอธิบายเนื้อหาสาระในประมวลสาระของแต่ละตอน ในรูปแบบเสียง นักเรียนสามารถออกเสียงตามเพื่อฝึกการออกเสียง และศึกษาหลักการใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์ต่างๆในชุดการสอนนี้

4. การทำกิจกรรมในแบบฝึกปฏิบัติ

ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว จะมีแบบฝึกปฏิบัติที่นักเรียนจะใช้บันทึกสาระสำคัญในแต่ละหัวเรื่องที่ได้ศึกษาผ่านมา และใช้ทำกิจกรรมทุกตอน ทำให้นักเรียนสามารถฝึกคิด ฝึกทำ ทำให้การศึกษาดด้วยตนเองของนักเรียนประสบผลสำเร็จมากขึ้น

ขอให้นักเรียนตั้งใจศึกษาชุดการสอนรายบุคคลและปฏิบัติตามขั้นตอนวิธีการศึกษาชุดการสอนรายบุคคล นักเรียนก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียน ขอให้ทุกคนโชคดี

ภาคที่ 2
รายละเอียดชุดการสอนรายบุคคล

หน่วยที่ 6

เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

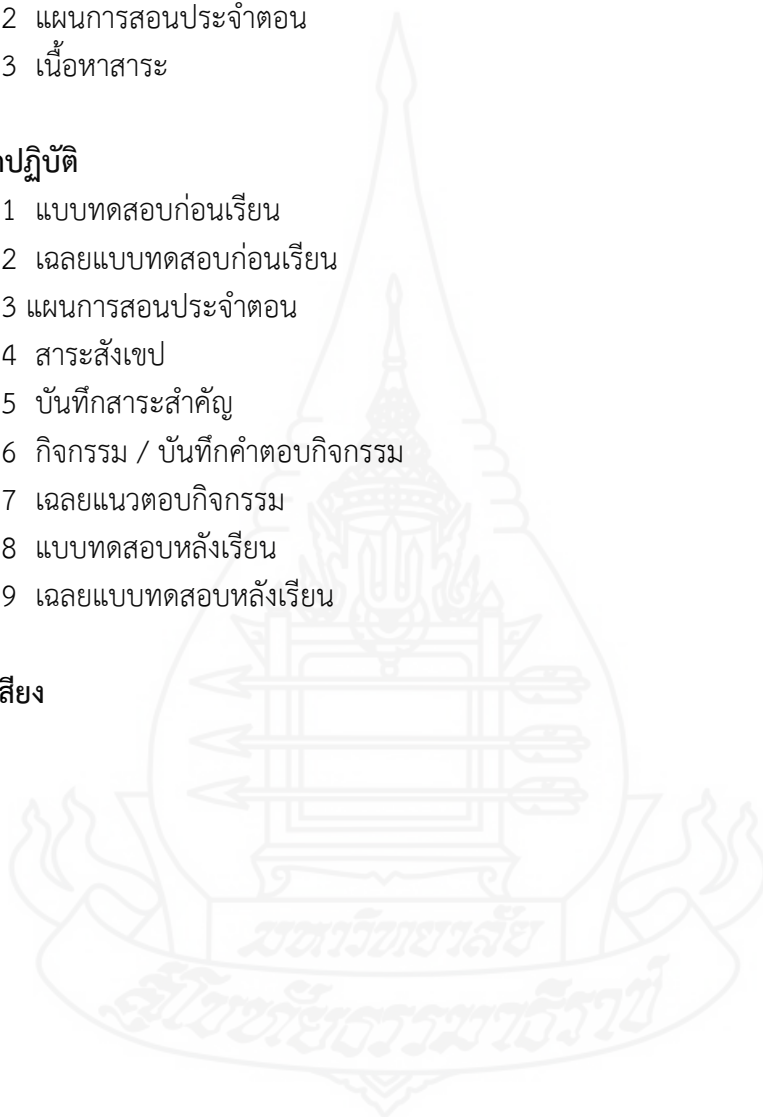
1. ประมวลสาระ

- 1.1 แผนการสอนประจำหน่วย
- 1.2 แผนการสอนประจำตอน
- 1.3 เนื้อหาสาระ

2. แบบฝึกปฏิบัติ

- 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 2.2 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
- 2.3 แผนการสอนประจำตอน
- 2.4 สาระสังเขป
- 2.5 บันทึกสาระสำคัญ
- 2.6 กิจกรรม / บันทึกคำตอบกิจกรรม
- 2.7 เฉลยแนวตอบกิจกรรม
- 2.8 แบบทดสอบหลังเรียน
- 2.9 เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

3. บทซีดีเสียง

หน่วยที่ 6

การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

กิตติธัช แสงดี

หน่วยที่ 6

การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

เค้าโครงเนื้อหา

ตอนที่ 6.1 หลักการออกเสียงและเขียนคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว

เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่

ตอนที่ 6.2 หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว

เรื่องที่ 6.2.1 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是(หรือว่า)

เรื่องที่ 6.2.2 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า)

เรื่องที่ 6.2.3 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是(เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的
(แสดงการเน้นย้ำ)

แนวคิด

- การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ ได้แก่ 祖父 zǔfù (ปู่) 祖母 zǔmǔ (ย่า) 伯父 bófù (ลุง) 伯母 bómǔ (ป้า) 姑丈 gūzhàng (น้า) 姑妈 gūmā (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว) 堂弟 tángdì (น้องชาย) 堂妹 tángmèi (น้องสาว)
- การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ ได้แก่ 外祖父 wàizǔfù (ปู่) 外祖母 wàizǔmǔ (ย่า) 舅舅 jiùjiù (ลุง) 舅妈 jiùmā (ป้า) 姨妈 yímā (น้า) 姨丈 yízhàng (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว)
- การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) จะใช้เป็นคำถามที่เชื่อมโยงระหว่าง คำ วลี หรือ ประโยคเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ถูกเชื่อมโยง คือ 他是你的伯父还是 姑妈 เขารักพ่อหรือว่าแม่
- การใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) โดยมีรูปแบบพื้นฐาน คือ A 比 B (A คือ คนหรือ สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ ส่วน B คือคนหรือสิ่งที่เปรียบเทียบ) คือ 哥哥比弟弟高 พี่ชาย สูงกว่าน้องชาย
- การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是 มีความหมายว่า (เป็น,คือ,ใช่) โดยมีโครงสร้าง คือ ประธาน+ 是+คำนาม(กรรม) เช่น 他是表妹 เขาเป็นน้องสาว และคำว่า 是...的 (แสดงการ เน้นย้ำ) สามารถใช้ในเหตุการณ์ ดังนี้ (1) เน้นย้ำสถานที่ คือ 妈妈是在我旁边的 แม่ยืนอยู่ด้านข้างฉัน และ(2) เน้นย้ำเวลา เช่น 弟弟是昨天来的 น้องชายมาเมื่อวานนี้

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อแล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อแล้ว นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง
5. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง
6. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง
7. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง
8. หลังจากศึกษาเรื่อง หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทำแบบประเมินตนเองก่อนเรียนหน่วยที่ 6
2. ศึกษาประมวลสาระและฟังซีดีเสียงประจำหน่วยที่ 6
3. ทำกิจกรรมและตรวจคำตอบในแบบฝึกปฏิบัติ
4. ทำแบบประเมินตนเองหลังเรียนหน่วยที่ 6

สื่อการเรียนรู้

1. ประมวลสาระ
2. แบบฝึกปฏิบัติ
3. ซีดีเสียง

การประเมินการเรียนรู้

1. แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน
2. แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

หน่วยที่ 6

การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

กิตติธัช แสงดี

คำนำ

ประมวลสาระชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ30202

ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 ในประมวลสาระนี้จะประกอบไปด้วยแผนการสอนประจำหน่วย แผนการสอนประจำตอน หัวเรื่อง เนื้อหาสาระ สรุปเนื้อหาสาระ และคำแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมที่อยู่ในตอนท้ายของหัวเรื่องย่อยแต่ละหัวเรื่อง

ประมวลสาระนี้นักเรียนต้องศึกษาตามลำดับ และทำกิจกรรมตามคำแนะนำ โดยต้องศึกษาควบคู่กับแบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง จึงจะทำให้การเรียนวิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวบรรลุสำเร็จผลสูงสุดตรงตามเป้าหมายที่วางไว้

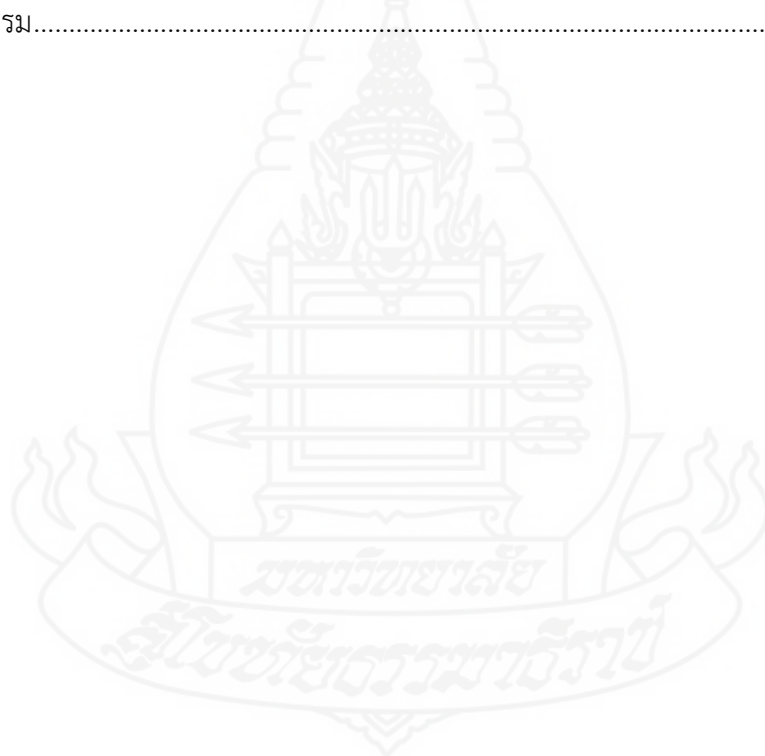
ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ประมวลสาระของชุดการสอนรายบุคคลนี้ จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้เพิ่มมากขึ้นต่อไป

กิตติธัช แสงดี
ผู้จัดทำ

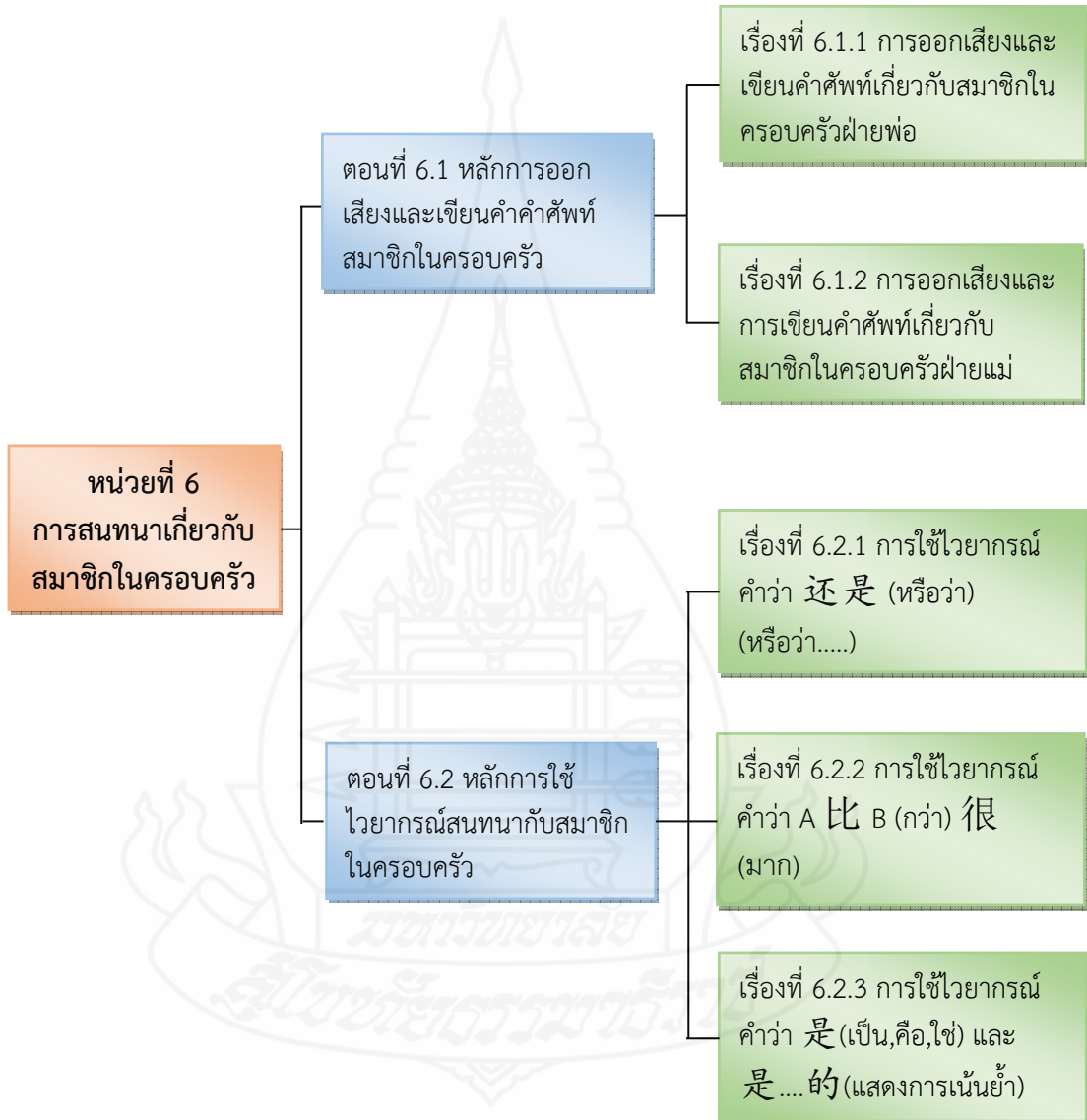
สารบัญ

คำนำ.....	72
สารบัญ.....	73
โครงสร้างชุดการสอนรายบุคคล	74
ตอนที่ 6.1 หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว	75
เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ	76
เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่.....	81
ตอนที่ 6.2 หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว	86
เรื่องที่ 6.2.1 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是(หรือว่า).....	87
เรื่องที่ 6.2.2 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B(กว่า)	90
เรื่องที่ 6.2.3 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是(เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的(แสดงการเน้นย้ำ)...	93
บรรณานุกรม.....	96

โครงสร้างชุดการสอนรายบุคคล

ตอนที่ 6.1

หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว

โปรดอ่านหัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ แล้วจึงศึกษารายละเอียดในหัวเรื่องที่ 6.1.1 – 6.1.2

หัวเรื่อง

เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียง และ เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียง และ เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่

แนวคิด

1. การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ ได้แก่ 祖父 zǔfù (ปู่) 祖母 zǔmǔ (ย่า) 伯父 bófù (ลุง) 伯母 bómǔ (ป้า) 姑丈 gūzhàng (น้า) 姑妈 gūmā (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว) 堂弟 tángdì (น้องชาย) 堂妹 tángmèi (น้องสาว)
2. การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ ได้แก่ 外祖父 wàizǔfù (ปู่) 外祖母 wàizǔmǔ (ย่า) 舅舅 jiùjiù (ลุง) 舅妈 jiùmā (ป้า) 姨妈 yímā (น้า) 姨丈 yízhàng (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว)

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ แล้วนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ แล้วนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง

คำนำ

ในการเรียนวิชาภาษาจีน เรื่อง หลักการออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวสิ่งแรกที่นักเรียนต้องรู้จักและทำความเข้าใจ ก็คือรูปแบบและวิธีการออกเสียงของภาษาจีน โดยทั่วไปจะเรียกว่า “พินอิน” โดยหมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษสะกดคำอ่านภาษาจีน ใน “พินอิน” นั้นจะมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ พยัญชนะ สระ และ เสียงวรรณยุกต์

ในภาษาจีนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวจะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ (1) สมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ และ(2) สมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่

ในหน่วยที่ 6 นี้ นักเรียนจะได้เรียนเกี่ยวกับหลักการออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างประโยคบทสนทนาจากไวยากรณ์ต่างๆ ในหน่วยต่อไป

เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

1. การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ ได้แก่ คำว่า 祖父、祖母、姑丈、姑妈、伯母、伯父、表哥、表妹、堂弟、堂妹

ที่	คำศัพท์	ประกอบด้วย	การออกเสียง	คำอ่าน	ความหมาย
1	祖父	Zǔ fù	Zจื่อ + ฟู + ˊเสียงเอก Fพ่อ + ฟู + \ เสียงโท	จู่ ฟู่	ปู่
2	祖母	Zǔ mǔ	Zจื่อ + ฟู + ˊเสียงเอก Mมอ + ฟู + ˊเสียงเอก	จู่ หมู่	ย่า
3	姑丈	gūzhàng	Gเกอ+ฟู+ ˊเสียงสามัญ zhจื่อ+ angอาน+ \ เสียงโท	กู จิ่ง	ลุง
4	姑妈	gūmā	Gเกอ+ฟู+ ˊเสียงสามัญ Mมอ+aอา+ ˊเสียงสามัญ	กู มา	ป้า
5	伯父	bófù	bปอ + o ออ + ˊเสียงจัตวา Fพ่อ + ฟู + \ เสียงโท	ป้อ ฟู่	น้า
6	伯母	bómǔ	bปอ + o ออ + ˊเสียงจัตวา Mมอ + ฟู + ˊเสียงเอก	ป้อ หมู่	อา

3. 堂妹做饭

แปลว่า น้องสาวทำกับข้าว

(ถั่งเม่ย จั้ว ฟ่าน)

(tángmèizhuòfàn)

3. เนื้อเรื่องที่ใช้กับคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

我的家

这是我家。这是我舅舅，他是医生；这是我姑妈，她是护士；这是我姑丈，他是司机；那是我堂妹，她喜欢画画儿，她是大学生；她喜欢跟堂弟、表哥一起去市场买东西吃。他们很快乐

คำอ่านภาษาไทย

หว่อ เตอ เจีย

เจ้อชื่อ หว่อ เตอ เจีย เจ้อชื่อ หว่อ จั้วจั้ว ทา ชื่อ อี้เซิง เจ้อชื่อ หว่อ กูมา ทา ชื่อ ฮู่ซี เจ้อชื่อ หว่อ กูจ่าง ทา ชื่อ ซือจี น่าชื่อ หว่อ ถั่งเม่ย ทา สี่ฮวน ฮว่าฮว่า ทา ชื่อ ต้า เสวี่เซิง ทา สี่ฮวน เกิน ถั่งตี้ เปี้ยวเกอ อี้ฉี ชวี ชื่อฉ่าง ม่าย ตงซี ฉือ ทาเหมิน เอิน ไคว่เลื้อ

คำอ่านพินอิน

wǒ de jiā

zhèshìwǒdejiā。zhèshìwǒjiùjiù, tāshìyīshēng; zhèshìwǒgūmā, tāshìhùshi; zhèshìwǒgūzhàng, tāshìsījī; nàshìwǒtángmèi, tāxǐhuānhuàhuà, tāxǐhuāngēntángdì、biǎogēyìqǐ qùshìchǎngmǎidōngxīchī, tāmenhěnkuaile

คำแปล

ครอบครัวของฉัน

นี่คือครอบครัวของฉัน นี่คือลุงของฉัน เขาเป็นคุณหมอ นี่คือป้าของฉัน เขาเป็นพยาบาล นี่คืออาของฉัน เขาเป็นคนขับรถ นั่นเป็นน้องสาวของฉัน เขาชอบวาดรูป เขาเป็นนักศึกษา เขาชอบไปซื้อของกินกับน้องชายและพี่ชาย พวกเรามีความสุขมาก

โดยสรุป การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ ได้แก่
祖父 zǔfù (ปู่) 祖母 zǔmǔ (ย่า) 伯父 bófù (ลุง) 伯母 bómǔ (ป้า) 姑丈 gūzhàng (น้า) 姑妈 gūmā (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว) 堂弟 tángdì (น้องชาย) 堂妹 tángmèi (น้องสาว)

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง 6.1.1 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.1.1
ในแนวการศึกษาหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.1 เรื่องที่ 6.1.1

เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิก ในครอบครัวฝ่ายแม่

1. การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่

การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ ได้แก่ คำว่า
外祖父 / 外祖母 / 舅舅 / 舅妈 / 姨妈 / 姨丈 / 表哥 / 表妹 / 堂弟 /
堂妹

ที่	คำศัพท์	ประกอบด้วย	การออกเสียง	คำอ่าน	ความหมาย
1	外祖父	wàizǔfù	wอู+ai ไอ+\ เสียงโท zจื่อ+นอู+\ เสียงเอก fฟอ+นอู+\ เสียงโท	ไหว จู่ มู่	ตา
2	外祖母	wàizǔmǔ	wอู +ai ไอ+\ เสียงโท zจื่อ +นอู+\ เสียงเอก fฟอ +นอู+\ เสียงเอก	ไหว จู่ ฟู่	ยาย
3	舅舅	jiùjiù	j จี + iuอิว +\ เสียงโท j จี + iuอิว +\ เสียงโท	จี้ว จี้ว	ลุง
4	舅妈	jiùmā	j จี + iuอิว +\ เสียงโท mม +a อา + เสียงสามัญ	จี้ว มา	ป้า
5	姨妈	yímā	yอี+iเอี+จี้ตวา m ม+a อา+ เสียงสามัญ	อี มา	น้า
6	丈	yízhàng	Gเกอ+นอู+ เสียงสามัญ Mมอ+aอา+ เสียงสามัญ	อี จั้ง	อา
7	表哥	biǎogē	Bปอ+iaoเอี่ยว+ เสียงเอก gเกอ +eเออ + เสียงสามัญ	เปี่ยว เกอ	พี่ชาย
8	表妹	biǎomèi	Bปอ+iaoเอี่ยว+ เสียงเอก Mมอ+ei เอย+\ เสียงโท	เปี่ยว เหม้ย	น้องสาว

2.7 表哥 แปลว่า พี่ชาย

1. 表哥喜欢游泳。 แปลว่า พี่ชายชอบว่ายน้ำ
(เปี้ยวเกอ สี่ฮวน โหยวโหย่ง)
(biǎogē xǐhuan yóuyǒng)
2. 表哥比我高。 แปลว่า พี่ชายสูงกว่าฉัน
(เปี้ยวเกอ ปี่ หว่อ เกา)
(biǎogē bǐ wǒ gāo)
3. 表哥学什么? แปลว่า พี่ชายเรียนอะไร
(เปี้ยวเกอ เสวีย เซินเมอ)
(biǎogē xué shénme)

2.8 表妹 แปลว่า น้องสาว

1. 表妹喜欢娃娃。 แปลว่า น้องสาวชอบตุ๊กตา
(เปี้ยวเม้ย สี่ฮวน หว่าหว่า)
(biǎomèi xǐhuan wáwa)
2. 表妹比我矮。 แปลว่า น้องสาวเตี้ยกว่าฉัน
(เปี้ยวเม้ย ปี่ หว่อ ไอ)
(biǎomèi bǐ wǒ' ǎi)
3. 表妹说泰文。 แปลว่า น้องสาวพูดภาษาไทย
(เปี้ยวเม้ย ชั่ว ไทยเหวิน)
(biǎomèi shuō tàiwén)

3. เนื้อเรื่องที่ใช้กับคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่

去市场买东西

今天我们的舅舅带我们去市场买东西，我们很高兴，舅舅要买一条鱼来做汤给舅妈吃。表妹买了巧克力，我买足球，表哥买狗娃娃给女朋友，我们也买包子给爸爸、妈妈了。

คำอ่านภาษาไทย

ซวี ซื่อฉ่าง ม่าย ตงซี

จินเทียน หว่อเมิน เตอ จี้จี้ว ไต้ หว่อเมิน ซวี ซื่อฉ่าง ม่าย ตงซี หว่อเมิน เอ็น เกาซิง จี้จี้ว
เย้า ม่าย อี้ เสียว ยวี ไหล่ จี้ว ทั้ง เกย จี้วมา ฉือ เปี้ยวเม้ย ม่าย เลอ เซี่ยวเค้อลี่ หว่อ ม่าย จูฉิว เปี้ยว
วเกอ ม่าย โกว่ หว่าหว่า เกย นวีเฟิงโหย่ว หว่อเมิน เย่ ม่าย เปาจี เกย ป้าป้า มาม้า เลอ

คำอ่านพินอิน

qù shìchǎng mǎi dōngxī
 jīntiān wǒmen de jiùjiù dài wǒmen qù shìchǎng mǎi dōngxī,
 wǒmen hěn gāoxìng jiùjiù yào mǎi yì tiáo yú láizhuò tāng
 biǎomèi mǎi le qiǎokèlì wǒ mǎi zúqiú biǎogē mǎi gǒu wáwá
 gěi nǚpéngyǒu wǒmen yě mǎi bāozi gěi bàba māmā le

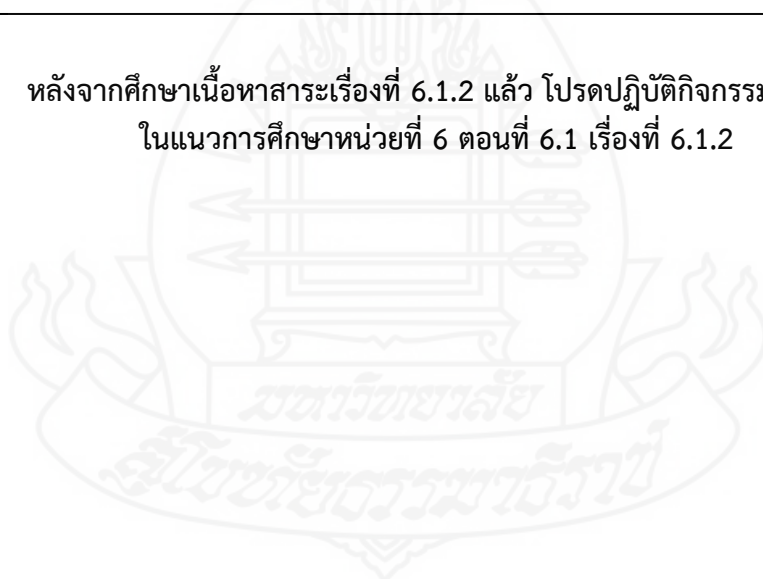
คำแปล

ไปตลาดซื้อของ

วันนี้ลุงของพวกเราพาพวกเราไปตลาดซื้อของ พวกเราดีใจมาก ลุงต้องการซื้อปลาไปทำน้ำ
 แกงให้ป้า น้องสาวซื้อช็อคโกแลต ฉันซื้อลูกบอล พี่ชายซื้อตุ๊กตาสุนัขไปฝากแฟนพวกเรา ยังซื้อ
 ซาลาเปาไปฝากพ่อและแม่ด้วย

โดยสรุป การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ ได้แก่
 外祖父 wàizǔfù (ตา) 外祖母 wàizǔmǔ (ยาย) 舅舅 jiùjiù (ลุง) 舅妈 jiùmā (ป้า)
 姨妈 yímā (น้า) 姨丈 yízhàng (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว)

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง 6.1.2 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.1.2
 ในแนวการศึกษาหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.1 เรื่องที่ 6.1.2

ตอนที่ 6.2

หลักการใช่วิยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว

โปรดอ่านหัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ แล้วจึงศึกษารายละเอียดในหัวเรื่องที่ 6.2.1 – 6.2.3

หัวเรื่อง

เรื่องที่ 6.2.1 การใช่วิยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า)

เรื่องที่ 6.2.2 การใช่วิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า)

เรื่องที่ 6.2.3 การใช่วิยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的(แสดงการเน้นย้ำ)

แนวคิด

1. การใช้หลักวิยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) จะใช้เป็นคำถามที่เชื่อมโยงระหว่าง คำ วลี หรือ ประโยค เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ถูกเชื่อมโยง คือ 他爱爸爸 还是妈妈? เขารักพ่อหรือว่าแม่
2. การใช้หลักวิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) โดยมีรูปแบบพื้นฐาน คือ A 比 B (A คือ คนหรือสิ่ง ที่ ถูกเปรียบเทียบ ส่วน B คือคนหรือสิ่ง ที่เปรียบเทียบ) คือ 哥哥比弟弟高 พี่ชายสูงกว่าน้องชาย
3. การสนทนาในครอบครัวโดยใช้คำว่า 是 มีความหมายว่า (เป็น,คือ,ใช่) โดยมี โครงสร้าง คือประธาน+是+คำนาม (กรรม) เช่น 他是表妹 เขาเป็นน้องสาว และ คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) สามารถใช้ในเหตุการณ์ดังนี้ (1) เน้นย้ำสถานที่ คือ 妈妈是在我旁边的 แม่ยืนอยู่ด้านข้างฉัน (2) เน้นย้ำเวลา เช่น 弟弟是昨天来的 น้องชายมาเมื่อวานนี้

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ วิยากรณ์คำว่า 还是 (หรือว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ วิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้าง ได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ วิยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) แล้ว นักเรียน สามารถ ใช้วิยากรณ์ คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ ถูกต้อง

คำนำ

ในการเรียนวิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สิ่งที่นักเรียนจะต้องรู้คือรูปแบบของวลี ประโยค ไวยากรณ์ในแต่ละเรื่อง และวิธีการใช้ไวยากรณ์ในแต่ละเนื้อหาในภาษาจีนนั้นจะแบ่งวิธีการใช้ของไวยากรณ์จีนเป็นจำนวนมาก แต่ในหัวเรื่องที่ 6.2.1-6.2.3 จะเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ ดังนี้ (1) 还是 (หรือว่า) (2) A 比 B (กว่า) และ(3)是(เป็น,คือ,ใช่) และ是...的 (แสดงการเน้นย้ำ)

เรื่องที่ 6.2.1 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยใช้ไวยากรณ์ 还是 (หรือว่า....)

1. ความหมายของคำว่า 还是 (หรือว่า)

เป็นคำสันธานไว้เชื่อมระหว่างคำ วลี หรือประโยค เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ถูกเชื่อมโยง ใช้ในประโยคคำถามเพื่อแสดงการเลือก ระหว่างคำทั้งสอง โดยมีโครงสร้างประโยค คือ

A 还是 B

2. ตัวอย่างการใช้คำว่า 还是 (หรือว่า)

你妈妈喜欢吃鱼还是鸡   แปลว่า แม่ชอบกินปลาหรือชอบไก่

(นี่ มาม้า สีฮวน ฉือ ยวี ไหซือ จี)

nǐ māmā xǐhuān chī yú hái shì jī

爸爸爱哥哥还是弟弟   แปลว่า พ่อรักพี่ชายหรือน้องชาย

(ป้าป้า อ้าย เกอเกอ ไหซือ ตี้ตี้)

bàba ài gēge hái shì dìdì

3. บทสนทนาโดยใช้คำว่า 还是 (หรือว่า)

บทสนทนาที่ 1

- A: 妈妈，今天我们去哪儿吃饭啦？
(मामा जिनतेयन हवोमेन खी न्हा चीओ फान ला)
māmā, jīntiān wǒmen qù nǎr chīfàn la?
แม่ครับ วันนี้พวกเราไปกินข้าวที่ไหนครับ
- B: 今天我们去幸福店吃饭，你想吃面条还是炒饭？
(จिनเตยยน หวอเมิน ขวี ซิ่งฟู เตยยน चीओ ฟัน นี เซียง चीओ)
jīntiān wǒmen qù xìngfú diàn chīfàn,
nǐ xiǎng chī miàntiáo háishì chǎofàn
วันนี้พวกเราไปกินข้าวที่ร้านซิ่งฟูนะ หนูอยากกินก๊วยเตี้ยว หรือว่า ข้าวผัดละ
- A: 妈妈我想吃面条，你呢？
(मामा हवो เซียง चीओ เมียนเถียว นี เนอะ)
māmā wǒ xiǎng chī miàntiáo, nǐ ne
แม่ครับผมอยากกินก๊วยเตี้ยวครับ แม่ละครับ
- B: 我想吃炒饭。
(หวอ เซียง चीओ เฉ่าฟาน)
wǒxiǎngchīchǎofàn
แม่อยากกินข้าวผัด

บทสนทนาที่ 2

- A: 叔叔，今天我们去哪儿玩啦？
(ซุซุ จินเตยยน หวอเมิน ขวี น่า หวาน ลา)
shūshū, jīntiān wǒmen qù nǎr wán la?
ลุง วันนี้พวกเราไปเที่ยวที่ไหนดี
- B: 今天我们去瀑布，你想去吗？
(จिनเตยยน หวอเมิน ขวี เฟ่าปู้ นี เซียง ขวี มะ)
jīntiānwǒmenqùpùbù, nǐxiǎngqùma?
วันนี้พวกเราไปเที่ยวน้ำตกนะ อยากไปไหมละ
- A: 我很想去，三点还是四点去？
(หวอ เอิน เซียง ขวี ซานเตยยน ไทซือ ซือเตยยน ขวี)
wǒ hěn xiǎng qù, sāndiǎn háishì sìdiǎn qù?
sāndiǎn háishì sìdiǎn qù
ผมอยากไปมากครับ ไปสามโมงหรือสี่โมงครับ

B: 三点吧。

(ซาน เตียน ปะ)

Sān diǎn ba

สามโมงนะ

บทสนทนาที่ 3

A: 爸爸，明天你跟谁去银行？

Bàba, míngtiānnǐ gēnshuí qù yínháng?

(ป๊าป๊า หมิงเตียน นี เกิน เสย ชวี ยินหาง)

พ่อครับ พรุ่งนี้ไปธนาคารกับใครครับ

B: 我跟你哥哥去银行。

(หว่อ เกิน นี เกอเกอ ชวี ยินหาง)

wǒ gēn nǐ gēge qù yínháng

พ่อไปธนาคารกับพี่ชาย

A: 你去存钱还是取钱？

(นี่ ชวี ฉุ่นเฉียน ไห่ซื่อ ชวีเฉียน)

nǐ qù cúnqián háishì qǔqián

พ่อไปฝากเงินหรือว่าไปถอนเงินครับ

B: 存钱。

(ฉุ่นเฉียน)

cúnqián

ฝากเงิน

โดยสรุป ไวยากรณ์คำว่า 还是(หรือว่า) เป็นคำสันธานไว้เชื่อมระหว่างคำ วลี หรือประโยคเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ถูกเชื่อมโยง ใช้ในประโยคคำถามเพื่อแสดงการเลือก ระหว่างคำทั้งสอง โดยมีโครงสร้างประโยค คือ A 还是 B

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 6.2 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.2.1
ในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่องที่ 6.2.1

เรื่องที่ 6.2.2 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า)

1. ความหมายของคำว่า 比 (กว่า)

“比” มีความหมายว่า “กว่า” เป็นคำเปรียบเทียบ ในภาษาจีนส่วนใหญ่จะใช้คำบุพบท 比 “กว่า” เป็นคำเชื่อมเพื่อแสดงการเปรียบเทียบระหว่างส่วนหน้ากับส่วนหลัง ซึ่งมีโครงสร้างประโยค ดังนี้ (A คือคนหรือสิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ ส่วน B คือคนหรือสิ่งที่เปรียบเทียบ)

รูปประโยคพื้นฐาน

A	比	B	คำคุณศัพท์	คำแปล
哥哥	比	弟弟	高	พี่ชายสูงกว่าน้องชาย
妹妹	比	姐姐	矮	น้องสาวเตี้ยกว่าพี่สาว
爸爸的身体	比	妈妈的身体	好	สุขภาพพ่อดีกว่าแม่

รูปประโยคตัดแปลง

แสดงรายละเอียดของผลการเปรียบเทียบ

A	比	B	คำคุณศัพท์	รายละเอียด	คำแปล
哥哥	比	弟弟	高	十公分	พี่ชายสูงกว่าน้องชาย 10 เซนติเมตร
妹妹	比	姐姐	矮	五公分	น้องสาวเตี้ยกว่าพี่สาว 5 เซนติเมตร
爸爸的身体	比	妈妈的身体	好	得多	สุขภาพพ่อดีกว่าแม่

ผลการเปรียบเทียบต่างกันนิดหน่อย (一点儿) หรือ (一些) ไม่มาก

A	比	B	คำคุณศัพท์	รายละเอียด	คำแปล
哥哥	比	弟弟	高	一点儿 / 一些	พี่ชายสูงกว่าน้องชาย บ้าง/นิดหน่อย
妹妹	比	姐姐	矮	一点儿 / 一些	น้องสาวเตี้ยกว่าพี่สาว บ้าง/นิดหน่อย
爸爸的身体	比	妈妈的身体	好	一点儿 / 一些	สุขภาพพ่อดีกว่าแม่ บ้าง/นิดหน่อย

2. ตัวอย่างการใช้คำว่า 比 (กว่า)

你比妈妈漂亮。   แปลว่า คุณสวยมากกว่าแม่
(นี่ ปี่ มาม้า เพียวเลียง)

nǐ bǐ māma piàoliang

爸爸比弟弟重。   แปลว่า พ่อหนักกว่าน้องชาย
(ป้าป้า ปี่ ดีดี จ้ง)

Bàba bǐ dìdì zhòng

บทสนทนาที่ 1

A: 李丽，你的哥哥有多高？

(ลี้ลี่ นี่ เตอ เกอเกอ โหย่ว ตัว เกา)

lǐlì, nǐ de gēge yǒu duō gāo

ลี้ลี่พี่ชายเธอสูงเท่าไรล่ะ

B: 我的哥哥一百九米。

(หว่อ เตอ เกอเกอ อี้ ไป่ จิว มี)

wǒ de gēgē yì bǎi jiǔ mǐ

พี่ชายฉันสูง190เซนติเมตร

A: 是吗？他就比我高了。

(ซื่อ มา ทา จิว ปี่ หว่อ เกา เลอ)

Shìma? tā jiù bǐ wǒ gāo le

จริงหรือ...เขาสูงกว่าฉันอีกนะ

B: 那你有多高呢？

(น่า นี่ โหย่ว ตัว เกา เนอ)

nà nǐ yǒu duō gāo ne

เธอสูงเท่าไรล่ะ

A: 我一百四米啊。

(หว่อ อี้ ไป่ ซื่อ มี อ่า)

wǒ yì bǎi sì mǐ 'ā

ฉันสูง140เซนติเมตร

บทสนทนาที่ 2

- A: 李丽，今天的考试怎么样？
(ลี่ลี่ จินเทียน เตอ เซ่าซื่อ เจิ้นเมอย่าง)
lìlì, jīn tiān de kǎoshì zěnmeyàng?
ลี่ลี่การสอบวันนี้เป็นไบบ้าง
- B: 你的分数很好。
(นี่ เตอ เฟินชู่ เอิ้นเฮ่า)
nǐ de fēnshù hěnhǎo
คะแนนเธอดีมาก
- A: 是吗？
(ซื่อ มา)
Shìma?
จริงหรือ
- B: 你的分数比我高的多？
(นี่ เตอ เฟินชู่ ปี้ หว่อ เกา เตอ ตั่ว)
nǐ de fēnshù bǐ wǒ gāo de duō?
คะแนนเธอสูงกว่าเรามาก

โดยสรุป ไวยากรณ์คำว่า 比(กว่า) เป็นคำเปรียบเทียบ ในภาษาจีนส่วนใหญ่จะใช้เป็นคำเชื่อม เพื่อแสดงการเปรียบเทียบระหว่างส่วนหน้ากับส่วนหลัง ซึ่งมีโครงสร้างประโยคดังนี้ (A คือคนหรือสิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ และB คือคนหรือสิ่งที่เปรียบเทียบ)

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 6.2 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.2.2
ในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่องที่ 6.2.2

เรื่องที่ 6.2.3 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是(เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ)

1. ความหมายของคำว่า 是 (เป็น, คือ, ใช่)

คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่แสดงความหมายหลักโดยส่วนที่อยู่หน้าและหลัง 是 เป็นคนหรือเรื่องราวหรือเป็นสิ่งเดียวกันหรือมีค่าเท่ากัน โดยมีโครงสร้าง

ประธาน + 是 + คำนาม (กรรม)

2. ตัวอย่างการใช้คำว่า 是 (เป็น , คือ , ใช่)

他是你的表妹。

(ทา ชื่อ นี เตอ เปียวเม้ย)

Tā shì nǐ de biǎomèi

เขาเป็นน้องสาวของคุณ

我们是一家人。

(หว่อเหมิน ชื่อ อี้เจียเหยิน)

wǒmen shì yìjiārén

พวกเราเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน

บทสนทนาที่ 1

A: 你是泰国人吗?

(นี่ ชื่อ ไท่กั๋วเหยิน มา)

nǐ shì tàiguórén ma

คุณเป็นคนไทยใช่ไหม

B: 对了, 我是泰国人, 你呢?

(ตั๋ยเลอ หว่อ ชื่อ ไท่กั๋วเหยิน นี่เนอะ)

duìle, wǒ shì tàiguórén, nǐne?

ใช่ฉันเป็นคนไทย คุณละ

A: 我也是泰国人。

(หว่อยฺ เหย่ ชื่อ ไท่กั๋วเหยิน)

wǒ yě shì tàiguórén

ฉันก็เป็นคนไทย

บทสนทนาที่ 2

- A: 你的妈妈是老师吗?
nǐ demāmā shì lǎoshī ma?
แม่คุณเป็นครูใช่ไหม
- B: 不是，我的妈妈是医生。
búshì, wǒ demāmā shì yī shēng
ไม่ใช่แม่ฉันเป็นหมอ
- A: 哦，对不起。
ò, duìbuqǐ
โอ้ ขอโทษ

3. ความหมายและหน้าที่ของคำว่า 是....的

สามารถใช้ได้หลายรูปแบบและมีหลายความหมาย ที่ใช้บ่อยคือใช้ช่วยโครงสร้างเพื่อให้มีความหมายว่า “ที่ ของ บ้าง ก็” และคำว่า 的(de) สามารถใช้ในโครงสร้างเพื่อทำหน้าที่อื่นๆดังนี้

3.1 ช่วยโครงสร้างขยายความ

ใช้เป็นคำช่วยวางไว้ตรงกลางระหว่างส่วนที่อยู่ข้างหน้าซึ่งทำหน้าที่ขยายความกับส่วนที่ตามมาซึ่งทำหน้าที่แสดงความหมายหลัก เทียบได้กับคำว่า “ที่” ในภาษาไทย มีโครงสร้างทางไวยากรณ์คือ

ส่วนขยาย + 的 de + คำนาม

เช่น 他是我很爱的爸爸。

(ทา ชื่อ หว่อ เอ็นอาย เตอ ป้าป้า)

tā shì wǒ hěn' ài de bàba

เขาเป็นพ่อที่ฉันรักมาก

3.2 ช่วยโครงสร้างแสดงความเป็นเจ้าของ

ใช้แสดงความเป็นเจ้าของ วางไว้ตรงกลางระหว่างส่วนที่อยู่ข้างหน้าซึ่งเป็นเจ้าของและส่วนที่ตามมาซึ่งเป็นส่วนที่ถูกเป็นเจ้าของ หรือวางไว้ท้ายประโยคแล้วละสิ่งที่ถูกเป็นเจ้าของไว้ก็ได้ โดยมีโครงสร้างไวยากรณ์ คือ

ส่วนที่เป็นเจ้าของ + 的 de + ส่วนที่ถูกเป็นเจ้าของ

เช่น 我们的哥哥。
 (หว่าอเมิน เตอ เกอเกอ)
 wǒmen de gēge
 พี่ชายของพวกเรา

วิธีสร้างประโยคโดยใช้ 是...的

สามารถสื่อความหมายได้หลายอย่างหลักการใช้คือ การวางคำหรือวลีส่วนที่ต้องการเน้นย้ำไว้
 หลังคำว่า 是 ดังนี้

• เน้นย้ำเวลา 强调时间

เช่น 我弟弟是昨天来的。
 (หว่าอ ดีดี ชื่อ จั่วเทียน ไหล เตอ)
 wǒ didi shì zuótiān lái de
 น้องชายของฉันมาเมื่อวานนี้นะ

• เน้นย้ำสถานที่ 强调地点

โดยคำหรือวลีที่ทำหน้าที่บอกรูปแบบหรือวิธีการจะวางต่อจากคำว่า 是

เช่น 妈妈是在我旁边的。
 (มาม่า ชื่อ ใจ หว่าอ พางเปียน เตอ)
 māmā shì zài wǒ pángbiān de
 แม่ยืนอยู่ด้านข้างฉัน

บทสนทนาที่ 1

A: 你的哥哥什么时候回家?
 (นี่ เตอ เกอเกอ เจินเมอซือโหว่ ฮู่เจีย)
 nǐ de gēge shénmeshíhòu huíjiā
 พี่ชายคุณกลับมาบ้านเมื่อไหร่

B: 我想是下午五点多才回来的。
 (หว่าอ เสียง ชื่อ เซี่ยอู่ อู่เตียนตัว ไฉ ฮู่ยไหล เตอ)
 Wǒ xiǎng shì xiàwǔ wūdīnduō cái huílái de
 ฉันคิดว่าน่าจะบ่ายห้าโมงกว่าถึงจะกลับมา

A: 他是大学生吗? 三年级吧。
 (ทา ชื่อ ต้าเสวียเซิง มา ซานเหนียนจี ปะ)
 tā shì dàxuéshēng ma? sān niánjí ba
 เขาเป็นนักศึกษาใช่ไหม ชั้นปีที่3ละซี

B: 是的，他是大学生。可是他是二年级的。

(ชื่อเตอ ทา ชื่อ ต้าเสวียเซิง เช่อชื่อ ทา ชื่อ เอ้อ เหนียนจี เตอ)

shìde, tā shì dàxuéshēng。 kěshì tā shì èrniánjíde

ใช่แล้ว เขาเป็นนักศึกษา แต่อยู่ชั้นปีที่2นะ

A: 他比我大一年，妹妹比我小三年，她是高中生的。

(ทา ปี่ หว่อ ต้า อี้เหนียน เม้ยเม้ย ปี่ หว่อ เสี่ยว ซาน เหนียน ทา ชื่อ

เกาจงเซิง เตอ)

tā bǐ wǒ dà yī nián, mèimei bǐ wǒ xiǎo sānnián,

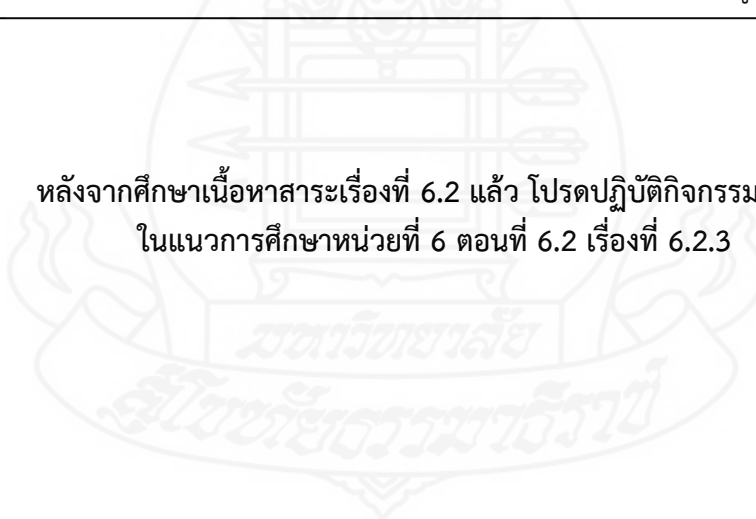
tā shì gāozhōngshēng de

เขาอายุมากกว่าฉัน 1 ปี น้องสาวอายุน้อยกว่าฉัน 3 ปี น้องสาวยังเป็น

นักเรียนมัธยมปลาย

โดยสรุป ไวยากรณ์คำว่า 是 (เป็น, คือ, ใช่) เป็นคำกริยาที่ทำหน้าที่แสดงความหมายหลัก โดยส่วนที่อยู่หน้าและหลัง 是 เป็นคนหรือเรื่องราวหรือเป็นสิ่งเดียวกันหรือมีค่าเท่ากัน โดยมีโครงสร้าง ประธาน+是+คำนาม (กรรม) และไวยากรณ์คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) มีความหมายว่า “ที่ ของ บ้าง ก็” มีหน้าที่ดังนี้ 1.เน้นย้ำเวลา 2.เน้นย้ำสถานที่ โดยมีโครงสร้างคือ (ส่วนขยาย + 的 de + คำนาม) และ (ส่วนที่เป็นเจ้าของ + 的 de + ส่วนที่ถูกเป็นเจ้าของ)

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 6.2 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.2.3
ในแนวการศึกษาหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่องที่ 6.2.3

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

หน่วยที่ 6

การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

กิตติธัช แสงดี

คำนำ

ประมวลสาระชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ30202

ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 ในประมวลสาระนี้จะประกอบไปด้วยแผนการสอนประจำหน่วย แผนการสอนประจำตอน หัวเรื่อง เนื้อหาสาระ สรุปเนื้อหาสาระ และคำแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมที่อยู่ในตอนท้ายของหัวเรื่องย่อยแต่ละหัวเรื่อง

ประมวลสาระนี้นักเรียนต้องศึกษาตามลำดับ และทำกิจกรรมตามคำแนะนำ โดยต้องศึกษาควบคู่กับแบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง จึงจะทำให้การเรียนวิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวบรรลุสำเร็จผลสูงสุดตรงตามเป้าหมายที่วางไว้

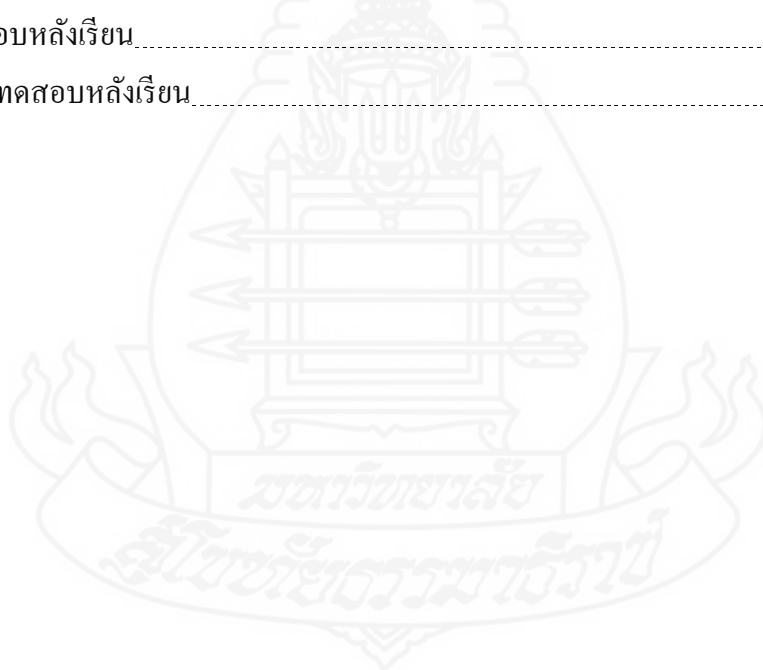
ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ประมวลสาระของชุดการสอนรายบุคคลนี้ จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้เพิ่มมากขึ้นต่อไป

กิตติธัช แสงดี
ผู้จัดทำ

สารบัญ

คำนำ.....	99
สารบัญ.....	100
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	103
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน.....	106
ตอนที่ 6.1 หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว.....	107
เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ.....	108
เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่.....	112
ตอนที่ 6.2 หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว.....	116
เรื่องที่ 6.2.1 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า).....	117
เรื่องที่ 6.2.2 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า).....	121
เรื่องที่ 6.2.3 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ).....	125
แบบทดสอบหลังเรียน.....	130
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน.....	133

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

หน่วยที่ 6

การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

กิตติธัช แสงดี

แบบทดสอบก่อนเรียน

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

คำชี้แจง แบบทดสอบแบ่งเป็น 2 ตอน ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 15 นาที

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และกาเครื่องหมาย x บนกระดาษคำตอบแบบทดสอบ มีจำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ใช้เวลา 10 นาที

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ 5 ข้อ 5 คะแนน ใช้เวลา 5 นาที

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และกาเครื่องหมาย x บนกระดาษคำตอบแบบทดสอบ มีจำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน)

1. ภาษาจีนคำว่า “祖父” ออกเสียงว่าอย่างไร

- ก. จู่ฟู
- ข. จู่หมู่
- ค. จู่ปู้
- ง. จู่กั้ง

2. คำว่า “ลุง” เขียนเป็นภาษาจีนฝ่ายพ่อว่าอย่างไร

- ก. 父祖
- ข. 祖父
- ค. 伯父
- ง. 父伯

3. ภาษาจีนคำว่า “舅妈” ออกเสียงว่าอย่างไร

- ก. มาจี้ว
- ข. จี้วจี้ว
- ค. จี้วมา
- ง. มาม้า

4. คำว่า “อา” เขียนเป็นภาษาจีนฝายแม่ว่าอย่างไร
- 父祖
  - 祖父
  - 姨丈
  - 父伯
5. ข้อใดใช้ไวยากรณ์คำว่า 还是 (หรือว่า) แต่งประโยคไม่ถูกต้อง
- 你买芒果还是苹果?
  - 你吃米饭还是面条?
  - 你菠萝买还是不买?
  - 你去学校还是商店?
6. ข้อใดใช้ไวยากรณ์ A 比 B แต่งประโยคได้ถูกต้อง
- 我比老师多多。
  - 你比我高一点儿。
  - 你吃比我多吗?
  - 我比你是老师。
7. ไวยากรณ์ 是 (เป็น คือ ใช่) ในข้อใดแต่งประโยคใดได้ถูกต้อง
- 你是不是中国人?
  - 我是没有中国人。
  - 我帮你是中国人。
  - 你是还是中国人吗?
8. ไวยากรณ์ 是 (เป็น คือ ใช่) ในข้อใดแต่งประโยคใดไม่ถูกต้อง
- 他是不是中国人?
  - 我是中国人。
  - 我帮你是中国人。
  - 妈妈做饭还是洗碗?

9. ข้อใดใช้ไวยากรณ์ 是...的 แต่งประโยคได้ถูกต้อง

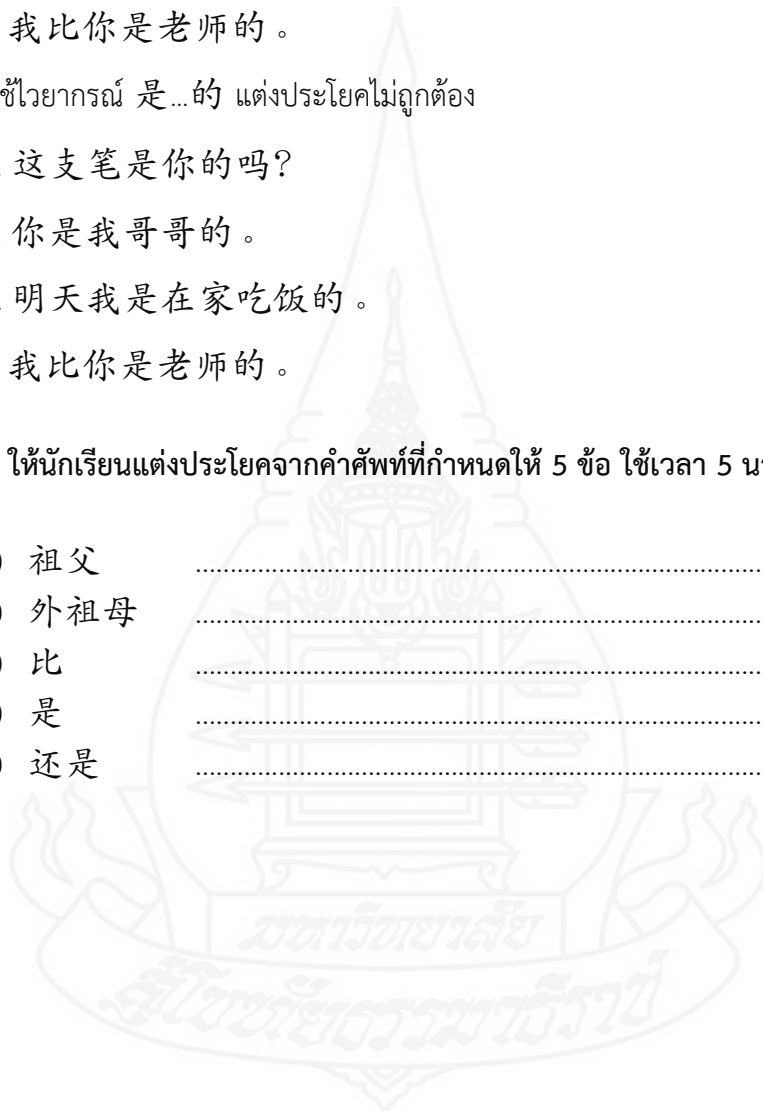
- ก. 我是你的笔。
- ข. 你是的我妈妈。
- ค. 明天我是在家吃饭的。
- ง. 我比你是老师的。

10. ข้อใดใช้ไวยากรณ์ 是...的 แต่งประโยคไม่ถูกต้อง

- ก. 这支笔是你的吗?
- ข. 你是我哥哥的。
- ค. 明天我是在家吃饭的。
- ง. 我比你是老师的。

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ 5 ข้อ ใช้เวลา 5 นาที (5 คะแนน)

- 1) 祖父 .....
- 2) 外祖母 .....
- 3) 比 .....
- 4) 是 .....
- 5) 还是 .....

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

ตอนที่ 1 แบบปรนัย (10 คะแนน)			
ข้อ 1	ก	ข้อ 6	ข
ข้อ 2	ง	ข้อ 7	ก
ข้อ 3	ค	ข้อ 8	ค
ข้อ 4	ค	ข้อ 9	ค
ข้อ 5	ค	ข้อ 10	ง
ตอนที่ 2 แบบภาคปฏิบัติ (5 คะแนน)			
ข้อ1	我的祖父很开朗。		
ข้อ2	外祖母喜欢吃饭。		
ข้อ3	我比你大两岁。		
ข้อ4	他是我的哥哥。		
ข้อ5	你要面包还是面条?		

ตอนที่ 6.1

หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว

โปรดอ่านแผนการสอนประจำตอนที่ 6.1 แล้วจึงศึกษาสาระสังเขป พร้อมปฏิบัติกิจกรรมแต่ละเรื่อง

หัวเรื่อง

เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียง และ เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ
เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียง และ เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่

แนวคิด

1. การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ ได้แก่ 祖父 zǔfù (ปู่) 祖母 zǔmǔ (ย่า) 伯父 bófù (ลุง) 伯母 bómǔ (ป้า) 姑丈 gūzhàng (น้า) 姑妈 gūmā (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว) 堂弟 tángdì (น้องชาย) 堂妹 tángmèi (น้องสาว)
2. การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ ได้แก่ 外祖父 wàizǔfù (ปู่) 外祖母 wàizǔmǔ (ย่า) 舅舅 jiùjiù (ลุง) 舅妈 jiùmā (ป้า) 姨妈 yímā (น้า) 姨丈 yízhàng (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว)

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ แล้วนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ แล้วนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง

เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

สาระสังเขป

การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ ได้แก่ 外祖父 wàizǔfù (ตา) 外祖母 wàizǔmǔ (ยาย) 舅舅 jiùjiù (ลุง) 舅妈 jiùmā (ป้า) 姨妈 yímā (น้า) 姨丈 yízhàng (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว)

ประโยคที่ใช้กับคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

1. 我的祖父很健康。	แปลว่า	ปู่ของฉันแข็งแรงมาก
2. 我的祖母很健康。	แปลว่า	ย่าของฉันแข็งแรงมาก
3. 我的姑丈很热情	แปลว่า	ลุงของฉันเป็นคนใจดี
4. 我的姑妈去市场买菜	แปลว่า	ป้าของฉันไปซื้อผักที่ตลาด
5. 伯父去市场买什么	แปลว่า	น้าไปตลาดซื้ออะไร
6. 伯母喜欢去哪儿玩儿?	แปลว่า	อาชอบไปที่ไหน
7. 表哥喜欢游泳。	แปลว่า	พี่ชายชอบว่ายน้ำ
8. 表妹喜欢娃娃。	แปลว่า	น้องสาวชอบตุ๊กตา
9. 堂弟爱妈妈。	แปลว่า	น้องชายรักแม่
10. 堂妹爱爸爸。	แปลว่า	น้องสาวรักพ่อ

(โปรดอ่านเนื้อหาสาระโดยละเอียดในประมวลสาระหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.1 เรื่อง 6.1.1)

บันทึกแนวตอบกิจกรรม 6.1.1

ข้อที่ 1 จงเขียนคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ
(5 คะแนน)

1. 堂弟 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
2. 表妹 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
3. 表哥 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
4. 伯母 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
5. 伯父 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
6. 姑妈 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
7. 姑丈 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
8. 祖母 คำอ่าน.....	ความหมาย.....
9. 祖父 คำอ่าน.....	ความหมาย.....

ข้อที่ 2 จงเขียนคำศัพท์ภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อให้ตรงกับภาษาไทย
(5 คะแนน)

1. ปู่	= .....
2. ย่า	= .....
3. ลุง	= .....
4. ป้า	= .....
5. น้ำ	= .....
6. อา	= .....
7. พี่ชาย	= .....
8. น้องสาว	= .....

ข้อที่ 3 แต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ (5 คะแนน)

3.1 祖父	ประโยค _____
3.2 姑妈	ประโยค _____
3.3 伯母	ประโยค _____
3.4 表妹	ประโยค _____
3.5 堂弟	ประโยค _____

(เมื่อทำเสร็จแล้ว โปรดตรวจคำตอบจากแนวตอบกิจกรรมที่ 6.1.1)

เฉลยแนวตอบกิจกรรม 6.1.1

ข้อที่ 1 จงเขียนคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ
(5 คะแนน)

1. 堂弟	คำอ่าน	ถั่งตี้	ความหมาย	น้องชาย
2. 表妹	คำอ่าน	ถั่งเม้ย	ความหมาย	น้องสาว
3. 表哥	คำอ่าน	เปี้ยวเกอ	ความหมาย	พี่ชาย
4. 伯母	คำอ่าน	ป้อมู่	ความหมาย	น้า
5. 伯父	คำอ่าน	ป้อฟู	ความหมาย	อา
6. 姑妈	คำอ่าน	กูมา	ความหมาย	ป้า
7. 姑丈	คำอ่าน	กูจั้ง	ความหมาย	ลุง
8. 祖母	คำอ่าน	จุ่มู่	ความหมาย	ย่า
9. 祖父	คำอ่าน	จู่ฟู	ความหมาย	ปู่

ข้อที่ 2 จงเขียนคำศัพท์ภาษาจีนที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อให้ตรงกับภาษาไทย
(5 คะแนน)

1. ปู่	=	祖父
2. ย่า	=	祖母
3. ลุง	=	姑丈
4. ป้า	=	姑妈
5. น้า	=	伯父
6. อา	=	伯母
7. พี่ชาย	=	表哥
8. น้องสาว	=	表妹

ข้อที่ 3 แต่งประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ (5 คะแนน)

3.1 祖父	ประโยค	我的祖父很健康。
3.2 姑妈	ประโยค	我的姑妈去市场买菜。
3.3 伯母	ประโยค	伯母喜欢吃面条。
3.4 表妹	ประโยค	表妹喜欢娃娃。
3.5 堂弟	ประโยค	堂弟爱画画儿。

เรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ฝ่ายแม่

สาระสังเขป

การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ ได้แก่ 外祖父 wàizǔfù (ตา) 外祖母 wàizǔmǔ (ยาย) 舅舅 jiùjiù (ลุง) 舅妈 jiùmā (ป้า) 姨妈 yímā (น้า) 姨丈 yízhàng (อา) 表哥 biǎogē (พี่ชาย) 表妹 biǎomèi (น้องสาว)

ประโยคที่ใช้กับคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ

1. 我的外祖父很健康。	แปลว่า	ตาของฉันแข็งแรงมาก
2. 我的外祖母很健康。	แปลว่า	ยายของฉันแข็งแรงมาก
3. 我的姑丈很热情。	แปลว่า	ลุงของฉันเป็นคนใจดี
4. 我的姑妈去市场买菜。	แปลว่า	ป้าของฉันไปซื้อผักที่ตลาด
5. 伯父去市场买什么?	แปลว่า	น้าไปตลาดซื้ออะไร
6. 姨丈喜欢去哪儿玩儿?	แปลว่า	อาชอบไปเที่ยวที่ไหน
7. 表哥喜欢游泳。	แปลว่า	พี่ชายชอบว่ายน้ำ
8. 表妹喜欢娃娃。	แปลว่า	น้องสาวชอบตุ๊กตา

(โปรดอ่านเนื้อหาสาระโดยละเอียดในประมวลสาระหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.1 เรื่อง 6.1.2)

บันทึกแนวตอบกิจกรรม 6.1.2

ข้อที่ 1 จงเขียนคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ (5 คะแนน)

1. 外祖父	คำอ่าน.....	ความหมาย.....
2. 外祖母	คำอ่าน.....	ความหมาย.....
3. 舅舅	คำอ่าน.....	ความหมาย.....
4. 舅妈	คำอ่าน.....	ความหมาย.....
5. 姨妈	คำอ่าน.....	ความหมาย.....
6. 姨丈	คำอ่าน.....	ความหมาย.....
7. 表哥	คำอ่าน.....	ความหมาย.....
8. 表妹	คำอ่าน.....	ความหมาย.....

ข้อที่ 2 จงเขียนคำศัพท์ภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ให้ตรงกับภาษาไทย (5 คะแนน)

1. ตา	=.....
2. ยาย	=.....
3. ลุง	=.....
4. ป้า	=.....
5. น้ำ	=.....
6. อา	=.....
7. พี่สาว	=.....
8. พี่ชาย	=.....

ข้อที่ 3 แต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ (5 คะแนน)

1. 外祖母	ประโยค _____
2. 舅妈	ประโยค _____
3. 姨丈	ประโยค _____
4. 表哥	ประโยค _____
5. 表妹	ประโยค _____

(เมื่อทำเสร็จแล้ว โปรดตรวจคำตอบจากแนวตอบกิจกรรมที่ 6.1.2)

เฉลยแนวตอบกิจกรรม

ข้อที่ 1 ให้นักเรียนเขียนคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. 外祖父	คำอ่าน ไหว้จู่ฟู	ความหมาย ตา
2. 外祖母	คำอ่าน ไหว้จู่มี	ความหมาย ยาย
3. 舅舅	คำอ่าน จี้วี้จี้ว	ความหมาย ลุง
4. 舅妈	คำอ่าน จี้วี้มา	ความหมาย ป้า
5. 姨妈	คำอ่าน อี้มา	ความหมาย น้า
6. 姨丈	คำอ่าน อี้จี้ง	ความหมาย อา
7. 表哥	คำอ่าน เปี้ยวเกอ	ความหมาย พี่ชาย
8. 表妹	คำอ่าน เปี้ยวเม้ย	ความหมาย น้องสาว

ข้อที่ 2 จงเขียนคำศัพท์ภาษาจีนตรงกับภาษาไทยที่กำหนดให้ (5 คะแนน)

1. ตา = 外祖父
2. ยาย = 外祖母
3. ลุง = 舅舅
4. ป้า = 舅妈
5. น้า = 姨妈
6. อา = 姨丈
7. พี่ชาย = 表哥
8. น้องสาว = 表妹

ข้อที่ 3 แต่งประโยคภาษาจีนจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ (5 คะแนน)

1. 外祖母   ประโยค   你的外祖母很快乐。
2. 舅妈   ประโยค   你跟姑妈吃饭。
3. 姨丈   ประโยค   姨丈跟谁去吃饭?
4. 表哥   ประโยค   表哥比我高。
5. 表妹   ประโยค   表妹喜欢娃娃。

ตอนที่ 6.2

หลักการใช่วิยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว

โปรดอ่านแผนการสอนประจำตอนที่ 6.2 แล้วจึงศึกษาสาระสังเขป พร้อมปฏิบัติกิจกรรมแต่ละเรื่อง

หัวข้อเรื่อง

เรื่องที่ 6.2.1 การใช่วิยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า)

เรื่องที่ 6.2.2 การใช่วิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า)

เรื่องที่ 6.2.3 การใช่วิยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的(แสดงการเน้นย้ำ)

แนวคิด

1. การใช้หลักวิยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) จะใช้เป็นคำถามที่เชื่อมโยงระหว่าง คำ วลี หรือ ประโยค เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ถูกเชื่อมโยง คือ 他爱爸爸 还是妈妈? เขารักพ่อหรือว่าแม่
2. การใช้หลักวิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) โดยมีรูปแบบพื้นฐาน คือ A 比 B (A คือ คนหรือสิ่ง ที่ ถูกเปรียบเทียบ ส่วน B คือคนหรือสิ่ง ที่เปรียบเทียบ) คือ 哥哥比弟弟高 พี่ชายสูงกว่าน้องชาย
3. การสนทนาในครอบครัวโดยใช้คำว่า 是 มีความหมายว่า (เป็น,คือ,ใช่) โดยมี โครงสร้าง คือประธาน+是+คำนาม (กรรม) เช่น 他是表妹 เขาเป็นน้องสาว และ คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) สามารถใช้ในเหตุการณ์ดังนี้ (1) เน้นย้ำสถานที่ คือ 妈妈是在我旁边的 แม่ยืนอยู่ด้านข้างฉัน (2) เน้นย้ำเวลา เช่น 弟弟是昨天来的 น้องชายมาเมื่อวานนี้

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ วิยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ วิยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้าง ได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ วิยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้วิยากรณ์ คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) แล้ว นักเรียน สามารถ ใช้วิยากรณ์ คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ ถูกต้อง

เรื่องที่ 6.2.1 การใช้หลักไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า)

สาระสังเขป

1. ความหมายของคำว่า 还是 (หรือว่า)

เป็นคำสันธานไว้เชื่อมระหว่างคำ วลี หรือประโยค เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ถูกเชื่อมโยง ใช้ในประโยคคำถามเพื่อแสดงการเลือก ระหว่างคำทั้งสอง โดยมีโครงสร้างประโยค คือ

A 还是 B

2. ตัวอย่างการใช้คำว่า 还是 (หรือว่า)

你妈妈喜欢吃鱼还是鸡   แปลว่า   แม่ชอบกินปลาหรือชอบไก่
爸爸爱哥哥还是弟弟。   แปลว่า   พ่อรักพี่ชายหรือน้องชาย

3. บทสนทนาโดยใช้คำว่า 还是 (หรือว่า)

A: 妈妈，今天我们去哪儿吃饭啦？
แม่ครับ วันนี้พวกเราไปกินข้าวที่ไหนครับ วันนี้พวกเราไปกินข้าวที่ร้านชิงฟูนะ

B: 今天我们去幸福店吃饭，你想吃面条还是炒饭？
หนูอยากกินก๊วยเตี๋ยว หรือว่า ข้าวผัดล่ะ

A: 妈妈我想吃面条，你呢？
แม่ครับผมอยากกินก๊วยเตี๋ยวครับ แม่ล่ะครับ

B: 我想吃炒饭。
แม่อยากกินข้าวผัด

(โปรดอ่านเนื้อหาสาระโดยละเอียดในประมวลสาระหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่อง 6.2.1)

บันทึกแนวตอบกิจกรรม 6.2.1

ข้อที่ 1 จงเติมบทสนทนาภาษาจีนในช่องว่างให้สมบูรณ์จากคำที่กำหนดให้ (5 คะแนน)

吃饭 \ 炒饭 \ 汉堡 \ 还是 \ 超市

A: 妈妈，今天我们要去哪儿.....?

B: 妈妈想去.....吃饭。

A: 你想吃什么？炒饭.....快餐？

B: 我想吃.....。妈妈呢？

A: 妈妈想吃.....。

ข้อที่ 2 จงแต่งบทความสั้นๆ พร้อมแปลเป็นภาษาไทยโดยใช้ไวยากรณ์คำว่า **还是** (10 คะแนน)

ภาษาจีน .....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาษาไทย .....

.....

.....

.....

.....

(เมื่อทำเสร็จแล้ว โปรดตรวจคำตอบจากแนวตอบกิจกรรมที่ 6.2.1)

เฉลยแนวตอบกิจกรรม

ข้อที่ 1 จงเติมบทสนทนาภาษาจีนในช่องว่างให้สมบูรณ์จากคำที่กำหนดให้ (5 คะแนน)
吃饭 \ 炒饭 \ 汉堡 \ 还是 \ 超市

A: 妈妈，今天我们要去哪儿 吃饭?

B: 妈妈想去超市吃饭。

A: 你想吃什么？炒饭还是快餐?

B: 我想吃炒饭。妈妈呢?

A: 妈妈想吃汉堡。

ข้อที่ 2 จงแต่งบทความสั้นๆโดยใช้ไวยากรณ์คำว่า **还是** (หรือว่า) (10 คะแนน)

ภาษาจีน 明天是我朋友的生日。我和兰兰去买一件礼物，我问老板“这里有什么特别东西吗？我就买给朋友礼物”老板就拿两件东西来，他问我们“你们要蛋糕**还是**娃娃呢？”兰兰想买娃娃，因为很可爱。我很同意。

ภาษาไทย พรุ่งนี้เป็นวันเกิดของเพื่อนของฉัน ฉันและหลานหลานไปซื้อของขวัญด้วยกัน ฉันถามเจ้าของร้านว่า “ที่นี่มีของอะไรที่พิเศษไหมคะ ฉันอยากซื้อของขวัญให้เพื่อน” เจ้าของร้านถือของมาสองชิ้น และถามพวกเราว่า “พวกหนูอยากได้ขนมเค้ก**หรือว่า**ตุ๊กตาละ” หลานหลานอยากซื้อตุ๊กตา เพราะว่ามันน่ารักมาก ฉันก็เห็นด้วย

เรื่องที่ 6.2.2 การใช้หลักไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า)

สาระสังเขป

“比” มีความหมายว่า “กว่า” เป็นคำเปรียบเทียบ ในภาษาจีนส่วนใหญ่จะใช้คำบุพบท 比 “กว่า” เป็นคำเชื่อมเพื่อแสดงการเปรียบเทียบระหว่างส่วนหน้ากับส่วนหลัง ซึ่งมีโครงสร้างประโยค ดังนี้ (A คือ คนหรือสิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ ส่วน B คือ คนหรือสิ่งที่เปรียบเทียบ)

รูปประโยคพื้นฐาน

A	比	B	คำคุณศัพท์	คำแปล
哥哥	比	弟弟	高	พี่ชายสูงกว่าน้องชาย
妹妹	比	姐姐	矮	น้องสาวเตี้ยกว่าพี่สาว
爸爸的身体	比	妈妈的身体	好	สุขภาพพ่อดีกว่าแม่

รูปประโยคดัดแปลง

แสดงรายละเอียดของผลการเปรียบเทียบ

A	比	B	คำคุณศัพท์	รายละเอียด	คำแปล
哥哥	比	弟弟	高	十公分	พี่ชายสูงกว่าน้องชาย 10 เซนติเมตร
妹妹	比	姐姐	矮	五公分	น้องสาวเตี้ยกว่าพี่สาว 5 เซนติเมตร
爸爸的身体	比	妈妈的身体	好	得多	สุขภาพพ่อดีกว่าแม่

ผลการเปรียบเทียบต่างกันนิดหน่อย (一点儿) หรือ (一些) ไม่มาก

A	比	B	คำคุณศัพท์	รายละเอียด	คำแปล
哥哥	比	弟弟	高	一点儿 / 一些	พี่ชายสูงกว่าน้องชาย บ้าง/นิดหน่อย
妹妹	比	姐姐	矮	一点儿 / 一些	น้องสาวเตี้ยกว่าพี่สาว บ้าง/นิดหน่อย
爸爸的身体	比	妈妈的身体	好	一点儿 / 一些	สุขภาพพ่อดีกว่าแม่ บ้าง/นิดหน่อย

(โปรดอ่านเนื้อหาสาระโดยละเอียดในประมวลสาระ หน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่อง 6.2.2)

บันทึกแนวตอบกิจกรรม 6.2.2

ข้อที่ 1 จงใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่กำหนดให้เติมลงในบทสนทนาให้สมบูรณ์ (5 คะแนน)

不见 \ 中国 \ 比 \ 流利 \ 比

A: 你好! 很久.....啦! 怎么样?

B: 我很好。我很久没见, 你的中文.....我好多了。

A: 不会, 现在你的.....中文还是比我.....。

B: 你在.....学几年了? 。

A: 三年了。

B: 哦, 你.....我学多了一年。

ข้อที่ 2 ใช้ไวยากรณ์คำว่า “A 比 B” (กว่า) แต่งประโยคภาษาจีน (10 คะแนน)

- 1) พี่ชายสูงกว่าคุณ .....
- 2) พวกเขาพูดภาษาจีนคล่องกว่าฉัน .....
- 3) ตู๊กตาของเธอแพงกว่าของฉัน .....
- 4) ประเทศไทยสวยกว่าต่างประเทศ .....
- 5) บ้านของพ่อใหญ่กว่าบ้านของน้องชาย .....

(เมื่อทำเสร็จแล้ว โปรดตรวจคำตอบจากแนวตอบกิจกรรมที่ 6.2.2)

เฉลยแนวตอบกิจกรรม

ข้อที่ 1 จงเติมบทสนทนาภาษาจีนในช่องว่างให้สมบูรณ์จากคำที่กำหนดให้ (5 คะแนน)

不见 \ 中国 \ 比 \ 流利 \ 比

A: 你好! 很久不见啦! 怎么样?

B: 我很好。我很久没见, 你的中文比我好多了。

A: 不会, 现在你的中文还是比我流利。

B: 你在中国学几年了?

A: 三年了。

B: 哦, 你比我学多了一年。

ข้อที่ 2 จงแปลประโยคเป็นภาษาจีนโดยใช้ไวยากรณ์คำว่า “A 比 B”(กว่า) (10 คะแนน)

- 1) พี่ชายสูงกว่าคุณ 哥哥比我高。
- 2) พวกเขาพูดภาษาจีนคล่องกว่าฉัน 他们的中文比我流利。
- 3) ตุ๊กตาของเธอแพงกว่าของฉัน 你的娃娃比我贵。
- 4) ประเทศไทยสวยกว่าต่างประเทศ 泰国比外国美。
- 5) บ้านของพ่อใหญ่กว่าบ้านของน้องชาย 爸爸的家比弟弟大。

เรื่องที่ 6.2.3 การใช้หลักไวยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น คือ ใช่) และ 是.....的 (แสดงการเน้นย้ำ)

สาระสังเขป

ความหมายและหน้าที่ของคำว่า 是 (เป็น, คือ, ใช่)

คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่แสดงความหมายหลัก โดยส่วนที่อยู่หน้าและหลัง 是 เป็นคนหรือเรื่องราวหรือเป็นสิ่งเดียวกันหรือมีค่าเท่ากัน โดยมีโครงสร้าง

ประธาน + 是 + คำนาม (กรรม)

ตัวอย่างการใช้คำว่า 是 (เป็น, คือ, ใช่)

他是你的表妹 แปลว่า เขาเป็นน้องสาวของคุณ

1. ความหมายและหน้าที่ของคำว่า 是...的

สามารถใช้ได้หลายรูปแบบและมีหลายความหมาย ที่ใช้บ่อยคือใช้ช่วยโครงสร้างเพื่อให้มีความหมายว่า “ที่ ของ บ้าง ก็” และคำว่า 的 de สามารถใช้ในโครงสร้างเพื่อทำหน้าที่อื่นๆ ดังนี้

1.1 ช่วยโครงสร้างขยายความ

ใช้เป็นคำช่วยวางไว้ตรงกลางระหว่างส่วนที่อยู่ข้างหน้าซึ่งทำหน้าที่ขยายความกับส่วนที่ตามมาซึ่งทำหน้าที่แสดงความหมายหลัก เทียบได้กับคำว่า “ที่” ในภาษาไทย มีโครงสร้างทางไวยากรณ์คือ

ส่วนขยาย + 的 de + คำนาม

เช่น 他是我很爱的爸爸

tā shì wǒ hěnnài de bàba

เขาเป็นพ่อที่ฉันรักมาก

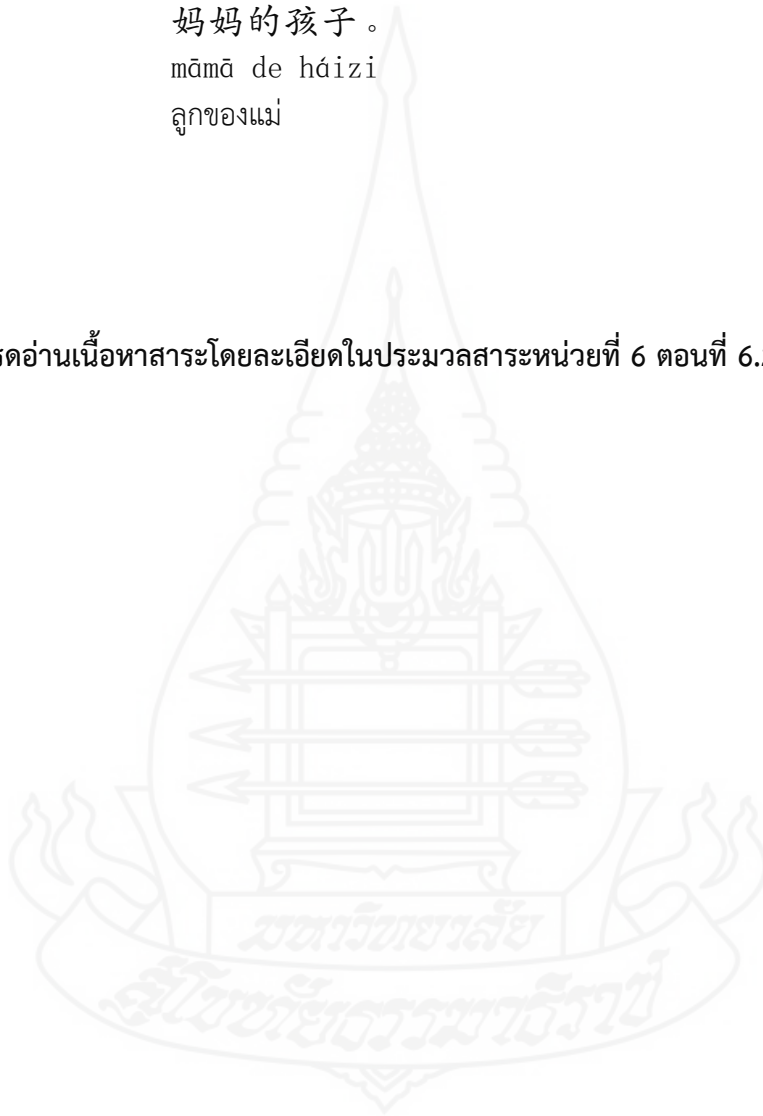
1.2 ช่วยโครงสร้างแสดงความเป็นเจ้าของ

ใช้แสดงความเป็นเจ้าของ วางไว้ตรงกลางระหว่างส่วนที่อยู่ข้างหน้าซึ่งเป็นเจ้าของและส่วนที่ตามมาซึ่งเป็นส่วนที่ถูกเป็นเจ้าของ หรือวางไว้ท้ายประโยคแล้วสิ่งที่ถูกเป็นเจ้าของไว้ก็ได้ โดยมีโครงสร้างหลักไวยากรณ์คือ

ส่วนที่เป็นเจ้าของ + 的 de + ส่วนที่ถูกเป็นเจ้าของ

เช่น 我们的哥哥。
 wǒmen de gēge
 พี่ชายของพวกเรา
 老师的朋友。
 lǎoshī de péngyou
 เพื่อนของครู
 妈妈的孩子。
 māmā de háiizi
 ลูกของแม่

(โปรดอ่านเนื้อหาสาระโดยละเอียดในประมวลสาระหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่อง 6.2.3)

บันทึกสาระสำคัญ

1. ความหมายและหลักการใช้ของไวยากรณ์คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ)

2. โครงสร้างประโยคและตัวอย่างประโยคของไวยากรณ์คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ)

กิจกรรมที่ 6.2.3

ข้อที่ 1 จงใช้ไวยากรณ์คำว่า (是 และ 是...的) เติมลงในบทสนทนาให้ถูกต้อง

ข้อที่ 2 จงเขียนประโยคภาษาจีนที่มีความหมายตรงกับประโยคภาษาไทยที่กำหนดให้โดย
ไวยากรณ์คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ)

บันทึกคำตอบกิจกรรม 6.2.3

ข้อที่ 1 จงใช้ไวยากรณ์คำว่า (是 และ 是...的) เติมลงในบทสนทนาให้ถูกต้อง (5 คะแนน)

A: 你好! 我.....你们.....老师。

B: 您.....教中文.....吗?

A: 对了, ...教普通话.....。

B: 您.....从中国来.....吗?

A: .....啊, 我.....北京人。

ข้อที่ 2 จงเขียนประโยคภาษาจีนที่มีความหมายตรงกับประโยคภาษาไทยที่กำหนดให้ โดยใช้ไวยากรณ์คำว่า 是(เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) (10 คะแนน)

- 1) พวกเราจะไปเที่ยวสุพรรณี่ ..... (是...的)
- 2) คุณเป็นคนจีนใช่ไหม ..... (是)
- 3) พวกเราเป็นนักเรียนที่มาจากเมืองไทย ..... (是...的)
- 4) คุณเป็นเพื่อนที่ดีของพวกเขา ..... (是)
- 5) ครูชอบไปเที่ยวประเทศจีน ..... (是...的)

(เมื่อทำเสร็จแล้ว โปรดตรวจคำตอบจากแนวตอบกิจกรรมที่ 6.2.3)

เฉลยแนวตอบกิจกรรม

ข้อที่ 1 เลือกคำที่กำหนด **是** และ **是...的** เติมลงในบทสนทนาให้ถูกต้องเหมาะสม
(5 คะแนน)

A: 你好! 我是你们的老师。

B: 您是教中文的吗?

A: 对了, 是教普通话的。

B: 您是从中国来的吗?

A: 是啊, 我是北京人。

ข้อที่ 2 จงเขียนประโยคภาษาจีนที่มีความหมายตรงกับประโยคภาษาไทยที่กำหนดให้โดย
ไวยากรณ์คำว่า **是(เป็น,คือ,ใช่)** และ **是...的** (แสดงการเน้นย้ำ) (10 คะแนน)

1) พวกเขาจะไปเที่ยวศุกร์นี้ 我们是去星期五的 (是...的)

2) คุณเป็นคนจีนใช่ไหม 你是中国人吗? (是)

3) พวกเราเป็นนักเรียนที่มาจากเมืองไทย 我们是从泰国来的 (是...的)

4) คุณเป็นเพื่อนที่ดีของพวกเขา 你是我们的好朋友 (是)

5) ครูชอบไปเที่ยวประเทศจีน 老师是喜欢去中国玩的 (是...的)

แบบทดสอบหลังเรียน

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความรู้หลังเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และกาเครื่องหมาย x บนกระดาษคำตอบแบบทดสอบ มีจำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ใช้เวลา 10 นาที

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ 5 ข้อ 5 คะแนน ใช้เวลา 5 นาที

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และกาเครื่องหมาย x บนกระดาษคำตอบแบบทดสอบ มีจำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

1. ภาษาไทยคำว่า “ย่า” ในภาษาจีนเขียนคำอ่านว่าอย่างไร

- ก. wàizǔmǔ
- ข. zǔmǔ
- ค. fùzǔ
- ง. zǔfù

2. ภาษาจีนคำว่า “姑妈” สามารถเขียนคำอ่านว่าอย่างไร

- ก. wàizǔmǔ
- ข. zǔfùmǔ
- ค. fùzǔ
- ง. gūmā

3. ประโยคในตัวเลือกข้อใดใช้คำว่า 还是 ได้ถูกต้อง

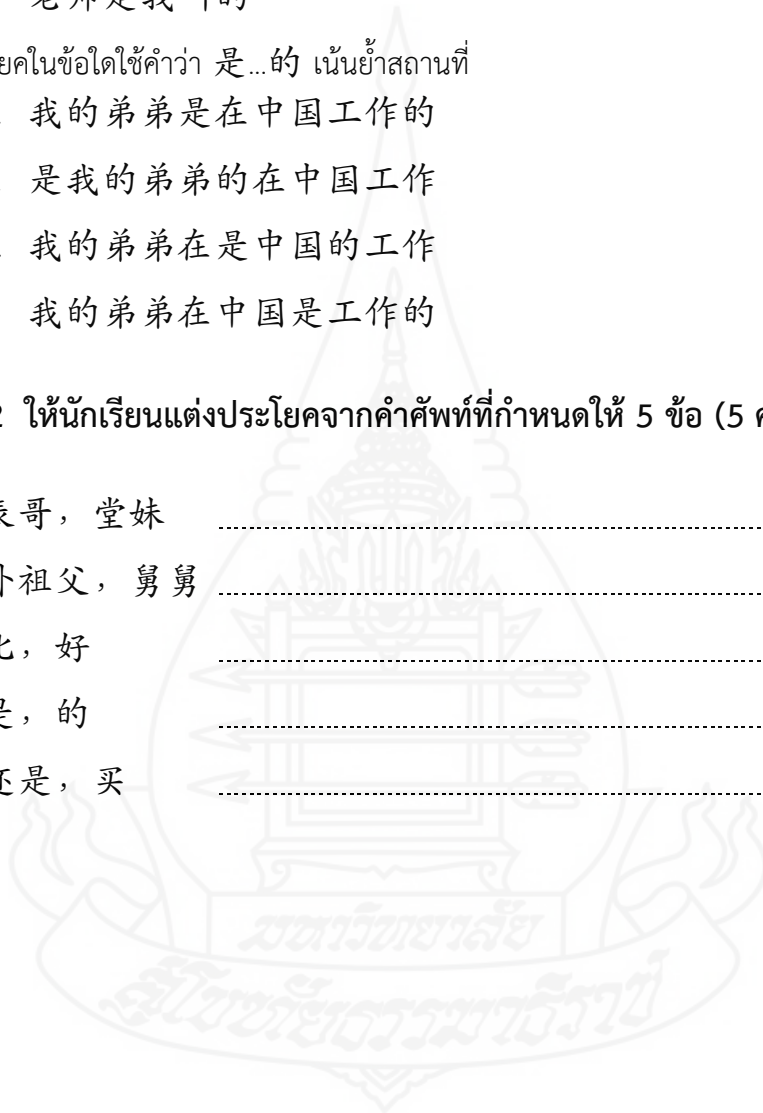
- ก. 你买牛奶还是可乐
- ข. 你吃玉米还是幸福
- ค. 你去中国还是米饭吗?
- ง. 你是老师还是医生什么?

4. ประโยคในตัวเลือกข้อใดใช้คำว่า 比 ไม่ถูกต้อง
- 你芒果比苹果买得多
  - 我芒果比苹果吃得多
  - 你去中国比泰国
  - 你比我好
5. โครงสร้างไวยากรณ์ A 比 B คำชนิดใดไม่สามารถนำมาแต่งประโยคได้
- คำนาม
  - คำอุทาน
  - นามวลี
  - คำบุพบท
6. ประโยคในตัวเลือกข้อใดใช้คำว่า 比 ถูกต้อง
- 你芒果比苹果买得多
  - 他们芒果木瓜比吃得多
  - 你的哥哥去中国比泰国
  - 你我好比
7. “เขาเป็นพ่อของฉัน” ประโยคใดแต่งประโยคได้ถูกต้อง
- 他跟我的爸爸
  - 他是我的爸爸
  - 他对我的爸爸
  - 他向我的爸爸
8. ข้อใดใช้ไวยากรณ์ 是 (เป็น คือ ใช่) เติมลงในประโยคไม่ถูกต้อง
- 你妹妹是她吗?
  - 她是不是我妈妈?
  - 妹妹有是好朋友吗?
  - 她是我的堂妹

9. ประโยคในข้อใดใช้คำว่า 是...的 ได้ถูกต้อง
- 我们是明天去的
  - 是我的朋友
  - 的是我的老师吗
  - 老师是我叫的
10. ประโยคในข้อใดใช้คำว่า 是...的 เน้นย้ำสถานที่
- 我的弟弟是在中国工作的
  - 是我的弟弟的在中国工作
  - 我的弟弟在是中国的工作
  - 我的弟弟在中国是工作的

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ 5 ข้อ (5 คะแนน)

- 表哥，堂妹 .....
- 外祖父，舅舅 .....
- 比，好 .....
- 是，的 .....
- 还是，买 .....

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1 แบบปรนัย (10 คะแนน)			
ข้อ 1	ก	ข้อ 6	ก
ข้อ 2	ง	ข้อ 7	ข
ข้อ 3	ง	ข้อ 8	ค
ข้อ 4	ค	ข้อ 9	ก
ข้อ 5	ข	ข้อ 10	ก
ตอนที่ 2 แบบภาคปฏิบัติ (5 คะแนน)			
ข้อ 1	表哥和堂妹一起买东西。		
ข้อ 2	外祖父给舅舅卖一件礼物。		
ข้อ 3	我的身体比你好多了。		
ข้อ 4	你是我的好朋友。		
ข้อ 5	你要买娃娃还是铅笔。		

บทซิติเสียง

หน่วยที่ 6 เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

1. ดนตรีเริ่มต้น เสียงเพลงบรรเลงจีน
2. ครูผู้สอน สวัสดีครับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากสิประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ชีดีเสียงนี้เป็นสื่อเสริมประกอบของประมวลสาระของชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน หน่วยที่ 6 我的家庭 เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 6.1 หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อและฝ่ายแม่ และ ตอนที่ 6.2 หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว โดยใช้คำว่า 还是 (háishi) แปลเป็นภาษาไทยว่า “หรือว่า” คำว่า 比 (bǐ) แปลเป็นภาษาไทยว่า “กว่า” 是 (shì) แปลเป็นภาษาไทยว่า “เป็น,คือ,ใช่” และ 是...的 (shì de) (แสดงการเน้นย้ำ) หลังจากนั้นนักเรียนได้รู้เนื้อหาที่จะต้องเรียนทั้งหมดแล้ว ขอให้นักเรียนทุกคนมาเริ่มเรียนพร้อมกันเลย
3. ดนตรีคั่น เสียงเพลงบรรเลงจีน
4. ครูผู้สอน ต่อไปนี้นักเรียนจะได้เริ่มเรียนตอนที่ 6.1 หลักการออกเสียงและเขียนคำคำศัพท์สมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อและฝ่ายแม่ ในภาษาจีนมีคำเรียกเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวมากมายแต่คนจีนนั้นจะแยกคำศัพท์ที่ใช้เรียกเครือญาติไม่เหมือนกัน โดยครูจะแยกเนื้อหาออกเป็น 2 เรื่อง คือ เรื่องที่ 6.1.1 การออกเสียงคำศัพท์ที่ใช้เรียกสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อ และเรื่องที่ 6.1.2 การออกเสียงคำศัพท์ที่ใช้เรียกสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ พร้อมกับยกตัวอย่างวิธีนำคำศัพท์มาแต่งประโยคอย่างง่าย ๆ ต่อไปนี้ นักเรียนจะเริ่มเรียนการออกเสียงคำศัพท์ฝ่ายพ่อก่อน ในคำศัพท์ที่อยู่ในประมวลสาระนั้นมีทั้งหมด 10 คำ ขอให้นักเรียนอ่านตามครูทีละคำรับ เริ่มอ่านตามครูกันเลย คำที่1 祖父 ปู่ อ่านว่า (จู่ฟู่) (พูด3ครั้ง) คำที่2 祖母 ย่า อ่านว่า (จู่มู่) (พูด3ครั้ง) คำที่3 姑丈 ลุง อ่านว่า (กู่จั้ง) (พูด3ครั้ง) คำที่4 姑妈 ป้า อ่านว่า (กู่มา) (พูด3ครั้ง) คำที่5 伯父 น้า อ่านว่า (ป้อฟู่) (พูด3ครั้ง) คำที่6 伯母 อา อ่านว่า (ป้อมู่) (พูด3ครั้ง) คำที่7 表哥 พี่ชาย อ่านว่า (เปี้ยวเกอ) (พูด3ครั้ง) คำที่8 表妹 น้องสาว อ่านว่า (เปี้ยวเม้ย) (พูด3ครั้ง) คำที่9 堂弟 น้องชาย อ่านว่า (ถั่งตี้) (พูด3ครั้ง) คำที่10 堂妹 น้องสาว อ่านว่า (ถั่งเม้ย) (พูด3ครั้ง) คำศัพท์ในแต่ละคำออกเสียงไม่เหมือนกัน แต่ไม่ยากเลยใช่ไหมนักเรียน เนื้อหาต่อไป นักเรียนจะใช้คำศัพท์ที่นักเรียนออกเสียงมาแล้ว (ให้นักเรียนดูประมวลสาระตามในหัวข้อที่2) พร้อมกันนะลองนำคำศัพท์มาแต่งประโยคดู ครูจะยกตัวอย่างคำศัพท์ทั้งหมด 10 คำ มาแต่งประโยคอย่างละ 1 ตัวอย่างแต่ในประมวลสาระจะมีตัวอย่างให้อย่างละ 3 ตัวอย่าง นักเรียนสามารถนำไปศึกษาเพิ่มเติมได้ คราวนี้นักเรียนมาลองอ่านออกเสียงและแต่งประโยคไปพร้อมๆ กับครู คำที่1 祖父 ปู่ อ่านว่า(จู่ฟู่) แต่งประโยคได้ว่า 我的祖父很健康 (หว่าอ เตอ จู่ฟู่ เอ็น เจี้ยนคัง) แปลว่า ปู่ของฉันแข็งแรงมาก (พูด3ครั้ง) คำที่2 祖母 ย่า อ่านว่า (จู่มู่) แต่งประโยคได้ว่า 我的祖母很健康(หว่าอ เตอ จู่มู่ เอ็น เจี้ยนคัง) แปลว่า ย่าของฉันแข็งแรงมาก (พูด3ครั้ง) คำที่3 姑丈 ลุง อ่านว่า (กู่จั้ง) แต่งประโยคได้ว่า 我的姑丈很热情 (หว่าอ เตอ กู่จั้ง เอ็น เล่อฉิง) แปลว่า ลุงของฉันเป็นคนใจดี (พูด3ครั้ง) คำที่4 姑妈 ป้า อ่านว่า (กู่มา) แต่งประโยคได้ว่า 我的姑妈去市场买菜 (หว่าอ เตอ กู่มา ชวี ซื่อฉ่าง ม่าย ไช) แปลว่า ป้าของฉันไปซื้อผักที่ตลาด (พูด3ครั้ง) คำที่5 伯父 น้า อ่านว่า(ป้อฟู่) แต่งประโยคได้ว่า 伯父去市场买什么(ป้อฟู่ ชวี ซื่อฉาน ม่าย เซินเมอ) แปลว่า น้าไปตลาดซื้ออะไร (พูด3ครั้ง) คำที่6 伯母 อา อ่านว่า (ป้อมู่) แต่งประโยคได้ว่า 伯母喜欢去哪儿玩儿 (ป้อมู่ สือฮวน ชวี น้า เออ หวาน) แปลว่า อาชอบไปที่ไหน คำที่7 表哥 พี่ชาย อ่านว่า (เปี้ยวเกอ) แต่งประโยค

ได้ว่า 表哥喜欢游泳(เปี้ยวเกอ สี่ฮวน โหวยโหยง) แปลว่า พี่ชายชอบว่ายน้ำ (พูด 3 ครั้ง) คำที่8 คำว่า 表妹 แปลว่า น้องสาว แต่งประโยคได้ว่า 表妹喜欢娃娃(เปี้ยวเม้ย สี่ฮวน หว่าหว่า) แปลว่า น้องสาวชอบตุ๊กตา (พูด3ครั้ง) คำที่9 堂弟 น้องชาย อ่านว่า (ถั่งตี้) แต่งประโยคได้ว่า 堂弟爱妈妈(ถั่งตี้ อ้าย มาม้า) แปลว่า น้องชายรักแม่ (พูด3ครั้ง) คำที่ 10 堂妹 น้องสาว อ่านว่า (ถั่งเม้ย) แต่งประโยคได้ว่า 堂妹爱爸爸 แปลว่า น้องสาวรักพ่อ (พูด3ครั้ง) เป็นไบบ้างนักเรียนเริ่มออกเสียงถูกต้องและแต่งประโยคได้ถูกต้องแล้วใช่ไหม ต่อไปนักเรียนจะใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนมานำมาแต่งเป็นเนื้อเรื่องสั้นๆตามประมวลสาระของข้อที่ 3 ที่มีชื่อเรื่องว่า 我的家 แปลว่า ครอบครัวของฉัน ครูจะให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงตามครูจากเนื้อเรื่อง (พูด3ครั้ง) และแปลเป็นภาษาไทย(พูด1ครั้ง)พวกเราเริ่มอ่านกันเลย

我的家

这是我的家这是我舅舅，他是医生；这是我姑妈，她是护士；这是我姑丈，他是司机；那是我堂妹，她喜欢画画儿，她是大学生；她喜欢跟堂弟、表哥一起去市场买东西吃他们很快乐

หว่า เตอ เจีย

เจ้อชื่อ หว่า เตอ เจีย เจ้อชื่อ หว่า จี้จี้ ทา ชื่อ อี้เซิง เจ้อชื่อ หว่า กูมา ทา ชื่อ อู้อี้ เจ้อชื่อ หว่า กูจ่าง ทา ชื่อ ซือจี้ น้าชื่อ หว่า ถั่งเม้ย ทา สี่ฮวน ฮว่าฮว่า ทา ชื่อ ต้า เสวียเซิง ทา สี่ฮวน เกิน ถั่งตี้ เปี้ยวเกอ อี้ฉี ซวี ซือฉ่าง ม่าย ตงซี ฉือ ทาเมิน เอ็น ไควเล้อ

ครอบครัวของฉัน

นี่คือรูปภาพครอบครัวของฉัน นี่คือลุงของฉัน เขาเป็นคุณหมอ นี่คือป้าของฉัน เขาเป็นพยาบาล นี่คืออาของฉัน เขาเป็นคนขับรถ นั่นเป็นน้องสาวของฉัน เขาชอบวาดรูป เขาเป็นนักศึกษา เขาชอบไปซื้อของกินกับน้องชายและพี่ชาย พวกเขามีความสุขมาก

เป็นอย่างไรบ้างการออกเสียงในภาษาจีนไม่ยากเลยใช่ไหมบทความที่แต่งขึ้นมาก็ไม่ยากด้วยเช่นกัน หลังจากที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาเรื่องที่ 6.1.1 แล้ว โปรดปฏิบัติตามกิจกรรม 6.1.1 ในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.1 เรื่องที่ 6.1.1 ได้เลย

5. ดนตรีคั่น
6. ครูผู้สอน

เสียงเพลงบรรเลงจีน

สวัสดีอีกครั้งนักเรียนทุกคน เป็นอย่างไรกันบ้าง นักเรียนทุกคนสามารถเข้าใจเนื้อหาในประมวลสาระได้มากขึ้นใช่ไหม ครูหวังว่านักเรียนจะได้ลองทำแบบฝึกปฏิบัติและได้คะแนนดีกันทุกคน ต่อไปนักเรียนจะเริ่มเรียนเรื่องที่ 6.1.2 คือการออกเสียงคำศัพท์ที่ใช้เรียกสมาชิกในครอบครัว ฝ่ายแม่ พร้อมกับยกตัวอย่างวิธีนำคำศัพท์มาแต่งประโยคอย่างง่ายๆต่อไปนี้ ในคำศัพท์ที่อยู่ในประมวลสาระนี้มีทั้งหมด 8 คำ ขอให้นักเรียนอ่านตามครูทีละคำเริ่มอ่านตามครูกันเลย คำที่1 外祖父 ตา อ่านว่า(ไห่วจู่ฟู) (พูด3ครั้ง) คำที่2 外祖母 ยาย อ่านว่า (ไห่วจู่หมู่) (พูด3ครั้ง) คำที่3 舅舅 ลุง อ่านว่า (จี้จี้) (พูด3ครั้ง) คำที่4 舅妈 ป้า อ่านว่า (จี้มา) (พูด3ครั้ง) คำที่5 姨妈 น้า อ่านว่า(อี่มา) (พูด3ครั้ง) คำที่6 姨丈 อา อ่านว่า (อี่จั้ง) (พูด3ครั้ง) คำที่7 表哥 พี่ชาย อ่านว่า(เปี้ยวเกอ)(พูด3ครั้ง) คำที่8 表妹 น้องสาว อ่านว่า (เปี้ยวเม้ย) (พูด3ครั้ง)คำศัพท์ในแต่ละคำออกเสียงไม่เหมือนกันแต่ไม่ยากเลยใช่ไหมนักเรียน เนื้อหาต่อไป นักเรียนจะใช้คำศัพท์ที่นักเรียนออกเสียงมาแล้ว (ให้นักเรียนดูประมวลสาระตามในหัวข้อที่ 2) พร้อมกันนั้นลองนำคำศัพท์มาแต่งประโยคดู ครูจะยกตัวอย่างคำศัพท์ทั้งหมด 10 คำ มาแต่งประโยคอย่างละ 1 ตัวอย่างแต่ในประมวลสาระจะมีตัวอย่างให้อย่างละ 3 ตัวอย่าง นักเรียนสามารถนำไปศึกษาเพิ่มเติมได้ คราวนี้นักเรียนมาลองอ่านออกเสียงและแต่งประโยคไปพร้อมๆกับครู คำที่1 外祖父 ตา อ่านว่า(ไห่วจู่ฟู) แต่งประโยคได้ว่า 我的外祖父很健康(หว่า เตอ ไห่วจู่ฟู เอ็น เจี้ยนคัง) แปลว่า ตาของฉันแข็งแรงมาก(พูด3ครั้ง) คำที่2 外祖母 ยาย อ่านว่า (ไห่วจู่หมู่)

แต่งประโยคได้ว่า 我的外祖母很健康 แปลว่า ยายของฉันแข็งแรงมากอ่านตาม (พูด3 ครั้ง) คำที่3 舅舅 ลุง อ่านว่า(จิวจิว) แต่งประโยคได้ว่า 我的舅舅很热情 แปลว่า ลุงของฉันเป็นคนใจดี (พูด3ครั้ง) คำที่4 舅妈 ป้า อ่านว่า (จิวมา) แต่งประโยคได้ว่า 我的舅妈去市场买菜 แปลว่า ป้าของฉันไป (พูด3ครั้ง) คำที่5 姨妈 น้า อ่านว่า(อี่มา) แต่งประโยคได้ว่า 姨丈喜欢去哪儿玩儿 แปลว่า อาชอบไปเที่ยวที่ไหนอ่าน (พูด3ครั้ง) คำที่7 表哥 พี่ชาย อ่านว่า(เปี้ยวเกอ)แต่งประโยคได้ว่า 表哥喜欢游泳 แปลว่า พี่ชายชอบว่ายน้ำ (พูด3 ครั้ง) คำที่8 表妹 น้องสาว อ่านว่า (เปี้ยวเม้ย) แต่งประโยคได้ว่า 表妹喜欢娃娃 แปลว่า น้องสาวชอบตุ๊กตา (พูด3ครั้ง) เป็นใบ้บ้างนักเรียนเริ่มออกเสียงถูกต้องและแต่งประโยคได้ถูกต้องแล้วใช่ไหม ต่อไปนักเรียนจะใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนมานำมาแต่งเป็นเนื้อเรื่องสั้นๆตามประมวลสาระของข้อที่ 3 ที่มีชื่อเรื่องว่า 去市场买东西 แปลว่า ไปตลาดซื้อของ ครูจะให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงตามครูจากเนื้อเรื่อง(พูด3ครั้ง)และแปลเป็นภาษาไทย(พูด1ครั้ง)พวกเราเริ่มอ่านกันเลย

去市场买东西

今天我们的舅舅带我们去市场买东西，我们很高兴，舅舅要买一条鱼来做汤给舅妈吃表妹买了巧克力，我买足球，表哥买狗娃娃给女朋友，我们也买包子给爸爸、妈妈

ซวี ชื่อฉ่าง ม่าย ตงซี

จินเทียน หว่อเมิน เตอ จิวจิว ไต้ หว่อเมิน ซวี ชื่อฉ่าง ม่าย ตงซี หว่อเมิน เอ็น เกาซิง จิวจิว เย่า ม่าย อี้ เลี้ยว ยวี ไหล จิว ทัง เกย จิวมา ฉือ เปี้ยวเม้ย ม่าย เลอ เชี้ยวเค้อลี่ หว่อ ม่าย จูฉิว เปี้ยวเกอ ม่าย โกว่ หว่าหวา เกย นวีเฟิงโหย่ว หว่อเมิน เย่ ม่าย เปาจี เกย ป่าป้า มาม้า เลอ

ไปตลาดซื้อของ

วันนี้ลุงของเราพาพวกเราไปตลาดซื้อของ พวกเราดีใจมาก ลุงต้องการซื้อปลาไปทำน้ำแกงให้กับป้า น้องสาวซื้อช็อคโกแลต ฉันซื้อลูกบอล พี่ชายซื้อตุ๊กตาสุนัขไปฝากแฟน พวกเรายังซื้อชالاเปาไปฝากพ่อและแม่

เป็นอย่างไรบ้างนักเรียนทุกคนการออกเสียงในภาษาจีนไม่ยากเลยใช่ไหม บทความที่แต่งขึ้นมาี้ไม่ยากด้วยเช่นกัน หลังจากที่นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาเรื่องที่ 6.1.2 แล้ว โปรดปฏิบัติตามกิจกรรม 6.1.2 ในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.1 เรื่องที่ 6.1.2 ได้เลย

7. ดนตรีคั่น

8. ครูผู้สอน

เสียงเพลงบรรเลงจีน

สวัสดีครับนักเรียนทุกคน หลังจากที่นักเรียนได้ศึกษาหลักการออกเสียงและการเขียนคำศัพท์สมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อและแม่ตอนที่ 6.1 แล้ว นักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีการออกเสียงและเขียนคำศัพท์ทั้งหมดแล้ว ต่อไปเนื้อหาที่นักเรียนจะได้เรียนต่อไปคือ ตอนที่ 6.2 คือ หลักการใช้ไวยากรณ์สนทนากับสมาชิกในครอบครัว ในเนื้อหานี้มีหลักไวยากรณ์ที่น่าสนใจทั้งหมด 4 ไวยากรณ์ คือ คำว่า 还是 háishì แปลว่า หรือว่า 比 bǐ แปลว่า กว่า 是 shì แปลว่า (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 shì de (แสดงการเน้นย้ำ) ต่อไปนี้เราจะเริ่มศึกษาความหมายวิธีการใช้ของไวยากรณ์แต่ละไวยากรณ์กันเลย เรื่องที่ 6.2.1 การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) เป็นคำสันธานไว้เชื่อมระหว่างคำ วลี หรือประโยค เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ถูกเชื่อมโยง ใช้ในประโยคคำถามเพื่อแสดงการเลือก ระหว่างคำทั้งสอง โดยมีโครงสร้างประโยค คือ คือ (A 还是 B) โดย A จะเป็นคำนาม ต่อไปครูจะขอยกตัวอย่างคำว่า 还是 (หรือว่า) เพื่อนำมาแต่งบทสนทนาในตัวอย่างที่ 1 ให้นักเรียนได้ดูกันว่ามีการใช้อย่างไรให้นักเรียน(อ่านออกเสียงตามครู 3 ครั้ง)

A: 妈妈，今天我们去哪儿吃饭啦？

(मामा जिन्तेयन हवोमेन खी नहा दियो फान ला)
māmā, jīntiān wōmen qù nǎr chīfàn la?
แม่ครับ วันนี้พวกเราไปกินข้าวที่ไหนครับ

B: 今天我们去幸福店吃饭, 你想吃面条还是炒饭?

(จินเตียน หว่อเมิน ขี้ ซิ่งฟู เตี่ยน ฉือ ฟัน นี เซียง ฉือ)
jīntiān wōmen qù xìngfú diàn chīfàn, nǐ xiǎng chī miàn tiáo háishì chǎofàn
วันนี้พวกเราไปกินข้าวที่ร้านซิ่งฟูนะ หนอยากกินก๊วยเตี้ยว หรือว่า ข้าวผัดล่ะ

A: 妈妈我想吃面条, 你呢?

(मामा हवो सेयง ฉือ เมียนเตี้ยว นี เนอะ)
māmā wǒ xiǎng chī miàntiáo, nǐ ne
แม่ครับผมอยากกินก๊วยเตี้ยวครับ แม่ล่ะครับ

B: 我想吃炒饭。

(หว่อ เซียง ฉือ เฉ่าฟาน)
wǒxiǎngchīchǎofàn
แม่อยากกินข้าวผัด

หลังจากที่นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 6.2 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.2.1 ในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่องที่ 6.2.1 ได้เลย

9. คนตรีคัน

เสียงเพลงบรรเลงจีน

10. ครูผู้สอน

ต่อไปครับคือเรื่องที่ 6.2.2 จะเป็นไวยากรณ์คำว่า “比” มีความหมายว่า “กว่า” เป็นคำเปรียบเทียบ ในภาษาจีนส่วนใหญ่จะใช้คำบุพบท 比 “กว่า” เป็นคำเชื่อมเพื่อแสดงการเปรียบเทียบระหว่างส่วนหน้ากับส่วนหลัง ซึ่งมีโครงสร้างประโยคดังนี้ (A คือคนหรือสิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ ส่วน B คือคนหรือสิ่งที่เปรียบเทียบ) ครูจะยกตัวอย่างประโยคพื้นฐานที่ใช้ในต่างประเทศให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู ประโยคที่ 1 哥哥比弟弟高 (เกอเกอ ปี้ ดีดี เกา) แปลว่า พี่ชายสูงกว่าน้องชาย (พูด 3 ครั้ง) ประโยคที่ 2 妹妹比姐姐矮 (เมย์เมย์ ปี้ เจี้ยเจี้ย อ้อ) แปลว่า น้องสาวเตี้ยกว่าพี่สาว (พูด 3 ครั้ง) ประโยคที่ 3 爸爸的身体比妈妈的身体好 (ป้าป้า เตอ เจินถี้ ปี้ मामา เตอ เจินถี้ เฮ่า) แปลว่า สุขภาพพ่อดีกว่าแม่ ต่อไปจะเป็นตัวอย่างบทสนทนาที่ 1 ครูให้นักเรียน(พูดตาม 3 ครั้ง)

A: 李丽, 你的哥哥有多高?

(ลี่ลี่ นี เตอ เกอเกอ โหย่ว ตัว เกา)
lǐlì, nǐ de gēge yǒu duō gāo
ลี่ลี่พี่ชายเธอสูงเท่าไรล่ะ

B: 我的哥哥一百九米。

(หว่อ เตอ เกอเกอ อี้ ไป จีว มี)
wǒ de gēge yì bǎi jiǔ mǐ
พี่ชายฉันสูง 190 เซนติเมตร

A: 是吗? 他就比我高了。

(ชือ มา ทา จีว ปี้ หว่อ เกา เลอ)
Shìma? tā jiù bǐ wǒ gāo le
จริงหรือ...เขาสูงกว่าฉันอีกนะ

B: 那你有多高呢?

(นำ นี โหย่ว ตัว เกา เนอ)

nà nǐ yǒu duō gāo ne

เธอสูงเท่าไรล่ะ

A: 我一百四米啊。

(หว่าอ อี้ ไป ซื่อ มี อ่า)

wǒ yì bǎi sì mǐ' ā

ฉันสูง 140 เซนติเมตร

นอกจากนี้นักเรียนสามารถอ่านเพิ่มเติมในรูปแบบประโยคอื่นๆ และบทสนทนาที่เกี่ยวข้องจากประมวลสาระได้ หลังจากนักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 6.2 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.2.2 ในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่องที่ 6.2.2 ได้เลย

11. ดนตรีคั่น

เสียงเพลงบรรเลงจีน

12. ครูผู้สอน

ต่อไปจะเป็นเนื้อหาของ เรื่อง 6.2.3 เป็นการใช่วิยากรณ์คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) และ 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) ครูขอเริ่มอธิบายโครงสร้างและการใช่วิยากรณ์คำว่า 是 มีความหมายว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) เป็นคำกริยา ทำหน้าที่แสดงความหมายหลักโดยส่วนที่อยู่หน้าและหลัง 是 เป็นคนหรือเรื่องราวหรือเป็นสิ่งเดียวกันหรือมีค่าเท่ากัน โดยมีโครงสร้าง (ประธาน+ 是+ คำนาม (กรรม)) ครูจะยกตัวอย่าง 2 ประโยค และให้นักเรียนพูดตามครู ประโยคที่ 1 他是你的表妹 (ทา ซื่อ นี เตอ เปี้ยวเม้ย) แปลว่า เขาเป็นน้องสาวของคุณ (พูด3ครั้ง) ประโยคที่ 2 我们是一家人 (หว่าอเมิน ซื่อ อี้เจียเหียน) แปลว่า พวกเราเป็นคนในครอบครัว (พูด3ครั้ง) ต่อไปจะเป็นตัวอย่างบทสนทนาโดยใช่วิยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) ครูขอยกตัวอย่างบทสนทนาที่1 เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจวิธีการใช่วิยากรณ์มากขึ้น ขอให้นักเรียนทุกคนพูดตามครู (พูด 3 ครั้ง)

A: 你是泰国人吗?

(นี่ ซื่อ ไท่กั้วเหียน มา)

nǐ shì tàiguó rén ma

คุณเป็นคนไทยใช่ไหม

B: 对了，我是泰国人，你呢?

(ด้อยเลอ หว่าอ ซื่อ ไท่กั้วเหียน นี่เนอะ)

duìle, wǒ shì tàiguó rén, nǐ ne?

ใช่ฉันเป็นคนไทย คุณล่ะ

A: 我也是泰国人。

(หว่าอเยย เหย ซื่อ ไท่กั้วเหียน)

wǒ yě shì tàiguó rén

ฉันก็เป็นคนไทย ฉันก็เป็นคนไทย

ต่อไปจะเป็นการใช่วิยากรณ์คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) รูปแบบและวิธีการใช้นั้นสามารถใช้ในเหตุการณ์ได้หลายรูปแบบ เช่น ช่วยโครงสร้างขยายความใช้เป็นคำช่วยวางไว้ตรงกลางระหว่างส่วนที่อยู่ข้างหน้าซึ่งทำหน้าที่ขยายความกับส่วนที่ตามมาซึ่งทำหน้าที่แสดงความหมายหลัก เทียบได้กับคำว่า “ที่” ในภาษาไทย มีโครงสร้างทางวิยากรณ์ คือ (ส่วนขยาย + 的 de + คำนาม) ครูจะยกตัวอย่างให้นักเรียนพูดตามครู 他是我很爱的爸爸 (ทา ซื่อ หว่าอ เอิน อ้าย เตอ ป้าป้า) แปลว่า เขาเป็นพ่อที่ฉันรักมาก (พูด3ครั้ง) ต่อไปจะเป็นตัวอย่างบทสนทนาโดยใช่วิยากรณ์คำว่า 是...的 (แสดงการเน้นย้ำ) ครูขอยกตัวอย่างบทสนทนาที่1 เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจวิธีการใช่วิยากรณ์มากขึ้น ขอให้นักเรียนทุกคนพูดตามครู (พูด 3 ครั้ง)

A: 你的哥哥什么时候回家?

(นี่ เตอ เกอเกอ เซินเมอซือโหว่ ฮุยเจีย)

nǐ de gēge shénmeshíhòu huíjiā

พี่ชายคุณกลับมาบ้านเมื่อไหร่

B: 我想是下午五点多才回来的。

(หว่อ เสี่ยง ซื่อ เซี่ยอู่ อู่เตียนตัว ไฉ ฮุยไหล เตอ)

Wǒ xiǎng shì xiàwǔ wǔdiǎnduō cái huílái de

ฉันคิดว่าน่าจะบ่ายห้าโมงกว่าถึงจะกลับมา

A: 他是大学生吗? 三年级吧。

(ทา ซื่อ ต้าเสวียเจิง มา ซานเหนียนจี ปะ)

tā shì dàxuéshēng ma? sān niánjí ba

เขาเป็นนักศึกษาใช่ไหม ชั้นปีที่3ละซิ

B: 是的, 他是大学生。可是他是二年级的。

(ซื่อเตอ ทา ซื่อ ต้าเสวียเจิง เช่อซื่อ ทา ซื่อ เอ้อ เหนียนจี เตอ)

shìde, tā shì dàxuéshēng。 kěshì tā shì èrniánjíde

ใช่แล้ว เขาเป็นนักศึกษา แต่อยู่ชั้นปีที่2นะ

A: 他比我大一年, 妹妹比我小三年, 她是高中生的。

(ทา ปี้ หว่อ ต้า อี้เหนียน เม้ยเม้ย ปี้ หว่อ เสี่ยว ซาน เหนียน ทา ซื่อ

เกาจงเจิง เตอ)

tā bǐ wǒ dà yī nián, mèimei bǐ wǒ xiǎo sānnián, tā shì

gāozhōngshēng de

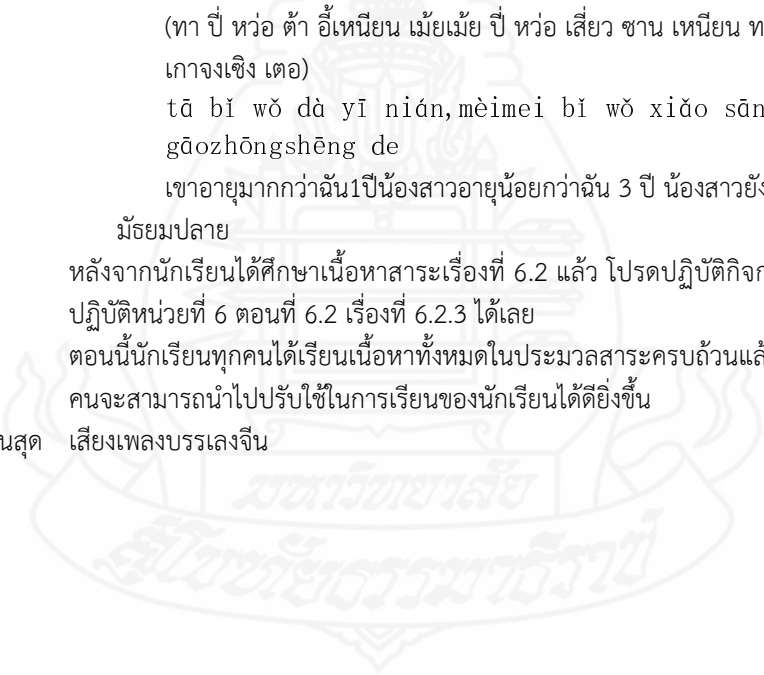
เขาอายุมากกว่าฉัน1ปีน้องสาวอายุน้อยกว่าฉัน 3 ปี น้องสาวยังเป็นนักเรียน

มัธยมปลาย

หลังจากนักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 6.2 แล้ว โปรดปฏิบัติกิจกรรม 6.2.3 ในแบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 6 ตอนที่ 6.2 เรื่องที่ 6.2.3 ได้เลย

ตอนนี้ นักเรียนทุกคนได้เรียนเนื้อหาทั้งหมดในประมวลสาระครบถ้วนแล้วครุหวังว่านักเรียนทุกคนจะสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

13. ดนตรีสิ้นสุด เสียงเพลงบรรเลงจีน

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ทดสอบประสิทธิภาพแล้วสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยและพัฒนา

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.3.2 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

1.3.3 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว มีความพึงพอใจต่อคุณภาพของชุดการสอนรายบุคคลที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก

1.4 การดำเนินการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1) ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 400 คน

2) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลิปราชาสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

1.4.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ประเภท ได้แก่ (1) ชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยนำมาทดสอบประสิทธิภาพจำนวน 1 หน่วย คือ หน่วยที่ 6 เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการสอนรายบุคคล มีจำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก วัดพฤติกรรมการด้านพุทธิพิสัย จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 10 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน 10 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 2 ข้อ วัดพฤติกรรมการด้านทักษะพิสัย เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ข้อ มีค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.57-0.67 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33-0.67 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับเท่ากับ 0.78-0.79 และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า จำนวน 12 ข้อ และแบบเขียนตอบ 1 ข้อ เครื่องมือในการวิจัยทั้ง 3 ประเภท ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

1.4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้นำชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยทดสอบหาประสิทธิภาพเบื้องต้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดสอบแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม มีขั้นตอนเหมือนกัน ดังนี้ (1) การเตรียมสถานที่ในการวิจัย ได้จัดห้องเรียนโต๊ะเรียนแยกเป็นรายบุคคล มีแสงสว่างเพียงพอ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มุมหนังสือ ป้ายนิเทศ และมีอุปกรณ์การเรียนการสอน (2) วันและเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ไปทดสอบ 3 ขั้นตอน ระหว่างเวลา 08.30-10.30 เป็นเวลา 2 ชั่วโมง (3) การเตรียมพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง แนะนำนักเรียนถึงวิธีเรียนด้วยตนเองโดยใช้ชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว อย่างละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมตัวและเตรียมใจของนักเรียนในการปฏิบัติตนในการเรียนด้วยตนเอง (4) ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยชุดการสอนรายบุคคล ดำเนินการ 4 ขั้นตอน มีดังนี้ ขั้นที่ 1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ขั้นที่ 2 ศึกษาประมวลสาระและฟังซีดีเสียง และบันทึกสาระสำคัญ ขั้นที่ 3 ทำกิจกรรมและ ตรวจสอบแนวตอบ และขั้นที่ 4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน และ(5) การเก็บข้อมูลจากการใช้ชุดการสอนรายบุคคล ผู้วิจัยดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน และกิจกรรมระหว่างเรียน จากการใช้ชุดการสอนรายบุคคล ขั้นที่ 2 การสัมภาษณ์นักเรียนแบบเดี่ยว และแบบกลุ่มที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดการสอนรายบุคคล และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข และ ขั้นที่ 3 การสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล ผู้วิจัยได้แจกและเก็บแบบสอบถามความพึงพอใจให้นักเรียนด้วยตนเอง จำนวน 31 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.5 ผลการวิจัย

จากการวิจัยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.42/80.32 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

1.5.2 ผลความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5.3 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว อยู่ในระดับมาก

2. อภิปรายผล

การอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ครอบคลุม (1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล (2) ความก้าวหน้าทางการเรียน และ(3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนรายบุคคล

2.1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล

ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ 82.42/80.32 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในชุดการสอนรายบุคคลประกอบด้วยสื่อหลัก ได้แก่ ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และสื่อเสริม ได้แก่ ซีดีเสียง เป็นสื่อเสริมที่ให้ความรู้เพื่อการเรียนด้วยตนเอง ดังนี้

2.1.1 ประมวลสาระ เป็นสื่อหลักประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง ออกแบบโดยยึดรูปแบบการผลิตตำราทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีส่วนประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ (1) แผนการสอนประจำหน่วย ประกอบด้วย คำโครงเนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการเรียน และการประเมินการเรียน เพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมของบทเรียนก่อนเรียน (2) แผนการสอนประจำตอน ประกอบด้วย หัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมและทราบแนวทางในการเรียนในแต่ละตอน และ (3) เนื้อหาสาระ ประกอบด้วย หัวเรื่อง คำอธิบาย เนื้อหาสาระ ภาพประกอบ และสรุปเนื้อหาสาระ เนื้อหามีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหามีความชัดเจน และใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามลำพังโดยพึ่งพาคนอื่นน้อยที่สุด

ดังนั้น ประมวลสาระที่ผู้วิจัยผลิตขึ้น เป็นสื่อหลักประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ผลิตโดยยึดรูปแบบตำราทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ (1) แผนการสอนประจำหน่วย (2) แผนการสอนประจำตอน และ(3) เนื้อหาสาระที่จำแนกเป็นหัวข้อย่อยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ภาษาที่ใช้ถ่ายทอดเนื้อหาสาระเรียบง่าย กระชับ และเข้าใจง่าย มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

2.1.2 แบบฝึกปฏิบัติ เป็นสื่อหลักประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง ควบคู่กับประมวลสาระในการเรียนแต่ละหน่วย ผลิตโดยยึดรูปแบบตามองค์ประกอบชุดการสอนรายบุคคล มีส่วนประกอบ 6 ส่วนซึ่งเป็นจุดเด่นของชุดการสอนรายบุคคล คือ (1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ที่ใช้วัดพฤติกรรมนักเรียนด้านพุทธิพิสัย และทักษะพิสัย เพื่อให้นักเรียนสามารถประเมินตนเองวัดความรู้เดิมด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน และวัดความก้าวหน้าทางการเรียนด้วยแบบทดสอบหลังเรียน (2) แผนการสอนประจำตอน ประกอบด้วยหัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ ช่วยสรุปแนวคิดที่นักเรียนได้ศึกษามา (3) สาระสังเขป จะสรุปสาระสำคัญของหัวเรื่องนั้น เพื่อช่วยสรุปเนื้อหาสาระสำคัญที่นักเรียนได้ศึกษามาในแต่ละหัวเรื่อง (4) บันทึกลักษณะสำคัญ มีเนื้อที่ว่างที่เว้นไว้ เพื่อให้นักเรียนจดบันทึกเนื้อหาสาระสำคัญหรือประเด็นสำคัญที่นักเรียนได้ศึกษามาในหัวเรื่องนั้นด้วยตนเองก่อนที่จะลงมือทำกิจกรรม (5) กิจกรรม ประกอบด้วยคำถามที่มีลักษณะสั้นครอบคลุม ตรงตามวัตถุประสงค์ สามารถนำไปปฏิบัติได้ และสามารถวัดผลเป็นค่าคะแนนตัวเลขได้ และบันทึกคำตอบกิจกรรมที่มีเนื้อที่สำหรับตอบคำถามได้เพียงพอและตอนท้ายมีข้อความบอกนักเรียนตรวจสอบคำตอบจากแนวตอบ และ (6) เฉลยแนวตอบกิจกรรม ให้แนวทางหรือประเด็นคำตอบที่นักเรียนสามารถใช้ตรวจคำตอบของกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ดังนั้น แบบฝึกปฏิบัติจึงเป็นสื่อหลักประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองควบคู่กับประมวลสาระในการเรียนแต่ละหน่วย ผลิตโดยยึดรูปแบบตามองค์ประกอบชุดการสอนรายบุคคล มีส่วนประกอบ 6 ส่วนคือ (1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (2) แนวคิด (3) สาระสังเขป (4) บันทึกลักษณะสำคัญ (5) กิจกรรม และ (6) เฉลยแนวตอบกิจกรรม แบบฝึกปฏิบัติช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามขั้นตอนประเมินตนเองก่อนเรียน ศึกษาสาระสังเขป บันทึกลักษณะสำคัญของแต่ละเรื่อง ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ และทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์, และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 162) ที่กล่าวว่า โดยหลักทางจิตวิทยานักเรียนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง แบบฝึกปฏิบัติมีความจำเป็นในการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ก่อน ระหว่าง และหลังศึกษาประมวลสาระ

2.1.3 ซีดีเสียง ใช้เป็นสื่อเสริมที่เสนอเนื้อหาที่ไม่สามารถเสนอได้อย่างชัดเจนในสื่อหลัก เช่น เสียงการบรรยาย ดังนั้น ซีดีเสียง ที่ใช้ในชุดการสอนรายบุคคลนี้ มีส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพซีดีเสียง ที่เสนอในรูปเสียงดนตรีประกอบและเสียงบรรยายเนื้อหาตามประมวลสาระในแต่ละหัวเรื่อง และช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะการออกเสียงได้ถูกต้อง จากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านคุณภาพของซีดีเสียงในระดับมากที่สุดกว่าทุกข้อคำถาม คือ คุณภาพของซีดีเสียงมีความคมชัด

ดังนั้น ซีดีเสียง เป็นสื่อเสริมที่นำเสนอเนื้อหาที่ไม่สามารถเสนอได้อย่างชัดเจน และครบถ้วนในสื่อหลักที่ใช้ประกอบการเรียนกับประมวลสาระ ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น เป็นสื่อที่มีความสะดวก และง่ายต่อการใช้ ขนาดกะทัดรัดสนองความต้องการของนักเรียนโดยที่นักเรียนสามารถใช้สื่ออุปกรณ์เครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดี หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่สามารถเลือกศึกษาซ้ำๆ หรือย้อนกลับได้หลายครั้ง

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ 82.42/80.32 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แล้วยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (1) ปทุมมาศ สุริยฉาย (2557) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง ระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนรายบุคคลมีประสิทธิภาพ 82.88/81.15 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่สอดคล้องกับ (2) บุญรักษ์ จันทร์พิมาย (2555) วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากไบตาล (งานประดิษฐ์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนรายบุคคลมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.96/85.00

2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคลมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล ได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองจาก (1) ประมวลสาระ เป็นสื่อหลักที่มีเนื้อหาสาระเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนจึงเข้าใจง่าย และมีสรุปเนื้อหาสาระที่ช่วยทบทวนบทเรียนก่อนทำกิจกรรม (2) แบบฝึกปฏิบัติ ใช้สำหรับเรียนควบคู่กับประมวลสาระในการเรียนแต่ละหน่วย นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามขั้นตอน คือ ประเมินตนเองก่อนเรียน ศึกษาสาระสังเขป บันทึกสาระสำคัญของแต่ละเรื่อง ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ และทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน และ (3) ซีดีเสียง ช่วยนำเสนอเนื้อหาที่ไม่สามารถเสนอได้อย่างชัดเจนในสื่อหลัก ช่วยให้ออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่ในสื่อสิ่งพิมพ์ไม่สามารถทำได้ นักเรียนสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาสาระซ้ำๆ หรือผ่านข้ามไปได้หลายครั้ง สอดคล้องความต้องการของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น

สรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ด้วยการเรียนจากสื่อที่อยู่ในชุดการสอนรายบุคคลที่กล่าวมาแล้วทั้ง 3 ประเภท คือ ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามลำพังโดยพึ่งพาคนอื่นน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรักษ์ จันทร์พิมาย (2555) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากไบตาล (งานประดิษฐ์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนรายบุคคล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปทุมมาศ สุริยฉาย (2557) วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง ระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้

สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนรายบุคคล เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

นักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล (1) สามารถศึกษาหาความรู้และความก้าวหน้าได้ด้วยตนเอง (2) นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ตามความสามารถของตนเอง (3) นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ตามความสนใจ (4) นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนด้วยตนเองมากขึ้น และ (5) นักเรียนมีความสุขในการเรียนด้วยตนเองด้วยชุดการสอนรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์, และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540, น. 115-116) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของชุดการสอนรายบุคคลอยู่ที่การช่วยให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้และก้าวหน้าได้เองตามความสามารถ ความสนใจ และความสะดวกของแต่ละคน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญรักษ์ จันทรพิมาย (2555) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องผลิตภัณฑ์จากใบตาล (งานประดิษฐ์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนรายบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด แต่สอดคล้องกับปทุมมาศ สุริยฉาย (2557) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง ระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก

3. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว มีข้อเสนอแนะ คือ (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การพัฒนาชุดสอนรายบุคคลไปใช้ วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ควรจะได้นำชุดการสอนรายบุคคลดังกล่าวไปใช้ในการสอนในวิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ต่อไป

3.1.2 การเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดสิ่งที่จะต้องปฏิบัติมีดังนี้

1) นักเรียนต้องเรียนด้วยตนเองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ประจำหน่วย และแผนการสอนประจำตอน ต้องเตรียมตัวเตรียมใจ และเตรียมสถานที่ให้พร้อม สำหรับการเรียน ต้องวางแผนกำหนดเวลาในการศึกษาแต่ละตอนอย่างเคร่งครัด และมีความซื่อสัตย์ ต่อตนเองในการเรียน

2) นักเรียนต้องศึกษาจากสื่อที่ใช้ในการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล ให้ครบทุกสื่อ คือ ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และซีดีเสียง ที่มีความสอดคล้องกัน สามารถเรียนด้วยตนเองได้ และมีความสมบูรณ์ในตัว

3) การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล นักเรียน ต้องจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยจัดสถานที่เรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ ต้องจัดสภาพแวดล้อมทางจิตภาพ โดยนักเรียนต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อม และวางแผนการเรียน กำหนดเวลาในการเรียนด้วยตนเอง และต้องจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยนักเรียนต้องประสานกับ สมาชิกในครอบครัว หรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดในการใช้สถานที่เรียน เวลาเรียนโดยอิสระไม่มีผู้อื่นมารบกวน และประสานเครื่องวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบในการเรียนด้วยตนเอง เช่น เครื่องเล่นซีดีที่มีลำโพงให้ เสียง เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดที่มี ค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อคำถาม ($\bar{X} = 4.77$) คือ คุณภาพของซีดีเสียงมีความคมชัดช่วยให้นักเรียนเข้าใจ เนื้อหาในประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ และการสร้างประโยคในการสนทนาจากไวยากรณ์ต่างๆ ดังนั้น ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล ในรูปแบบมัลติมีเดียสำหรับทำแบบฝึกปฏิบัติ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการบรรยายในรูปแบบสื่อโสตทัศน์ ซึ่งทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2.2 จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น จึงควรจะมีการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลในหน่วยเนื้อหาที่เหลือจะทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). *การวิเคราะห์รูปแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองการวิจัยการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ, และสุดา สินสกุล. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2540). ชุดการสอนรายบุคคล. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนสร*. หน่วยที่ 4 หน้า 113-206. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). *ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2522). *หลักการทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรักษ์ จันทร์พิมาย. (2555). *การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ผลติภัณฑ์จากใบตาล (งานประดิษฐ์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- ปทุมมาศ สุริยฉาย. (2557). *การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง ระบบสหกรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วชิราพร อัจฉริยโกศล. (2555). การออกแบบการสอนรายบุคคล. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการสอนและการฝึกอบรม*. (หน่วยที่ 5 หน้า 11-15, 19, 24, 32). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2555). ชุดการสอน. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการสอนและการฝึกอบรม*. (หน่วยที่ 13 หน้า 6). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- วาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2554). ชุดการสอน. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (หน่วยที่ 14 หน้า 11-12). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2554). การประเมินและการทดสอบประสิทธิภาพสื่อการสอน ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (หน่วยที่ 15 หน้า 45, 74). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). *20 วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม/การเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- Best John W. & Kahn James V. (1986). *Research in Education*. (5th ed.). New Jersey: prentice-Hall Capron.
- Gagne, Robert M. & Briggs Leslie J. (1979). *Principles of Instructional Design*. (2nd ed.). New York: Holt Rinehart and Winston.
- Meng Qiu. (2012). *The Development of Instructional Packages on Beginning Chinese Learning For Prathom sukca IV Students in Eastern of Thailand*. (Master's thesis). Burapha University, Chonburi

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมิน
รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
ข้าราชการบำนาญ
2. อาจารย์ดร.วชิระ พรหมวงศ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
3. อาจารย์สุธินี วงศ์วัฒนานุกุล ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ข
แบบประเมินคุณภาพชุดการสอนรายบุคคล

แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของชุดการสอนรายบุคคล

หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
วิชาภาษาจีน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง โปรดประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระของชุดการสอนรายบุคคล โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับที่เห็นสมควรโดยเกณฑ์พิจารณาต่อไปนี้

5	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับมาก
3	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับระดับน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1.	แผนการสอน					
	1.1 แผนการสอนประจำหน่วย ช่วยให้ผู้เรียนทราบแนวทางในการเรียน เรื่อง หลักการเขียนภาพฉาย					
	1.2 แผนการสอนประจำตอน ช่วยให้ผู้เรียนทราบแนวทางในการเรียนในแต่ละตอน					
2.	ประมวลสาระ					
	2.1 ประมวลสาระ มีเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เข้าใจง่าย ช่วยให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง					
	2.2 ประมวลสาระ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตรงตามวัตถุประสงค์					
3.	แบบฝึกปฏิบัติ					
	3.1 แบบทดสอบก่อนเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบความรู้					
	3.2 สาระสังเขป ช่วยสรุปเนื้อหาให้ผู้เรียนทบทวนเนื้อหาที่ได้ศึกษามาในแต่ละหัวเรื่อง					
	3.3 บันทึกสาระสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนบันทึกเนื้อหาสาระที่ได้ศึกษามาในแต่ละหัวเรื่อง					
	3.4 กิจกรรมเป็นคำถามเข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติได้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
3	แบบฝึกปฏิบัติ					
	3.5 เฉลยแนวตอบกิจกรรม เข้าใจง่ายช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องจากการทำกิจกรรม					
	3.6 แบบทดสอบหลังเรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน					
4.	บทชี้ดีเสีย					
	4.1 ความถูกต้องของเนื้อหาที่บรรยาย					
	4.2 เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
	4.3 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
	4.4 ปริมาณเนื้อหาเหมาะสม					
	4.5 การจัดลำดับเนื้อหาในการนำเสนอเรียงจากง่ายไปยาก					
	4.6 ภาษาที่ใช้ในการบรรยายเข้าใจง่าย					

โดยภาพรวมคุณภาพของเนื้อหาสาระในประมวลสาระ อยู่ในระดับ

ดีมาก   ดี   ปานกลาง   น้อย   น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

( )

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

แบบประเมินคุณภาพด้านสื่อในชุดการสอนรายบุคคล

หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
วิชาภาษาจีน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับคุณภาพของชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับที่เห็นสมควร โดยเกณฑ์พิจารณาต่อไปนี้

5	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับมาก
3	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับระดับน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 คุณภาพของชุดการสอนรายบุคคล

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1.	แผนการสอนในชุดการสอนรายบุคคล					
2.	สื่อในชุดการสอนรายบุคคล					
	2.1 ประมวลสาระ					
	2.2 แบบฝึกปฏิบัติ					
	2.3 ซีดีเสียง					

ตอนที่ 2 ประมวลสาระของชุดการสอนรายบุคคล

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1.	เนื้อหา					
	1.1 ตัวอักษรที่เป็นข้อความมีความชัดเจนอ่านง่าย					
	1.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
	1.3 ความทันสมัยของเนื้อหา					
	1.4 เนื้อหามีการจัดเรียงลำดับจากง่ายไปยาก					

ตอนที่ 2 ประมวลสาระของชุดการสอนรายบุคคล

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
2.	รูปแบบการนำเสนอ					
	2.1 รูปแบบการนำเสนอเหมาะสมกับเนื้อหา					
	2.2 รูปแบบการนำเสนอเหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
	2.3 รูปแบบการนำเสนอสร้างความสนใจของนักเรียน					

ตอนที่ 3 แบบฝึกปฏิบัติของชุดการสอนรายบุคคล

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1.	มีความสอดคล้องกับกิจกรรม					
2.	ที่ว่างสำหรับบันทึกกิจกรรมมีความเหมาะสม					
3.	การเว้นที่ว่างในการทำแบบฝึกปฏิบัติ					

ตอนที่ 4 ซีดีเสียงของชุดการสอนรายบุคคล

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1.	เสียงบรรยาย					
	1.1 ความถูกต้องในการออกเสียง					
	1.2 น้ำเสียงไพเราะเหมาะสมกับเนื้อหา					
	1.3 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย					
2.	เสียงดนตรีประกอบ					
	2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่บรรยาย					
	2.2 ระดับเสียงมีความสม่ำเสมอ					
	2.3 ความชัดเจนของเสียง					

โดยภาพรวมคุณภาพของเนื้อหาสาระในประมวลสาระ อยู่ในระดับ

ดีมาก   ดี   ปานกลาง   น้อย   น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

( )

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมิน

แบบประเมินคุณภาพด้านแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการสอนรายบุคคล

หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
วิชาภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับคุณภาพของชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาไทย เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับที่เห็นสมควร โดยเกณฑ์พิจารณาต่อไปนี้

5	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับมาก
3	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับระดับน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	คุณภาพระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	แบบทดสอบก่อนเรียน					
	1.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
	1.2 แบบทดสอบเป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน					
	1.3 คำถามมีความชัดเจน					
	1.4 คำถามมีความสอดคล้องตรงกับเนื้อหา					
	1.5 เป็นคำถามที่ไม่แนะคำตอบ					
	1.6 ตัวเลือกตอบมีความสอดคล้องกับคำถาม					
	1.7 คำถามไม่สั้นจนขาดความครบถ้วนสมบูรณ์					
	1.8 คำถามไม่ยาวจนเกินไป					
1.9 ภาษาที่ใช้ในคำถามมีความชัดเจน						
2	แบบทดสอบหลังเรียน					
	2.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
	2.2 แบบทดสอบเป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน					
	2.3 คำถามมีความชัดเจน					
2.4 คำถามมีความสอดคล้องตรงกับเนื้อหา						

ที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
2	แบบทดสอบหลังเรียน					
	2.5 เป็นคำถามที่ไม่แนะคำตอบ					
	2.6 ตัวเลือกตอบมีความสอดคล้องกับคำถาม					
	2.7 คำถามไม่สั้นจนขาดความครบถ้วนสมบูรณ์					
	2.8 คำถามไม่ยาวจนเกินไป					
	2.9 ภาษาที่ใช้ในคำถามมีความชัดเจน					

โดยภาพรวมคุณภาพของเนื้อหาสาระในประมวลสาระ อยู่ในระดับ

ดีมาก   ดี   ปานกลาง   น้อย   น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

( )

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมิน

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ภาคผนวก ค

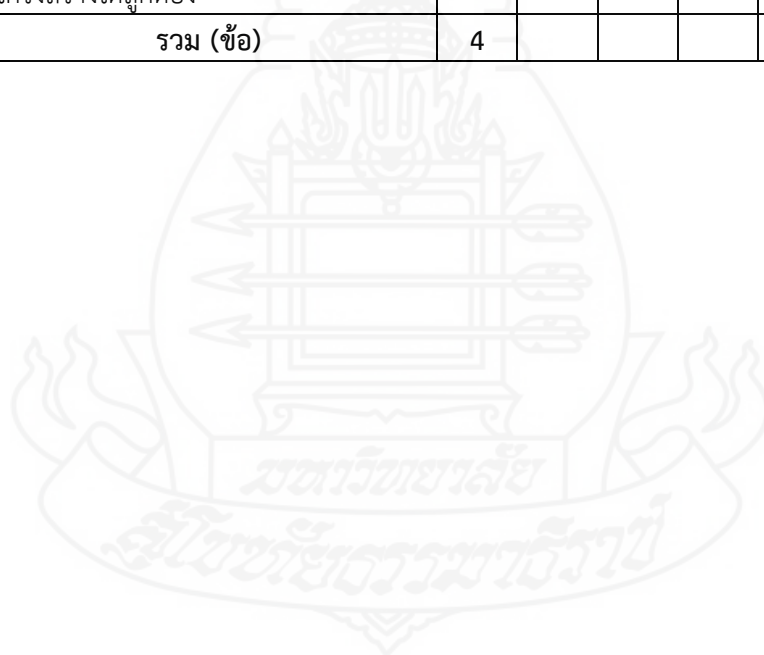
ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ลำดับ	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พุทธิพิสัย						ทักษะพิสัย
		ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินผล	
1	หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ฝ่ายพ่อ แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง	1 (ข้อ 1)						
2	หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ฝ่ายพ่อ แล้ว นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายพ่อได้ถูกต้อง	1 (ข้อ 2)						
3	หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ฝ่ายแม่ แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง	1 (ข้อ 3)						
4	หลังจากศึกษาเรื่อง การออกเสียงและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ฝ่ายแม่ แล้ว นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวฝ่ายแม่ได้ถูกต้อง	1 (ข้อ 4)						
5	หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า 还是 (หรือว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง					1 (ข้อ 5)		1 ข้อ
6	หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า A 比 B (กว่า) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง					1 (ข้อ 6)		

ลำดับ	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พุทธิพิสัย					ทักษะ พิสัย	
		ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์		การประเมินผล
7	หลังจากศึกษาเรื่อง การใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是 (เป็น,คือ,ใช่) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง					2 (ข้อ 7,8)		
8	หลังจากศึกษาเรื่อง หลักการใช้ไวยากรณ์ สันทนากับสมาชิกในครอบครัว แล้ว นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ คำว่า 是... 的 (แสดงการเน้นย้ำ) แต่งประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง					2 (ข้อ 9,10)		
	รวม (ข้อ)	4				6		1

ภาคผนวก ง

ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

แบบทดสอบก่อนเรียน			วัดด้านพุทธิพิสัย	แบบทดสอบหลังเรียน			วัดด้านพุทธิพิสัย
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)		ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
1	0.57	0.33	ความรู้ความจำ	1	0.67	0.53	ความรู้ความจำ
2	0.67	0.67	ความรู้ความจำ	2	0.57	0.60	ความรู้ความจำ
3	0.57	0.47	ความรู้ความจำ	3	0.67	0.40	ความรู้ความจำ
4	0.67	0.40	ความรู้ความจำ	4	0.57	0.60	ความรู้ความจำ
5	0.60	0.40	ความรู้ความจำ	5	0.63	0.47	ความรู้ความจำ
6	0.63	0.47	การสังเคราะห์	6	0.60	0.53	การสังเคราะห์
7	0.60	0.53	การสังเคราะห์	7	0.57	0.33	การสังเคราะห์
8	0.67	0.53	ความรู้ความจำ	8	0.60	0.40	ความรู้ความจำ
9	0.60	0.40	ความรู้ความจำ	9	0.67	0.67	ความรู้ความจำ
10	0.63	0.60	การสังเคราะห์	10	0.57	0.73	การสังเคราะห์
แบบทดสอบก่อนเรียน ค่า p อยู่ระหว่าง 0.57 – 0.67 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.33 – 0.67				แบบทดสอบหลังเรียน ค่า p อยู่ระหว่าง 0.57 – 0.67 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.33 – 0.73			

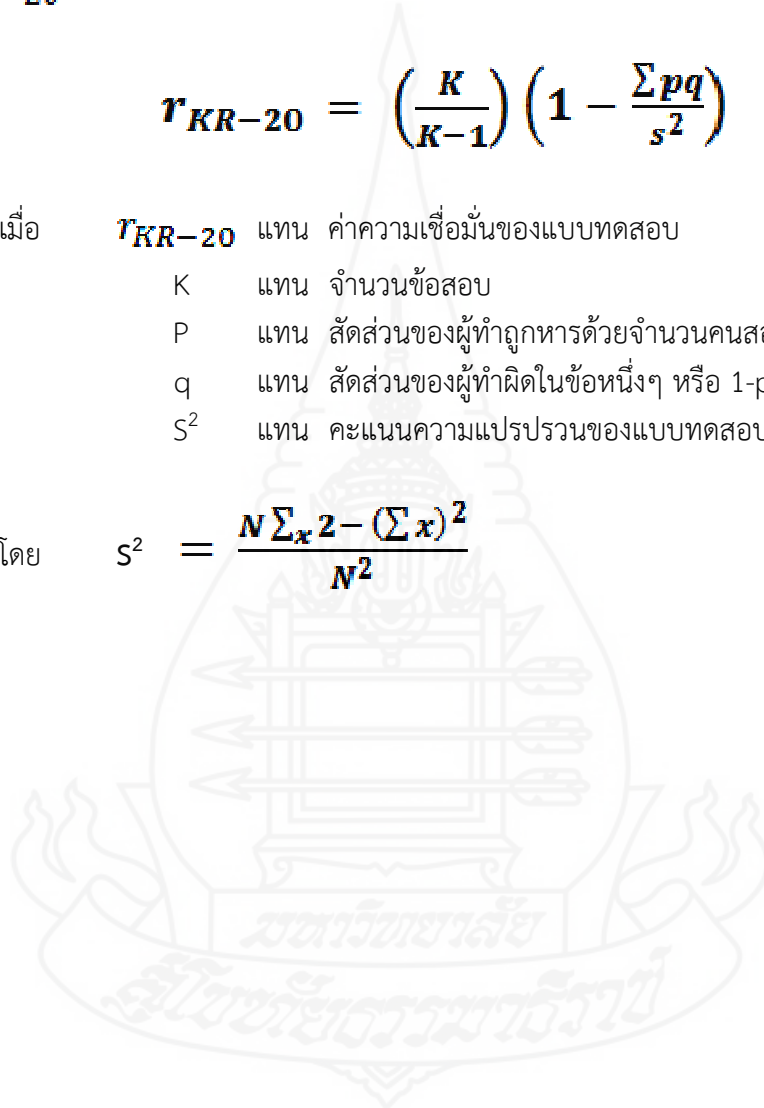
การหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน หรือแบบ KR-20 (Kuder-Richardson Method) การหาค่าความเชื่อมั่นวิธีนี้ จะใช้แบบทดสอบฉบับเดียวไปทดสอบกับผู้ทดสอบครั้งเดียว โดยมีการให้คะแนนเป็นระบบ 0-1 คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน โดยใช้สูตรดังนี้ (Kbel and Frisbie, 1986, PP. 77-78)

สูตร r_{KR-20}

$$r_{KR-20} = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{KR-20} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 P แทน สัดส่วนของผู้ทำถูกหารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งๆ หรือ 1-p
 S² แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

โดย $s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$

ตารางภาคผนวกที่ 2 ค่าความเชื่อมั่น (r_{KR-20}) ของแบบทดสอบก่อนเรียน
หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
2	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	9	81
3	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	9	81
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
5	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	9	81
6	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	9	81
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
8	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	8	64
9	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9	81
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	9	81
11	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	81
12	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	81
13	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	8	64
14	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	7	49
15	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	6	36
16	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	7	49
17	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	6	36
18	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	4	16
19	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	4	16
20	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	3	9
21	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	4	16
22	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	3	9
23	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0	3	9
24	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	3	9
25	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	3	9
26	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	3	9
27	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	3	9
28	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	3	9
29	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	3	9

ตารางภาคผนวกที่ 2 ค่าความเชื่อมั่น (r_{KR-20}) ของแบบทดสอบก่อนเรียน
หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (ต่อ)

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
30	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	3	9
รวม	17	20	17	20	18	19	18	20	18	19	186	1384
p	0.57	0.67	0.57	0.67	0.60	0.63	0.60	0.67	0.60	0.63	$\sum pq$ = 2.34	
q	0.43	0.33	0.43	0.33	0.40	0.37	0.40	0.33	0.40	0.37		
pq	0.25	0.22	0.25	0.22	0.24	0.23	0.24	0.22	0.24	0.23		

$$\sum pq = 2.34 \quad \sum x = 136 \quad \sum x^2 = 1384$$

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

$$s^2 = \frac{(30 \times 1384) - (136)^2}{30^2} = 7.96$$

ค่าความเชื่อมั่น $KR - 20$

$$r_{KR-20} = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

$$r_{KR-20} = \left(\frac{30}{30-1} \right) \left(1 - \frac{2.34}{7.96} \right)$$

$$= 0.78$$

ตารางภาคผนวกที่ 3 ค่าความเชื่อมั่น (r_{KR-20}) ของแบบทดสอบหลังเรียน
หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	9	81
2	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	64
3	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	9	81
4	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	9	81
5	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	9	81
6	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	9	81
7	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	8	64
8	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	8	64
9	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	81
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100
12	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	8	64
13	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	8	64
14	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	8	64
15	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	7	49
16	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	8	64
17	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	7	49
18	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	3	9
19	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	3	9
20	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	3	9
21	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	3	9
22	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	3	9
23	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	3	9
24	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	2	4
25	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	3	9
26	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	3	9
27	0	0	1	1	0	1	1	0	0	0	4	16
28	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	3	9
29	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	3	9

ตารางภาคผนวกที่ 3 ค่าความเชื่อมั่น (r_{KR-20}) ของแบบทดสอบหลังเรียน
หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (ต่อ)

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
30	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	3	9
รวม	20	17	20	17	19	18	17	18	20	17	183	1351
p	0.67	0.57	0.67	0.57	0.63	0.60	0.57	0.60	0.67	0.57	$\sum pq$ = 2.36	
q	0.33	0.43	0.33	0.43	0.37	0.40	0.43	0.40	0.33	0.43		
pq	0.22	0.25	0.22	0.25	0.23	0.24	0.25	0.24	0.22	0.25		

$$\sum pq = 2.36 \quad \sum x = 183 \quad \sum x^2 = 1351$$

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

$$s^2 = \frac{(30 \times 1351) - (183)^2}{30^2} = 8.09$$

ค่าความเชื่อมั่น $KR - 20$

$$r_{KR-20} = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

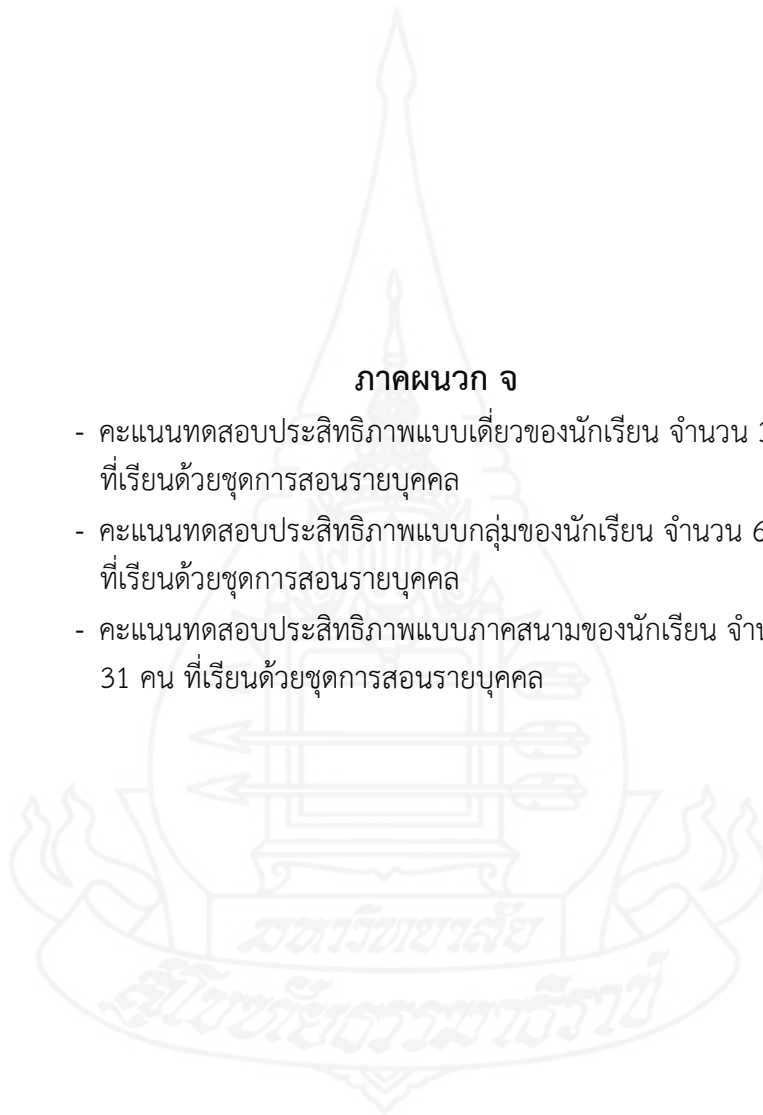
$$r_{KR-20} = \left(\frac{30}{30-1} \right) \left(1 - \frac{2.36}{8.09} \right)$$

$$= 0.79$$

ภาคผนวก จ

- คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวของนักเรียน จำนวน 3 คน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล
- คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มของนักเรียน จำนวน 6 คน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล
- คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามของนักเรียน จำนวน
31 คน ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร (E_1/E_2)
(ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2523, น. 491) มีดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ของคะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างเรียน
ด้วยชุดการสอนรายบุคคล

$\sum X$ คือ คะแนนรวมของการทำกิจกรรมระหว่างเรียนของนักเรียน

A คือ คะแนนเต็มของการทำกิจกรรมของนักเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

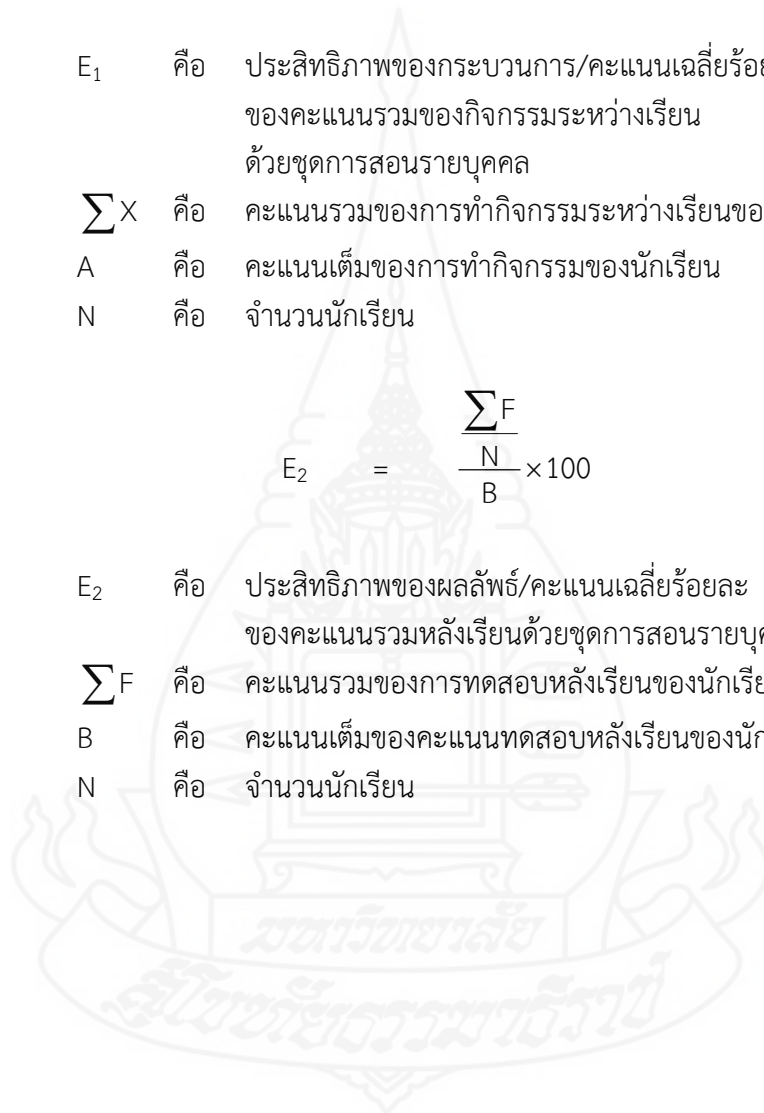
$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์/คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ของคะแนนรวมหลังเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน

B คือ คะแนนเต็มของคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

ตารางภาคผนวกที่ 4 คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวของนักเรียน จำนวน 3 คน ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนระหว่างเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (10 คะแนน)
1	5	18	9
2	3	15	7
3	2	13	6
ผลรวม	10	46	22
$\bar{X}$	3.33	15.33	7.33
ค่าประสิทธิภาพ		$E_1 = 76.67$	$E_2 = 73.33$

$$\text{แทนค่า } E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$= \frac{15.33}{20} \times 100$$

$$= 76.67$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

$$= \frac{7.33}{10} \times 100$$

$$= 73.33$$

ตารางภาคผนวกที่ 5 คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มของนักเรียน จำนวน 6 คน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิก
ในครอบครัว

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนระหว่างเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (10 คะแนน)
1	5	16	9
2	4	16	9
3	4	15	6
4	3	14	7
5	3	14	7
6	2	13	7
ผลรวม	21	88	45
$\bar{X}$	3.50	14.67	7.50
ค่าประสิทธิภาพ		$E_1 = 73.33$	$E_2 = 75.00$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } E_1 &= \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \\ &= \frac{14.67}{20} \times 100 \\ &= 73.33 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100 \\ &= \frac{7.50}{10} \times 100 \\ &= 75.00 \end{aligned}$$

ตารางภาคผนวกที่ 6 คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามของนักเรียน จำนวน 31 คน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกใน
ครอบครัว

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนระหว่างเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (10 คะแนน)
1	7	19	9
2	6	18	9
3	7	18	10
4	6	17	9
5	7	15	8
6	7	17	10
7	8	18	9
8	8	15	10
9	6	15	9
10	7	15	10
11	8	17	9
12	5	18	8
13	7	17	8
14	6	15	7
15	7	16	8
16	6	18	9
17	6	19	9
18	6	18	8
19	5	18	7
20	6	17	7
21	5	18	8
22	5	15	7
23	5	14	7
24	6	16	7
25	7	16	8
26	5	16	7
27	5	15	6

ตารางภาคผนวกที่ 6 คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามของนักเรียน จำนวน 31 คน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกใน
ครอบครัว (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนระหว่างเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (10 คะแนน)
28	5	16	7
29	5	15	7
30	5	15	6
31	5	15	6
ผลรวม	189	511	249
$\bar{X}$	6.10	16.48	8.03
ค่าประสิทธิภาพ		$E_1 = 82.42$	$E_2 = 80.32$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } E_1 &= \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \\ &= \frac{16.48}{20} \times 3 \times 100 \\ &= 82.42 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100 \\ &= \frac{8.03}{10} \times 3 \times 100 \\ &= 80.32 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ฉ

คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน
ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

วิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล ด้วยการวิเคราะห์การทดสอบค่าทีโดยใช้ t- test แบบ Dependent-Sample (บุญชม ศรีสะอาด 2553, น. 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n-1$$

t	คือ	ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญ
$\sum D$	คือ	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	คือ	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
D	คือ	ผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละคู่
n	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตารางภาคผนวกที่ 7 คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน
รายบุคคล หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n = 31)

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า D	D ²
1	7	9	2	4
2	6	9	3	9
3	7	10	3	9
4	6	9	3	9
5	7	8	1	1
6	7	10	3	9
7	8	9	1	1
8	8	10	2	4
9	6	9	3	9
10	7	10	3	9
11	8	9	1	1
12	5	8	3	9
13	7	8	1	1
14	6	7	1	1
15	7	8	1	1
16	6	9	3	9
17	6	9	3	9
18	6	8	2	4
19	5	7	2	4
20	6	7	1	1
21	5	8	3	9
22	5	7	2	4
23	5	7	2	4
24	6	7	1	1
25	7	8	1	1
26	5	7	2	4
27	5	6	1	1
28	5	7	2	4
29	5	7	2	4

ตารางภาคผนวกที่ 7 คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน
รายบุคคล หน่วยที่ 6 การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว (n = 31) (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า D	D ²
30	5	6	1	1
31	5	6	1	1
รวม	189	249	60	138
$\bar{X}$	6.10	8.03		
S.D	1.01	1.22		

แทนค่า

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} & df &= n-1 \\
 &= \frac{60}{\sqrt{\frac{(31 \times 138) - (60)^2}{31-1}}} \\
 &= \frac{60}{\sqrt{\frac{4278 - 3600}{30}}} \\
 &= \frac{60}{4.75} \\
 &= 12.63
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ช

คะแนนความถี่ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

ตารางภาคผนวกที่ 8 คะแนนความถี่ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน
ด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิก
ในครอบครัว (n = 31)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					รวม
	5	4	3	2	1	
1. ความพึงพอใจสื่อประมวลสาระ						
1.1 แผนการสอนช่วยให้นักเรียนรู้แนวทางของเนื้อหาในการเรียนเรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว	16	11	4	-	-	31
1.2 ประมวลสาระให้มีเนื้อหาสาระที่อ่านแล้วทำให้นักเรียนเข้าใจชิ้นงานที่มีตัวอย่างประกอบ	20	6	5	-	-	31
1.3 ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงทำให้ออกเสียงได้	18	12	11	-	-	31
2. ความพึงพอใจสื่อแบบฝึกปฏิบัติ						
2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนทำให้นักเรียนได้ทราบความรู้พื้นฐาน	14	17	-	-	-	31
2.2 กิจกรรมแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนได้ทบทวนในเนื้อหาและกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำมาแล้ว	16	10	5	-	-	31
2.3 แนวตอบในแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนทราบผลย้อนกลับในการทำกิจกรรม	15	10	6	-	-	31
2.4 แบบทดสอบหลังเรียนช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียน	20	11	-	-	-	31
3. ความพึงพอใจสื่อซีดีเสียง						
3.1 คุณภาพของซีดีเสียงมีความคมชัด	24	7	-	-	-	31
3.2 ซีดีเสียงช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง	21	5	5	-	-	31
4. ผลที่ได้รับจากชุดการสอนรายบุคคล						
4.1 นักเรียนได้รับความรู้จากการเรียนชุดการสอนรายบุคคล	19	8	4	-	-	31
4.2 นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาด้วยตนเอง	20	5	6	-	-	31
4.3 นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองในการเรียนชุดการสอนรายบุคคล	20	11	-	-	-	31

ภาคผนวก ซ

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล วิชาภาษาจีน
หน่วยที่ 6 เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ประมวลสาระ

1.1 แผนการสอนช่วยให้ทราบถึงรายละเอียดของเนื้อหาในแต่ละเรื่อง

ใช่ ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

1.2 คำอธิบายในประมวลสาระมีเนื้อหาที่นักเรียนอ่านแล้วเข้าใจง่าย

ใช่ ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

1.3 ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงทำให้ออกเสียงได้

ใช่ ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

1.4 ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

ใช่ ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

2. แบบฝึกปฏิบัติ

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนช่วยให้นักเรียนได้ทราบความรู้พื้นฐาน

ใช่ ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

2.2 แบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาและกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำมาแล้ว

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

2.3 แนวตอบในแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนทราบผลในการทำกิจกรรมของตนเอง

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

2.4 บันทึกสาระสำคัญช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการสรุปเนื้อหาในบทเรียน

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

2.5 บันทึกสาระสำคัญช่วยให้นักเรียนรู้แนว

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

2.6 แบบทดสอบหลังเรียนช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียน

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

3. ซิติเสียง

3.1 เสียงอ่านมีความคมชัด

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

3.2 นักเรียนสามารถออกเสียงตามในซีดีเสียงได้ถูกต้อง

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

4. ผลที่ได้รับจากชุดการสอนรายบุคคล

4.1 นักเรียนได้รับความรู้จากการเรียนชุดการสอนรายบุคคล

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

4.2 นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาด้วยตนเอง

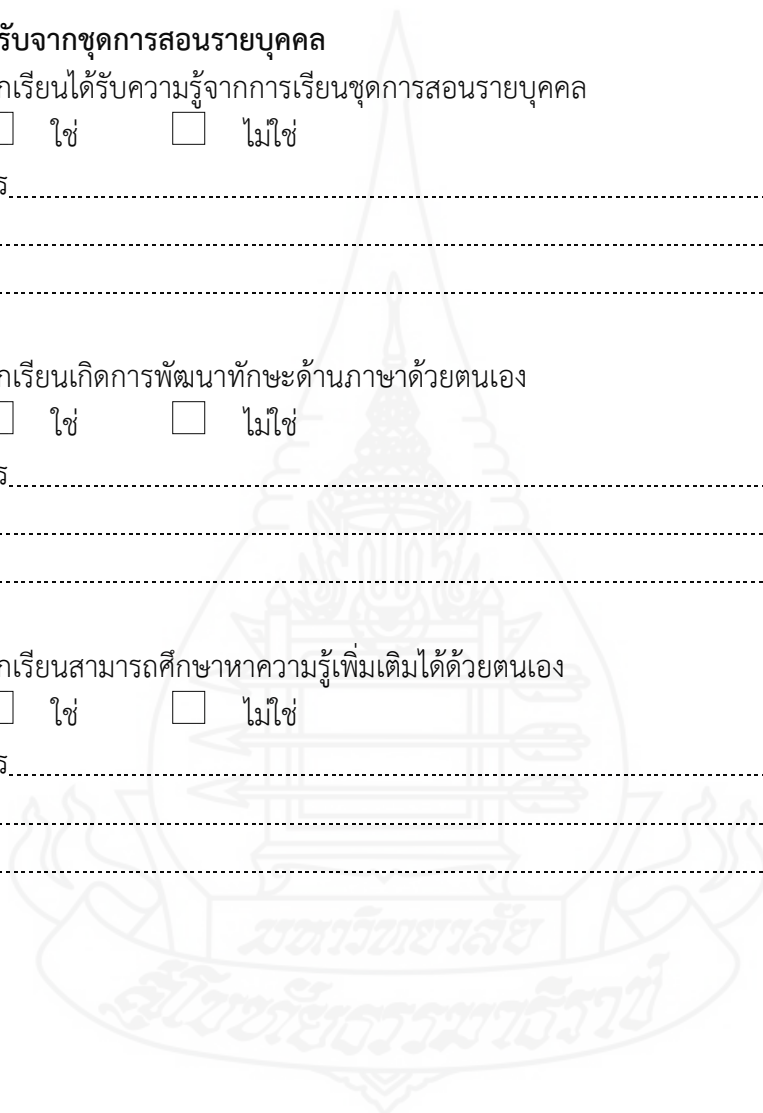
ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

4.3 นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

ใช่   ไม่ใช่

เพราะอะไร.....
.....
.....

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล เรื่อง การสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นตามสภาพจริง โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อในชุดการสอนรายบุคคล

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					รวม
	5	4	3	2	1	
1. ความพึงพอใจสื่อประมวลสาระ						
1.1 แผนการสอนช่วยให้นักเรียนรู้แนวทางของเนื้อหาในการเรียน เรื่องการสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว						
1.2 ประมวลสาระให้มีเนื้อหาสาระที่อ่านแล้วทำให้นักเรียนเข้าใจ ชิ้นงานที่มีตัวอย่างประกอบ						
1.3 ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงทำให้ออกเสียงได้						
2. ความพึงพอใจสื่อแบบฝึกปฏิบัติ						
2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนทำให้นักเรียนได้ทราบความรู้พื้นฐาน						
2.2 กิจกรรมแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนได้ทบทวนในเนื้อหาและกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำมาแล้ว						
2.3 แนวตอบในแบบฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนทราบผลย้อนกลับในการทำกิจกรรม						
2.4 แบบทดสอบหลังเรียนช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียน						

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					รวม
	5	4	3	2	1	
3. ความพึงพอใจสื่อซีดีเสียง						
3.1 คุณภาพของซีดีเสียงมีความคมชัด						
3.2 ซีดีเสียงช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง						

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจด้านผลที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					รวม
	5	4	3	2	1	
1. นักเรียนได้รับความรู้จากการเรียนชุดการสอนรายบุคคล						
2. นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาด้วยตนเอง						
3. นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองในการเรียนชุดการสอนรายบุคคล						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

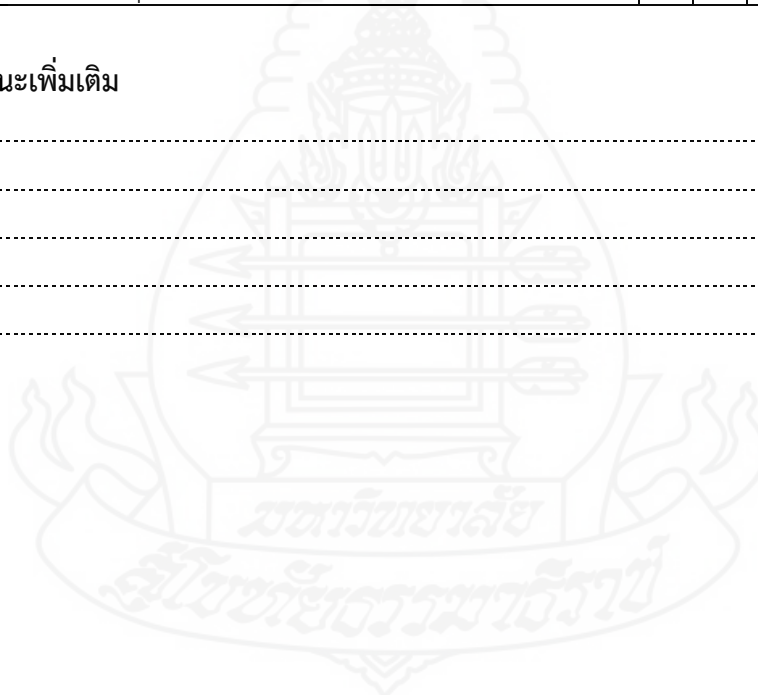
.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายกิตติธัช แสงดี
วัน เดือน ปีเกิด	26 กรกฎาคม 2528
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาจีน) มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ.2550
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนตากลีประชาสรรค์ อำเภอดากลาส จังหวัดนครสวรรค์
ตำแหน่ง	ครูสอนภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษา

